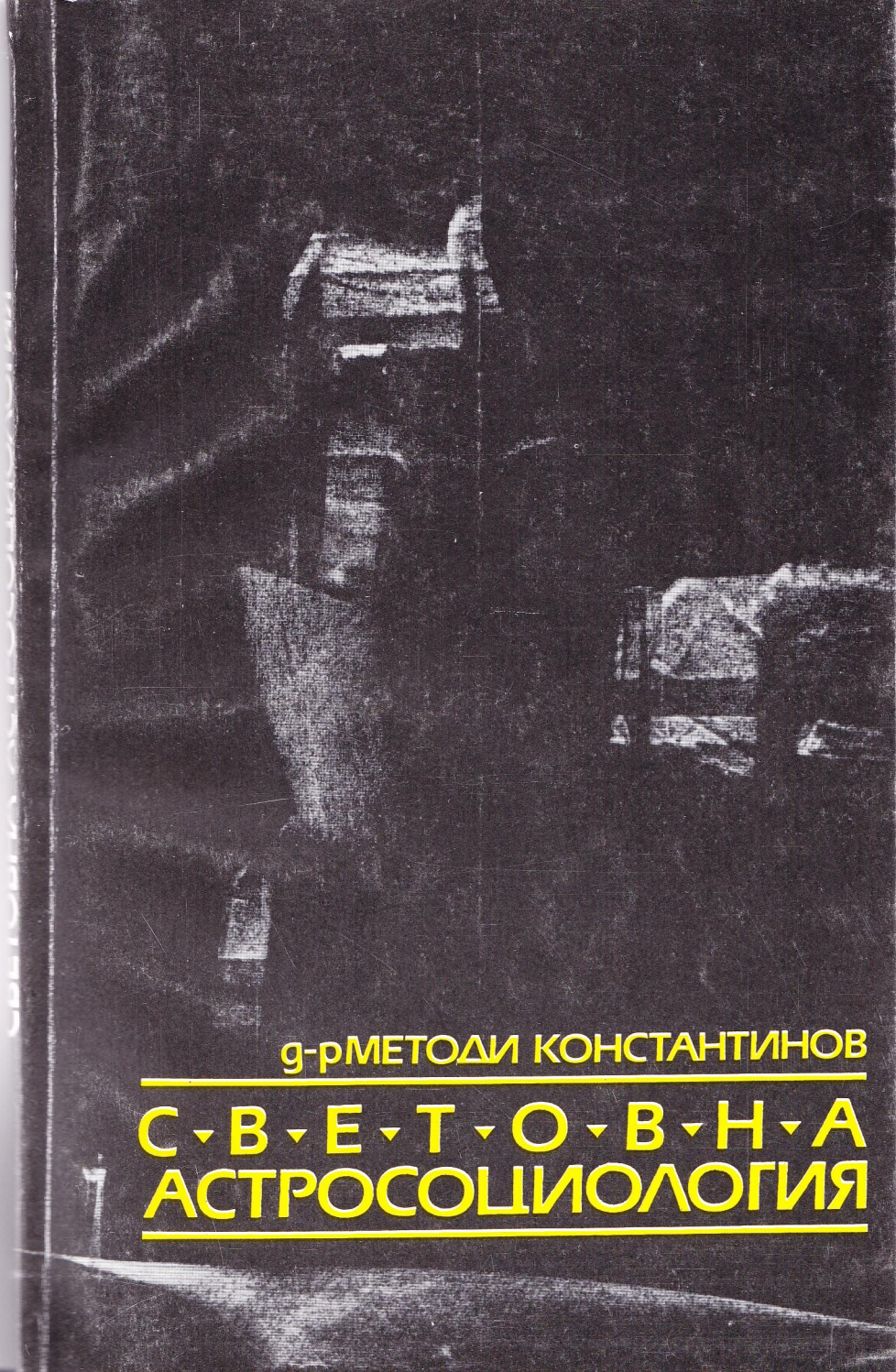

г-р МЕТОДИ КОНСТАНТИНОВ

С ▾ В ▾ Е ▾ Т ▾ О ▾ В ▾ Н ▾ А
АСТРОСОЦИОЛОГИЯ

С·В·Е·Т·О·В·Н·А АСТРОСОЦИОЛОГИЯ

ПРОФИЛ НА УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР ДЪНОВ
ХУДОЖНИК ВАСИЛ ИВАНОВ

г-р МЕТОДИ КОНСТАНТИНОВ
С · В · Е · Т · О · В · Н · А
АСТРОСОЦИОЛОГИЯ

НОВОТО ЧОВЕЧЕСТВО В СВЕТЛИНАТА
НА КОСМИЧЕСКАТА АСТРОСОЦИОЛОГИЯ

Превод от френски Радка Митова
Съставител Видка Николова

УНИВЕРСИТЕТСКО ИЗДАТЕЛСТВО
„СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“
СОФИЯ ● 1992

Книгата „Световна астросоциология“ се превежда от френски език, тъй като за първи път е публикувана в Париж през 1972 г. и там веднага става обект на ванимаващите се с астросоциология и астрология, философия и история, математически и естествени науки. Днес тя ще представлява интерес както за специалисти, така и за най-широк кръг читатели, поставяйки проблеми, били десетилетия наред под възбрана. Възбрана да се пише за тях, да се дискутира, да се осмислят те от гледище на съвременните така многобройни и задълбочени в себе си частни науки за Космоса, за отделните народи, за човека. Авторът ѝ д-р Методи Константинов е един от многото в най-новата история на интелигенцията ни, чието име стои потулено зад десетилетия на пълно социално забвение и забрана. В този смисъл чрез настоящото издание днешният читател ще се запознае и с едно неизвестно нему име.

За оформлението на корицата е използвана непубликувана оригинална графика от известния ни художник Васил Иванов.

- © Д-р Методи Константинов
 - © Радка Митова — преводач
 - © Видка Николова — съставител, предговор
 - © Васил Иванов
- 1992
с/о Jusautor, Sofia
301

КЪМ ИСТОРИЯТА НА НАСТОЯЩОТО ИЗДАНИЕ И ЕДНА КРАТКА ПОДСКАЗАНА БИОГРАФИЯ

Настоящото издание е първият превод по книгата на д-р Методи Константинов, излязла на френски език през 1972 г. в Париж — „L'astrosociologie mondiale. L'humanité nouvelle dans la lumière de l'astrosociologie cesmique“ („Световна астросоциология. Новото човечество в светлината на космическата астросоциология“). Преди това също на френски език за първи път е публикувана и другата негова книга — „La nouvelle culture de l'ère du Verseau“, 1963 г. („Новата култура в епохата на Водолея“). И двете донасят европейска известност за своя автор. Но не и българска известност — книгите си д-р Константинов пише на български, без да има възможността да ги обнародва. В този смисъл те са жив документ за поредните години от „държавната култура“, основана на абсурда и дехуманизацията; в този смисъл днешният читател едва сега ще може да се запознае с едно от късчетата, съзнателно орязвани от българската културност; в този смисъл д-р М. Константинов посмъртно, уви!, ще помогне на съвременния българин да надникне от специфичен ъгъл в една под възбрана позната и така неизвестна сфера — предназначението на човека и космическият му път в общата единност на Всемира, вселенската роля на народите и задачите им, природата на всеобщото и индивидуалното с оглед предстоящите години и епохи пред земното човечество и неговата мисия.

Още първите редове и страници на френското издание ни навеждат на мисълта колко драматическо може

да бъде „разминаването“ между култура и държавност. Те ни подсказват пропуснати мигове за съприкосновение с родното ни изкуство и негови творци. „Световна астросоциология“ бива публикувана по време, когато в Париж работи и живее големият ни художник, графикът Васил Иванов. Именно негова рисунка е корицата на книгата (из изложбата, организирана в префектурата на Понтоаз през пролетта на 1972 г.), а на страница сто и шеста е отпечатана графичната скица „Профил на Учителя Петър Дънов“. Подсказват ни онова, което съответното издателство е предлагало на френския читател в превод от български в продължение на две десетилетия, когато съответните заглавия са се съхранявали у нас, но не са имали право на публикация и разпространение: „Учителят говори“, „Живот за цялото“, „В царството на живата природа“, „Свещените думи“, „Доброта, Магнетизъм, Страдание“, „Всемирна любов“, „Мъдростта“, „Върховният закон“, „Единение с Бога“... Именно тези титулно-въстъпителни редове първи отговориха на въпроса ми — но кой е този д-р Методи Константинов?

Той е получил своя докторат по международно обществено право в Познанския университет в Полша при проф. д-р Богдан Винярски — професорът, председателстващ след Втората световна война в продължение на осемнадесет години Международния съд в Хага. Затърсих името на д-р М. Константинов в енциклопедии, справочници, речници. Никъде не е фиксирано. Тъй като в личната библиотека и архив на нашия композитор Димитър Грива, съвременник и съпричастен на парижкото издание на „Световна астросоциология“, открих машинописен екземпляр от нея на български, към него адресирах и въпросите си за д-р Константинов. Така се получи „недокументираната“ му биография:

— роден е на 2 февруари 1902 г.;

— завършва гимназия в Казанлък;

— учителствува две години в казанлъшкото село Гъбареве;

— в средата на двадесетте години на века вече следва философия в Софийския университет;

— след сериозен сблъсък с преподавателя си Сава Гановски заминава за Полша, където следва във Варшава и Познан; пише и защитава докторат по международно право;

— след средата на 30-те години е окончателно в България; работи в Министерството на вътрешните работи, после в Министерството на финансите;

— като отлично владеещ западни езици и полски той получава заповед да придружи ешелоните обречени български евреи до Полша; по този повод д-р М. Константинов посещава спешно Учителя Петър Дънов и скъсва пред него заповедта си; Учителят Петър Дънов спешно намира запасния офицер от авиацията Лулчев (впоследствие убит от Народния съд) и го изпраща да отнесе краткото му писмо до цар Борис III, че ако това зло не бъде предотвратено, голямо зло грози България: Царят бива намерен; ешелоните не заминават;

— събитията от септември 1944 г. сварват д-р М. Константинов като юрисконсулт в Министерството на финансите; останал без препитание, д-р Константинов постъпва като начинаещ работник в бригадата по мозайки и изкуствени мрамори на майстора Алфиери Бертоли и така като мозайкаджия-строител на социализма в България обикаля различни строителни обекти — Лозенската резиденция, Слънчев бряг, Русенската гара...; продължава да бъде един от шесторката интелектуалци и приятели, допълвайки се с имената на Боян Боев (завършил в Германия биология и бил в школата на Рудолф Щайнер), Борис Рогев (получил образованието си по астрономия и математика, автор на редкия труд „Астрономически основи на първобъл-

гарското летоброене“), писателят Георги Томалевски, композиторът Димитър Грива, професорът по естествени науки Кръстьо Тулешков, обединени и с школата на Учителя Петър Дънов;

— умира през 1979 г.

Преразказвам точно чутото. Бъдещото публикуване на архиви, лични и обществени, неизбежно ще натрупа своето за и към името на д-р М. Константинов и заедно с настоящото издание на „Световна астросоциология“ ще документира отчетливо една от неизвестните биографии в общата биография на българската интелигенция.

Предговор към френското издание на книгата пише преподаващият в Сорбоната биолог проф. П. В. Маршосо. Неговият текст тук се превежда дословно. Също и основните първи две части с общо 31 подчасти. От третата част не са включени само пет подзаглавия, поставящи културно-икономически наблюдения за обществото на Новото човечество. В сравнение с машинописния вариант под заглавие „Световна астросоциология“, който безусловно е първа редакция за автора си (обхващаща 147 страници срещу 222 на книжното тяло на френски език), композицията на парижкото издание е вече стройна и завършена с характерното заключение „Трите мирогледа“. За да не бъде голословна и за да изпълне сравнението, ще цитирам главните части на машинописния вариант в тяхната последователност: „Въведение“ (неговите подзаглавия проблемно се съотнасят с „Общи положения“ от втора част); „Космичните вълни на битието“ (съотносима с втори, трети, четвърти дял от втора част); „Обществото на Новото човечество“ (това е трета част, макар и не така организирана); „Световна астросоциология“ (третираща проблеми от настоящата първа част).

Парижките издатели назовават книгата на д-р М. Константинов „послание към нашето тревожно общест-

во“. В положението на днешните ни тревоги, когато все повече години минават под знака за оцеляване, когато известни политически фигури по време на „кръгли маси“ свързват понятието „демокрация“ с понятието „черна магия“, когато под напора на жаждата за новото, стерилизираното доскоро българско съзнание продължава да недовидва проблема политическа психология и угрозата от биоенергетичния взрив, когато в тишината на войнстващ „психофашизъм“ заглъхват (непопулистки в момента) гласовете против психотехнологическите въздействия върху огромни маси хора, Университетското издателство „Св. Климент Охридски“ има пълното основание да повтори думите на френските си колеги отпреди десет години. И да прибави за тази книга още — възвръщане в България на частица от самораздаващата се по света българска култура. И ако към идеята, че Доброто и Злото са две велики сили, можем да се отнесем като към поведенчески избор за всяка отделна свободна личност, то нека си спомним думите на Константин Кирил-Философ. По време на мисията си при сарацините той предлага най-напредничавата и човеколюбива формула за природата и предназначението на човешкото същество: „Бидейки творец на всичко, Бог сътворил човека между ангелите и животните... И кой към която част повече се приближава, към нея се приобщава — към низшите или към висшите.“

София, август 1991 г.

Видка НИКОЛОВА

ПРЕДГОВОР

Цялата Вселена отправя диханието си към човека, за да му вдъхне Душа.

Да искаме онова, което Бог желае, е единственото знание, което ни дарява покой, съзнавайки, че сме изпълнили мисията си.

П. В. Маршосо (биолог)

Всяка наука, освен тази, за която говорим, е само безполезно усилие, загубено време и опит да се забави съдбата. Истинското ДОБРО се състои в това да вникнем в космическата еволюция и да участваме в нея от отреденото ни място. ЗЛОТО — истинското, се изразява точно в обратното. Впрочем днешният човек забравя нещо изключително важно: своята мисия, която се определя от положението му на създание. Скалата, растението, животното съблюдават „закона“, който ги свързва. Човекът, опиянен от знанията за материята, които открива, и доволен от незабавната полза, извлечена от това, счита себе си за „особено създание“. Той се поставя „над закона“ на космоса, дръзко се отклонява от предназначения му път и престъпва задължението, което би трябвало да изпълнява. Ледено равнодушие към магическата мисъл, която достига до мащабни синтези, разкриващи същността на нещата, той се въодушевява от научната мисъл, чийто жалки анализи откриват само незначителното.

От раменете на философа изпълин, твърдо стъпил на земята, той се свлича надолу, за да следва вечно колебаещото се джудже в неговата лаборатория. Поради тази причина цял един народ загуби светлината пред себе си и сега върви в мрака след неколцина учени с очи на къртица, които, горди със своите методи, си въобразяват, че са озарени свише водачи.

Човекът от фабриките, от машините, от селищата,

прилични на октоподи, не би трябвало никога да забравя урока, който някога Хермес, този син на „Изгубения рай“, даде на древните египтяни. Всичко във Вселената е свързано и образува единно цяло. *Това, което е долу, е същото като онова, което е отгоре. Това, което е вътре в нас, е също като онова, което е извън нас.* Вселената е едно голямо тяло, всичките органи на което са направени от едни и същи елементи, и всяка част, колкото и малка да е тя, спомага активно за движението на цялото. От галактиките до песъчинката, от звездите до атомите всички „коледа“ на света — от най-големите до най-малките — *се въртят в хармония и взаимно си помагат.* Цялата тази огромна машина се движи към своята съдба според Божията воля. И всичко в земното творение се подчинява на всемирния закон за единство и завършеност.

Човекът е част от тази система. Той дори е нейна основна част. Той смътно чувства това, когато медитира. Следователно, каквото прави, трябва да се придържа към предначертаната му роля: *и ако пречиства злина или се заблуждава, трябва да започне всичко отначало.* Свободата, която Бог му е дарил, не му е дадена, за да го въведе в прегрешение или да усложни мисията му. *Това е нарочно избран начин, за да се пречистят душите, които* посредством човешкият род постепенно се връща към първоизточника. Бихме могли да сравним човека с шахматист, например, който „има право“ да играе както си иска, съобразявайки се обаче с правилата на играта. В зависимост от уменията си той може да спечели или да загуби. *Ако спечели, напуска играта, защото няма какво повече да прави в този свят.* Той е изпълнил мисията си, давайки възможност на една душа да се издигне. *Ако загуби, трябва да започне да играе отново, докато спечели; но ако хитрува в играта* (както прави сега и както е правил по време на погубените допотопни цивилизации), тогава губи всичко и следва да започне бавната си еволюция, докато отново стане „преносител на душа“, какъвто никога не би трябвало да престава да бъде.

Така че съществува риск човекът, който е свободен поради мисията си (заради неподходящото си поведение, което може да е резултат на същата тази свобода), да забави еволюцията. В този случай възниква един въпрос: *как да разберем какви са правилата, които тряб-*

ва да спазваме, откъде да черпим знания, за да живеем съобразно „закона“? Никой учен не може да отговори; само мъдреците и гадателите по звездите (stricto sensu) могат да сторят това. Великите Посветени от древността разчитали по звездите и по сенките, които хвърля земята, *символите, с които Бог говори на хората.* Те знаели, че „Природата е Храм, чиито живи колони понякога мълвят неразгадаеми думи“, и че „човекът върви през гора от символи, в която наистина проглежда и започва да вижда познати, завладяващи го погледи“.

Но днешните хора, които обръщат внимание и се интересуват само от незначителното, вече не виждат и не чуват нищо. *Слепи, глухи, те вървят сред символи, без да могат да разчетат и най-малкото божествено послание.*

И тогава трябва *ясновидците*, подтикнати от непознатата сила, да се изправят сред забързаните по земните си дела тълпи, за да им покажат смисъла на живота и на забравената от тях мисия.

Петър Дънов е един от тези учители. Човек може да не се съгласи изцяло с неговото учение, но метафизичното схващане, което излага, е велико и *съдържа морални ценности, които никой не може да оспори.* Начинът на мислене на Петър Дънов е чудесен опит за синтез, караш човека да преоткрие смисъла на своята съдба.

М. Константинов, който е философ и предан последовател на Петър Дънов, продължава да прославя талантливо учението му. Сега той ни предлага — след много други свои произведения — този забележителен *астросоциологически* труд, който би трябвало да пробуди хората от техния „научен кошмар“ и да ги върне там, където е истинският „център на тежестта“. Книги като тази, които ни припомнят и обясняват връзките, свързващи ни с космоса, са малко и почти не се четат. *Въпреки това обаче, те са много ценни.* Колкото повече се доближаваме до Реалността, толкова по-близо сме до Единството; колкото по-близо сме до Единството, толкова по-близо сме до Истината и в толкова по-голяма степен навлизаме в света на Божественото.

П. М.

ВСТЪПЛЕНИЕ

Съвременното човечество е изправено пред три тежки проблема, които трябва да бъдат решени по задоволителен начин. Те биологически и исторически са свързани със самата същност на човешкия генезис.

Първият основен проблем е икономическият, който може да бъде решен радикално само в световен план. Той не може да се реши в тесни рамки — било национални, расови или социални. Хармонията в световната икономика е възможно да се постигне единствено чрез близко, разумно и конструктивно сътрудничество между нациите от петте континента. Следователно от основно значение е да се премахне всякаква конкуренция.

Размяната на материални блага трябва да се извършва на основата на взаимното доверие между нароците.

Достъпът до всички икономически блага трябва да бъде свободен, както е свободно използването на светлината, на въздуха и водата.

Паричната система би трябвало да изчезне и да бъде заменена с размяна на различни стоки в необходимите количества до пълното задоволяване на човешките потребности.

Съвременната производствена техника, както и енергетичните ресурси, могат да задоволят — и дори да презадоволят нарастващата световна консумация, ако се премахнат пречките, които и досега поставят държавите (ограничения на търговията чрез митнически бариери, чрез икономическите системи, създадени от подбуди за печалба и т. н. . .).

Това природно или промишлено изобилие може да ликвидира социалните различия. И тогава капиталистическата система, съпътствана от милитаризма и клерикализма, ще остане само спомен в историята.

Човешкият егонизъм — индивидуалният и колективният — би трябвало да се подложи на постоянна култивация, за да може човекът да развие и задълбочи понятията си за хуманизъм и всемирна взаимопомощ.

Основен стимул в производствата на богатата ще бъдат здравословните и разумни нужди на човека, като по-силните и по-талантливите помагат на по-слабите.

Вторият проблем, не по-малко важен, чието решение е неотложно, е проблемът за отношенията между мъжа и жената, които трябва да станат уравновесени и хармонични. Едно от най-важните условия за това е жената да се издигне на по-висше равнище и да се проникне от Космическия Принцип на Жената, което значи да вижда и да чувства в себе си и другите жени. Това обогатяване ще бъде предшественик на съвършената хармония с Космическия Принцип на Жената. Тази възможност за постигането на хармония, произтичаща от женската чувствителност, позволява да се излезе извън границите на ревността и егонизма, които са основните причини за неизброими семейни и социални конфликти.

Мъжът от своя страна трябва да изразява със същността си Космическия Принцип на Мъжа и да е в състояние да разбира и да уважава другите мъже. И тогава по силата на закона за противоположностите ще настъпи творческа хармония между Принципа на Мъжа и Принципа на Жената.

Бракът — такъв, какъвто го знаем днес — ще премине в по-висша степен на развитие, след като се освободи от някои материални и социални наслоения.

Третият проблем от първостепенно значение е за международната общност. Решаването на този проблем ще зависи от новата идеологическа и философска гледна точка на човека. В случая става дума да се проникнем и да бъдем в съгласие в Космическия принцип, освобождавайки се от всички религиозни заблуди, от всички повърхностни научни хипотези и социални предразсъдъци.

Ако се решат успешно тези три основни проблема, човечеството ще може да осъществи необходимите реформи в живота на семейството, обществото, расата и на човечеството като цяло. Остарелите форми ще бъдат заменени с нови, по-съвършени, в които ще наме-

рят израз индивидуалните социални и международни отношения.

Народите, принадлежащи към двете противопоставящи се системи, се стремят да преодолеят дълбоката икономическа, политическа, духовна и културна криза. В тези две системи две схващания водят безмилостна борба.

Известно е, че при дълбоките социологически процеси системата на Изтока олицетворява действието, на Запада — реакцията. Това са две противоположни позиции, под чието въздействие се оформят и се развиват историческите процеси.

Тази нова резултатна величина трябва да се търкува като творчески синтез.

Действието — това са новите импулси, стимулиращи развитието по пътя към възхода, към политическо, социално и духовно обновление.

Реакцията се изразява в използване на вече придобитото, което се стреми да се адаптира към изискванията на съвременния свят.

В днешния свят върховната правова институция беше Обществото на народите. Тази световна организация бе основана сред ужасите на Първата световна война. Втората световна война я реформира и тя стана Организация на обединените нации. Толкова много е писано за нея, че не сме в състояние тук да направим анализ на тази литература.

Големите световни сътресения в икономиката и политиката, които намират израз в сегашната международна криза, ясно показват, че е дошло крайно време тази институция спешно да се промени. Ликвидирането на заблудите и на фалшификациите в световната политика вече е на дневен ред.

Време е да се положат основите на неизменните принципи за Справедливост и Истина, за да можем да навлезем в етапа „Живот за Цялото“. И тогава ще се роди Обществото на Новото Човечество, където Сигурността, Мирът и Благоденствието ще бъдат гарантирани във всичките им аспекти и за всички народи на нашата планета.

Формулата от миналото — „политическо равновесие“ — се поддържаше с помощта на силата, а днешната — това е натрапчивият страх от термоядрена вой-

на. Настоящото ни е изградено върху нестабилно равновесие, което трябва да се превърне в международно равновесие на базата на нови принципи: политическа хармония, икономическа хармония, културна и духовна хармония.

Тази материална, културна и духовна хармония може да се постигне само чрез тясно сътрудничество между народите от всички континенти.

Именно тези проблеми ще разгледаме в настоящия труд в светлината на Космическия принцип, стигнал до нас чрез Словото на Учителя.

Научните дисциплини, социалните науки и по-специално философията изследваха тези проблеми чак до наше време от гледна точка на геоцентричната концепция. Тя търси причинно-следствената връзка между нещата и явленията в тесните рамки на нашата планета.

Съвременните науки се опитват да проникнат в тайната на „най-малките частици“ на атома, съставляващ материята, от една страна, и същевременно се насочват към сияйното космическо пространство.

Химията и атомната физика, които вникнаха в тайната на материята и я разкриха (раздробяването и създаването на нови елементи), както и постиженията на кибернетиката, биологията, астрологията и т. н. изправиха света на учените пред нови проблеми, които налагат още по-голямо задълбочаване в материята, както и да се проучат аналозиите между процесите в микро- и макрокосмоса.

Погледът на научния гений пресече границите на нашата планета и се насочи към небесните пространства. Човекът стъпи на Луната. Пътят към звездния свят е необратим. Ние сме пред прага на нови контакти с планетите, със слънчевите системи, с галактиките. Това, което вчера беше немислимо, днес става реалност.

Космическите лъчи проникват в пространството и атакуват центъра на силите на нашата планета. Земята влиза в обсега на слънчевата радиация, както и в сферата на лъчене на всички останали звездни тела.

Разумът на обикновения човек трудно може да разбере съществуващата връзка с космическата енергия, но научната мисъл прави проучванията си логично и

разумно и ще докаже причинната връзка и взаимодействието между всички небесни тела.

Знанията за съзидателната дейност на лъчевите енергии на Космоса, насочени към центъра на силите на Земята, разкриват пред нас нови страни на неизвестното, което се крие в разумната жива природа както в областта на природонаучните дисциплини, така и по отношение на връзката между историко-социалните процеси, предмет на многобройни науки, включително и на социологията.

Краткото експозе, което следва, се основава както на древната традиция, така и на статистическите проучвания през последните векове.

Модерната техника като цяло и по-специално в областта на радиоастрономията прониква отвъд границата на нашата Галактика в пространството, което е отдалечено на милиони светлинни години от нас.

Излъчването и приемането на радиовълни, идващи от космическите дълбини, ще обогатят невероятно много нашето познание. Така ще се разкрие и ще се разясни взаимодействието на космическите, слънчевите и планетните енергии, които са основните фактори, оформящи историческите процеси и явления.

Времето и пространството ще се смаят; пред науката, която ще разглежда живота вече не само в светлината на земните биологически закони, а в планетарен, слънчев, галактически мащаб, ще се разкрият нови перспективи.

В близко бъдеще небесното пространство ще започне да говори на хората чрез предавателите за приемане и излъчване на радиовълни. Разумната жива природа ще разкрие своите тайни пред човека, който така страстно желае да проникне в това неизвестно бъдеще.

В настоящия труд сме се ръководили главно от трите основни Принципа на Генезиса: Всемирна любов, Мъдрост, Истина, които са и принципи на Есенциалния свят.

За да вникнем в света на Принципите, днес можем да се опрем на Астрокосмическия синтез, който ни дава възможност да опознаем Субстанциалния свят или света на Законите.

А за да разберем света на Фактите или Материалния свят, можем да потърсим помощта на Астросоциологията.

Именно по тази причина избрахме Астросоциологията за предмет на настоящия труд.

ПЪРВА ЧАСТ

ВЪВЕДЕНИЕ

Предлагаме на читателите този кратък преглед на принципите, на които се основава световната астросоциология, с цел да го улесним по-леко да вникне във философския и метафизическия смисъл на събитията и историческите процеси, чийто развой е функцията на съвпада на тежките планети Плутон, Нептун, Уран, Сатурн и Юпитер.

Без да претендираме, че нашата гледна точка за нещата може да внуши по необратим начин на читателя, че ЗВЕЗДНИЯТ РИТЪМ слага отпечатък върху събитията в материалната, политическата, духовната и културната история на народите, ние все пак се надяваме да събудим у него достатъчен интерес да се замисли над това като над една бъдеща евентуалност.

Съвпадът на тежките планети, техните цикли и преминаването им през знаците на Зодиака се отразяват върху всички области от живота на държавите.

Още от най-дълбока древност астролозите на Халдея и Египет са знаели, че съществува зависимост между движението на звездите, от една страна, и историческите събития, от друга. Древните са използвали различни звездни ключове, за да предсказват земетресения, изригвания, отмирането на цели цивилизации, появата на нови религии, началото на войни и революции. Някои от тези ключове днес са изгубени или са останали неразгадани в древните ръкописи, забулени в тайна. Откъслеците от тези тайнствени знания в наше време имат само историческа стойност. Много автори надценяват значението на това богатство, завещано ни от античния свят. Днес модерната наука чрез експерименталните методи, чрез законите на статистическата физика, на анализа, на корелациите в живата природа тласна човешката мисъл далеч отвъд схващанията на древните.

Учителят, Беинса Дуно този велик Мъдрец ни учи на това, използвайки и доказателства: „Древните криели познанията си в храмове, за да ги запазят за избраниците. Те използвали този начин, защото знанията им били много ограничени, а все още не съществували социален живот, науки и материална култура. Управлението на държавата било в ръцете на фараоните, чието всемогъщество съществувало за сметка на мизерията на народните маси. А те живеели в мрак, невежество и робство.“

Окултните училища на Запада всъщност разполагат с много свършени методи, създадени въз основа на ориенталската традиция, но тези методи са в противоречие с начина на живот на съвременния човек, а още повече пък — с толкова усложнения днес държавен апарат.

Новите принципи, които Учителят Петър Дънов завещава на човечеството в хилядите си беседи, са като извор на знания, който утолява жаждата на човешкия дух, закопнял за истината.

Ние съвсем не подценяваме онова, което е стигнало до нас от древните ни предци. Напротив, специално подчертаваме, че то е солидна основа, върху която се трупат научните знания, които в своята еволюция все повече се приближават към пулсиращата истина за *великото космическо единство — Живот за Цялото*.

Струва ни се, като имаме предвид напредъка и перспективите пред модерната научна мисъл, че е подходящо да предложим на читателя ново название на нашата притурка, а именно „Световна астросоциология“, вместо да използваме средновековния термин „политическа астрология“.

Всъщност страниците на човешката история са записани върху екрана на тайнствения Зодиак чрез звездния ритъм на Слънцето — фактор от първостепенно значение, както и чрез ритъма на планетите от Слънчевата система — второстепенен по значение фактор.

Напълно погрешно е да се разглежда Зодиакът като нещо статично във времето и пространството. Названията на зодиите не съвпадат с названията на съзвездията, защото знаците се намират в постоянно

движение. То създава условия за многообразие на формите на живот, който разгръща потенциалните си възможности, развивайки се прогресивно. Зодиакът има свой дълбок философски и метапсихически смисъл. Знаците в него представляват електромагнитни полета, пряко свързани със съзидателните процеси в разумната жива природа, както и със съдбите на народите.

Всички царства — и растителното, и животинското, и човешкото имат своя звездна карта, включена в историческите хроники. Земята, човечеството, расите, народите, обществата и най-малките социологически общности имат свои звездни мигове на раждане и смърт в космическия свят. В природата нищо не е статично, в реалния свят не съществуват линии, сключващи веднъж завинаги затворен кръг.

Следвайки пътя на слънчевата спирала, нашата планета се носи в небесните сфери, които също се движат и създават обективни условия за промени или, ако използваме езика на философията, за „качествени скокове“ в природата и в човешките общества. Това ни казват звездните хроники. В случая това са твърдения и на съвременната научна мисъл, която изследва както невидимите с микроскоп частици, така и творенията на Космоса — галактиките. С помощта на електронния микроскоп и радиотелескопа, както и с космическите сонди научната мисъл открива пътя към астрофизическия синтез.

Индукцията като метод, присъщ на конкретното мислене, който се прилага в триизмерния емпиричен свят, регистрира нашите възприятия. Въз основа на възприятията дедукцията формира представите, а причинното мислене чрез законите на логиката и по метода на аналогията създава понятията.

Ето кръга, в който оперира научната мисъл в ограничената сфера на геоцентричната концепция. Тя и досега търси причините за фактите и явленията само в земните фактори.

Модерната научна мисъл използва по-свършени методи: символи, сходства, корелация и интуиция. Те дават възможност да се вникне в сферата на хелиоцентричната концепция, която посредством астрокос-

мическия синтез ни води до нови философски и метапсихически схващания — Живот за Цялото.

Ще се опитаме в светлината именно на тези схващания да охарактеризираме същината на звездните фактори, които са в основата на астросоциологията.

*
* *

Индивидуалната астрология води началото си от древна Халдея, Асирия, Вавилон и Египет. Политическата астрология или, както я нарекохме, световна астросоциология, се изучава най-напред в Китай. Китайските астролози имали много точна представа за планетните цикли и успешно се възползвали от тях. *Трябва да отбележим, че планетните цикли са най-важните фактори в практиката на световната астросоциология.* Неин предмет са събитията, засягащи общностите, големите социални класи — расите, народите, които тя разглежда като биопсихически части от цялостния организъм на човечеството. В древен Китай всички известни личности имали свой астролог. Той им предсказвал политическите събития по време на война и в мирно време.

От средновековието чак до наши дни интересът към индивидуалната астрология е изключително голям и на нея са посветени множество трудове. През последните векове се забелязва засилен интерес и към световната астросоциология, тъй като и политиката стана световно явление, което излиза извън рамките на отделни народи и континенти. Събитията се развиват много бързо; времето и пространството сякаш се смаляват благодарение на мощната модерна техника.

На Световния конгрес по астрология, който се състоя във Виена през 1937 г., пролича специален интерес към световната астросоциология. В изнесените доклади индивидуалният хороскоп се разглеждаше във връзка с по-широкообхватни небесни карти, които отразяват съвпадите на тежките планети и техните цикли. Индивидуалните теми се схващат като функция на фактори с по-широк обхват във времето и пространството.

Освен планетните цикли, затъмненията, новолуния-

та, окултациите¹ на планетите много силно влияние върху колективните звездни карти, а също и върху индивидуалните имат възлизанията на Слънцето.

Расите, народите, обществата, големите социални, религиозни и духовни или културни течения са живи и динамични цялости. Те се подчиняват на същите природни закони, на същите цикли като индивидите: раждат се, развиват се, достигат зрялост и западат в периода на старостта си.

В периодите, които са важни за колектива като цяло, историческите личности стават носители и тълкуватели на големите социални, духовни и културни стремежи на народите.

Астросоциологията ни учи, че великите посветени са централните духовни и социални мотори, които дават основния тласък и първичния импулс на дадена епоха. Техните астрални теми съдържат елементи, които са характерни и за общностите през същите епохи.

Гениалните хора, работещи в духовните и културните сфери, не могат да бъдат сравнявани с универсалността на великите посветени. Надарените с талант гениални хора — както образованите, така и обикновените, са изпълнители на големите тенденции в развоя на човечеството, които са дошли до нас чрез Учителите. Те, в качеството им на двигатели на определена епоха, разкриват характерните за нея философски и метапсихични схващания.

Учителите са основните антени към звездния свят. В природата съществуват не само законите на механиката, но и законите на Разума, насочвани от Космическия Принцип.

Астралните теми на личностите, играещи значима роля в историята, са отражение на метапсихичните системи на подсъзнателното, което носят расите и народите. Кредитът на народите е във Всемирната Душа на Космическия Свят. В докладите, които бяха обсъдени на Световния конгрес по астрология във Виена, бе подчертано, че великите личности — тази подбуждаща историята енергия — са медиуми, които

¹ Окултация настъпва, когато центърът на една планета пресича източник на светлина. Това са свършените съвпади.

долавят колективните психически тенденции на дадени култури и епохи.

Струва ни се, че в това въведение хвърлихме известна светлина върху основните астросоциологически фактори. В следващите глави ще се опитаме да дадем повече подробности за тях. Надяваме се, че читателят ще изпита онова необходимо вътрешно желание, карашо човека да се стреми да обогати знанията си за тази материя, която ще бъде предмет както в близко, така и в по-далечно бъдеще на по-задълбочени проучвания.

ОБЩА ЧАСТ

В различните царства на живата и разумната природа съществуват връзки, които са строго определени. Те изключват случайността. Тя е в резултат от дейността на все още неизвестни фактори, което обаче не ги прави по-малко активни. Човекът има пълна свобода на действие, при условие, че е в хармония със законите на разумната природа.

Секундите, минутите, часовете, дните, седмиците и месеците са елементи на астробиологическия процес — годината. Тя от своя страна е само брънка във веригата на вековете и т. н. Този ритмичен прилив във времето се направлява и зависи от звездния ритъм на планетните цикли, който създава историческите условия на нашата планета.

Зодиакът на голямата космическа година, която се проявява през периодите на прецесия от 25 920 години, благоприятства развитието на духовната и културната история на нашата планета. Зодиакът с неговите знаци е дошъл до нас от най-дълбока древност. Традиционните познания по астрология са ни завещани от нашите предшественици от атлантската раса, от която до наши дни са оцелели китайците, японците и монголците. Зодиакът и названията на различните знаци са дело на великите посветени, които са имали огромни знания. Най-типичният пример за това е календарът.

Всяка култура се развива под влиянието на определен зодиакален знак. Колосалната цивилизация на

Древния Египет, която направи толкова открития в областта на астрологията, алхимията, математиката, медицината, се е развила под знака на Телеца. Пирамидите, сфинксите и големите египетски паметници са строени от учени и посветени, които познават законите на астрологията и на физиката.

Израел, в който с религията на Мойсей за един-единствен Бог се появили първите кълнове на християнството, се е развил под знака на Козирога.

По-късно християнството се ражда под знака на Рибите — знак на мистичната саможертва. Тази религия поставя основите не само на гръко-римската цивилизация, но и на западната.

Новата култура, която ще се развие под знака на Водолея, в който навлязохме през 1914 г., ще бъде култура на славянските народи.

Народите, както и отделните индивиди, се прераждат. Политическите системи и социалните форми съставят техните тела. Животът им следва слънчевата спирали на Зодиака. Когато настъпят радикални промени, народите се прераждат и тяхната звездна карта се сменя или по-точно — сменя се зодията им. Или накратко: всички религиозни, социални, икономически, философски и научни системи имат свой хороскоп. Те са потопени в специфично за тях астрално лъчение, от което зависи развитието на системите. Преди да разгледаме въпроса за подобни сходства и в областта на духовната и на културната история на човечеството, ще се спрем на азбуката на астросоциологията — зодикалните знаци, домовете и техните планети-управители.

ЗНАЧЕНИЕ НА ПЛАНЕТИТЕ В АСТРОСОЦИОЛОГИЯТА

Няма да се спираме на символиката на планетите в индивидуалната астрология, но трябва да подчертаем, че значението им в живота на различните народи е същото, както и в живота на отделните индивиди; все пак в случая въздействието им има по-голям обseg.

До известна степен народите са онези алхимични лаборатории, в които се извършват необходимите процеси за усъвършенстване на душите.

Тези народи, които са носители на отношения, водещи до карма, които се проявяват между отделните индивиди, представляват биологическите органи на човечеството. Те култивират биопсихически енергии, необходими за съществуването на тази голяма индивидуалност, каквато от социологическа гледна точка е човешкият свят.

За да могат душите да се развиват хармонично в съответствие с причинните закони, при превъплъщението те се разпределят в различните народи, откъдето черпят необходимите им елементи за обогатяването на техния вътрешен живот.

В настоящата глава ще запознаем читателя със специфичните значения на планетите. Тази характеристика ще ни даде възможност да разберем по какъв начин те си взаимодействат със знаците на Зодиака.

Слънцето. В астросоциологията за всеки народ Слънцето символизира най-висшата власт независимо под каква форма се проявява тя, която зависи от степента на еволюция на народа, от кармата, която душите трябва да изкупят. Правителствата и властта се намират именно под влиянието на Слънцето. То е основен източник на жизнена енергия, необходима за развитието на народа; влияе върху елита в областта на науките, на изкуствата и на социалната сфера. В семейството Слънцето е символ на бащата. В астросоциологическата метеорология то е носител на хубавото време. Същевременно е основен фактор за живота. Слънцето е един от най-важните елементи в небесната карта. То означава трайни успехи и щастие за определени народи. Неговите витални съзидателни сили намират израз в златото. Слънцето е символ на мъжкото начало.

Луната. Луната е символ на народа, на майката, на тълпите и социалните групи. Тя влияе върху водите, езерата, ражданията, жените и обществените среди. От Луната зависи какво ще е реномето на даден народ сред останалите народи от международната общност в резултат на неговите художествени и културни прояви. От нея зависят и кратките пътувания. Тя има много голямо значение в метеорологията. Чрез позициите си, чрез новолунията и пълнолунията тя

предизвиква промени във времето. Луната символизира парите в живота на отделните индивиди, от които се състои народът като цяло, както и парите в държавните банки.

Меркурий. Меркурий е символ на духовния живот, на академиите, университетите, училищата, административните съвети, търговията и финансовия сектор. Той влияе върху пазарите, транспортните средства, пощите, телеграфите, борсите, върху изложбите в областта на икономиката и културата. Тази планета изпълнява ролята на първи секретар особено в буржоазните страни. Меркурий символизира метала живак: той притежава неговата гъвкавост и я проявява в сделките, публичните дискусии, при сключването на икономически договори, по време на конференции и преговори.

Венера. Венера е планетата на младостта, красотата, артистичния свят, лукса, модата, нравите, мира, сватбите, на народните страсти, на светския и развлекателния живот, ражданията и суетата. Венера е символ на демагогията в политическия живот. В метеорологията тя създава условия за влажно и горещо време.

Марс. Марс представлява войната, военната йерархия, полицията, въоръженията, всевъзможни конфликти и като цяло — силата и висшата изпълнителна власт на държавата. Той управлява хирургията и силата на младежта. Влияе върху мускулите на човешкото тяло. В негова власт са също тежката промишленост, желязото и огънят. Ръководи спорта, влияе върху злополуките, пожарите, социалните и революционните движения. Той е рицарят на страната и защитникът на справедливостта.

Юпитер. Юпитер символизира религията, религиозните церемонии, религиозната и светската йерархия, законодателството и прилагането му особено в капиталистическите страни. Той управлява едрата търговия, големите финансови сделки, икономическия напредък и успехите на видните учени. Представлява висшата администрация, чиято изпълнителна власт зависи от влиянието на Марс. Съдебната власт, дипломацията, банките, големите борсови сделки, благотворителните дружества и институции също са в негова

власт. Когато е в добра позиция, Юпитер създава условия за хубаво време. Той е символ на изобилие и щастие. В древността са смятали Юпитер и Венера за големи благодетели на народите и за източници на благоденствие. Калаят е металът на Юпитер.

Сатурн. Сатурн символизира кармата. В древността са го наричали „голямото зло“, а Марс — „малкото зло“. Сатурн влияе върху смъртността в страната. Той представлява старостта, земеделците, мините и кариерите. Сатурн ръководи политиката. Той е главният представител на опозицията и на консерватизма. Всички институции на работническата класа се намират под негово влияние. Той управлява също и различните области в националната икономика. В метеорологията причинява суша и застудяване. Психическите му предразположения са тежки и мрачни също като неговия метал — оловото. Той прави народните маси предпазливи, внушава им търпение и упорство.

Уран. Уран насочва високите сфери на мисълта, модерните и окултните науки и дейностите, които се извършват със съвместни усилия. Въздействието му се проявява по неочакван и драстичен начин. Той влияе върху откритията, върху изобретенията във всички области на живота, върху гражданските сдружения, синдикатите, върху големите кооперативни съюзи и въздушния транспорт, както и върху електричеството, различните видове природни и химически газове, ядрените опити. Всичките социални утопии са под влиянието на Уран, както и анархизмът и nihilизмът. Уран има два полюса на действие: от една страна, той представлява класата на капиталистите, която се стреми към целите си с всички средства. Това е класа — космополит. От друга страна, Уран влияе върху диктатурите и олигархиите. В метеорологията той е източник на бури, земетресения, студ, на гръмотевици, градушки или накратко — на резките температурни промени.

Нептун. Нептун е изразител на най-висшата степен на религиозност, на психометризма и тайните науки. От друга страна, той символизира социализма във всичките му форми. Под властта на Нептун са моретата, корабоплаването и компаниите за морски и

речен транспорт. Нептун създава условия за хаос, за сензации, социални трудности, за дезорганизация. Влияе върху заговорите, шпионажа, проституцията. Когато енергията му действа позитивно, създава гении, а когато действа негативно — поражда душевна низост и безотговорност. Влияе върху всички видове производства на синтетични материали, върху наркотиците — опиум, никотин и т. н. Под негово влияние са също така болниците и религиозните благотворителни общества. В метеорологията Нептун носи студено, мъгливо и влажно време.

Плутон. Плутон действа динамично и новаторски. Той държи юздите на властта и на равновесието между доброто и злото, студеното и топлото, раждането и смъртта, както и на равновесието между всички алхимични процеси на промяната. В неговата власт са рудните залежи, вулканичните изригвания и земетръсите, геоложките и археологическите проучвания и различните дейности, свързани с радия. Плутон е носител на висша справедливост, но негативният му полюс създава условия за политически заговори, за финансови фалшификации и фанатични религиозни течения. В метеорологията предизвиква циклони, ниски температури и големи горещини. В нашето толкова бурно време Плутон играе първостепенна роля в международната и вътрешната политика на държавите.

ДОМОВЕТЕ И ЗОДИАКАЛНИТЕ ИМ ЗНАЦИ

Ще изложим в общи черти символичното значение на зодиите и на домовете от астросоциологична гледна точка, както и позитивните и негативните влияния на планетите.

Първият дом е под знака на *Овена*. В индивидуалната астрология той властва над главата и тялото на индивида, а в световната астросоциология — над народа като колективно тяло. По природа овенът е огнен знак. Негов управител е Марс. В този знак Слънцето е в екзалтация, Сатурн — в падение, а Венера — в заточение. Природа: динамичност, ръководно начало, насилничество, амбиция, тираничност и деспо-

тизъм. Астросоциологическо значение: влияе върху военната индустрия, където се работи с огън и желязо, върху военните власти, диктаторите, водачите и новаторите. Положителен полюс: спокойна амбиция, импулсивност, героизъм, мъжко начало, динамични прояви. Отрицателен полюс: непредпазливост, липса на упорство, неустойчивост, авантюризъм.

Вторият дом е под знака на *Телеца*. Той е непроменлив знак, който се управлява от Венера. Природа: пасивен, женствен, със склонност към материалното. Носи спокойствие, внушава любов към красотата на природата, към полските кътчета, красивия пейзаж. Тук Марс е в заточение. Астросоциологическо значение: строителство, селско стопанство и свързаната с него икономическа дейност, държавни финанси, банки, печалби, артистичен свят, приложни изкуства, скулптура, рисуване и пеене; от друга страна — градинарство и лека атлетика. Положителен полюс: означава дълбока и трайна привързаност, любов към работата, постоянство, спокойствие и търпение. Отрицателен полюс: протакане, алчен стремеж към изгода, горделивост, завист, склонност към плътски удоволствия. В неговата власт са вратът и гърлото.

Третият дом е под знака на *Близнаците*. Тук Юпитер е в падение. Природа: въздушен знак, интелектуален, пластичен, щедър, позитивен. Поражда инициативност. Астросоциологическо значение: знак на интелектуалния свят, журналистиката, печата, издателските къщи, търговските и финансовите сделки, различните видове транспорт, кратките пътувания, съседните страни, бюрократизма, посредничеството и лесните спорове. Положителен полюс: изискана интелигентност, дипломатически дух, гъвкаво мислене, вкус към разубавяването, ораторски талант. Отрицателен полюс: лицемерие, предателство, дилетантство, нервни разстройства, посредственост, разсеяност, скандални публикации, празни и безлични речи. Властва над раменете, ръцете и нервите.

Четвъртият дом е под знака на *Рака*. Той се управлява от Луната. Тук Сатурн е в изгнание, Юпитер — в екзалтация, Марс — в падение. Природа: воден знак, кардинален, пасивен, женствен, плодотворен. Астросоциологическо значение: знак на народа, тъл-

пите, обществените места, изворите, реките, вътрешните морета, изобилните реколти, семейното огнище, родината, социалните традиции, развлеченията, жените. Положителен полюс: сърдечност, откровеност, благородство, милосърдие, популярност в артистичния свят и ръководните среди. Отрицателен полюс: народни бунтове, наводнения, нервност, суеверие. Управлява гърдите и стомаха.

Петият дом е под знака на *Лъва*, чийто управител е Слънцето. Той е непроменлив, огнен, позитивен знак. Природа: слава, амбиция и благороден устрем, образованост, склонност към всякакви видове изкуства, дипломатичност, съзидателност в широкия смисъл на думата. Астросоциологическо значение: държавния суверенитет, върховната власт — индивидуална или колективна, аристокрацията, дипломатически свят, бюрократичността на висшите сфери. Положителен полюс: властност, физическа виталност, блясък, слава, благородни амбиции, лоялност към всички обществени прояви. Отрицателен полюс: разсипничество, суета, болезнена гордост, тираничен дух, слаба жизненост, дипломатически скандали, тенденция към удоволствия. Управлява сърцето и гърба.

Шестият дом е под знака на *Девата*, чийто управител е Меркурий. Това е променлив земен знак. Природа: носи промени, подвижност, пасивност, аналитичен дух, методичност, научно творчество. Астросоциологическо значение: средната класа, фабричните работници, всички области на медицината, земеделието, търговията на дребно, колекционерите, специалистите в областта на химията. Положителен полюс: сръчност в управлението, ясен и находчив дух, логична и критична мисъл. Отрицателен полюс: педантизъм, прекаленост, подчинение, нервна слабост, служебна неустойчивост. Управлява вътрешността на организма и по-специално — червата.

Седмият дом е под знака на *Везните*, чийто управител е Венера. Това е въздушен, кардинален, позитивен знак. Тук Сатурн е в екзалтация, Слънцето — в падение, Марс — в изгнание. Природа: артистичен дух, вкус към красивото в природата и обществото, справедливост, социални инициативи, уравновесен характер, обществени сдружения, сватби, разводи, ме-

ждународни конвенции, външната политика на държавата и всички области на изкуството. Положителен полюс: уравновесеност, цялостност, зрели разсъждения, стремеж към изкуствата (и по-специално към поезията), справедливост в правосъдието, щастливи бракове, международни договори и конвенции, търговията с луксозни стоки, модата и артистичните видове спорт. Отрицателен полюс: трудности при осъществяването на социални инициативи, а също и на държавни, разводи, несправедливо правосъдие, прекъсване на дипломатическите отношения, анулиране на договори, скандали и дилетантство в артистичния свят, упадък на творчеството.

Осмият дом е под знака на *Скорпиона*, чийто управител е Марс. Това е огнен, непроменлив знак. Природа: насилничество, военен дух, прекалена сексуална експанзивност, склонност към окултни науки, открителски дух във всички области. Астросоциологическо значение: означава блатата, топлите и лечебните извори, смъртта и различните видове наследство, държавното и данъчното облагане, радиестезистите, промишлеността, керамиката, различните свойства, военния апарат, полицията, разузнавателните и шпионските служби, хирургията и мореплаването, океанографията. Положителен полюс: силни мистични тенденции, инициативи в метапсихичната област, съхранение на тайни, склонност към индустриални производства, които изискват изключителна прецизност, дълги пътувания. Всичките тези качества се дължат най-вече на планетата Плутон. Отрицателен полюс: разрушение, убийство, смъртност, тайни неприятели, отмъщение, черна магия, опасни пътешествия, ревност в брака, която води до драми и семейни сцени, неуспешни хирургически операции, шпионски истории. Скорпионът управлява детеродните органи.

Деветият дом е под знака на *Стрелеца*, чийто управител е Юпитер. Меркурий е в изгнание, Плутон — в екзалтация. Природа: вдъхновение, склонност към висши окултни науки, ясновидство, независимост и новаторски дух в областта на философията, на мистиката, на правото и на модерните науки, както и в областта на изкуствата. Любов към дълги пътешествия и изненадващи авантюри. Астросоциологическо значе-

ние: религия, съдебна власт, висша магистратура, дипломатическа йерархия, философски науки, свързани най-вече с областта на психиката, търговия на едро с чужбина, държавните финанси, корабоплаването, различните скоростни спортове, надбягванията и като цяло — видовете спорт, които се практикуват на чист въздух. Положителен полюс: силни творчески импулси, големи перспективи в областта на метапсихичните изследвания, на философията, окултните науки, дипломатическите успехи, запознанствата с далечни страни. Отрицателен полюс: авантюризъм, склонност към риск, изненади, загуби, неуспехи в дипломатическите отношения, грешни хипотези и научни теории в областта на философията и на използването на дадени материали за изкуството. Измамничеството и шантажът се превръщат в средство на търговията и на висшата държавна, административна и съдебна власт. Стрелецът управлява бедрата и седалищната област.

Десетият дом е под знака на *Козирого*, чийто управител е Сатурн. Това е земен, кардинален и пасивен знак. Тук Луната е в заточение, Марс — в екзалтация, Юпитер — в падение. Природа: сух и материалистичен дух, склонност към бюрокрация, педантизъм, методичност, упоритост, търпение, чувство за дълг и отговорност. Астросоциологическо значение: политиката, планините, върховете, мините, кариерите, селското стопанство, изоставените и запустелите места и големите имена. Положителен полюс: строгост, справедливост, изпълнителност, поемане на отговорност от страна на административните и политическите дейци. За народа означава разумна икономия на блага, методичност в осъществяването на всички инициативи с материален характер. Отрицателен полюс: нестабилна политика, недоверие от страна на народните маси към управниците, безотговорност от страна на висшата държавна и административна власт в страната, липса на методичност, несъгласуваност в инициативите, проистигащи от народа и държавата. Козирогът управлява коленете в човешкия организъм.

Единайсетият дом се свързва със знака на *Водолея*, чийто управител е Уран. Това е непроменлив, въздушен знак. Тук Слънцето е в заточение, Меркурий — в екзалтация. Природа: остроумие, стремеж към ху-

манитарните науки, засилване на социалните движения. Организационен дух в кооперативите. Гениалност на откритията в областта на модерните науки и особено — на ядрената физика, геохимията и радиоелектрониката. Астросоциологическо значение: земната атмосфера, космическото пространство, свръхмодерните науки, новосъздадените движения за напредък и благоденствие на народите, парапсихологията, приятелството въз основа на общи идеи, стремеж към свобода и справедливост. Той управлява също кооперациите, държавните законодателни институции, камарите и сената, с една дума — републиканските и демократическите режими. Положителен полюс: международната политика, международните институции, практическите инициативи за използване на космическото пространство, космическите полети, горивата и моторите, новаторски дух, импулс за сътрудничество между народите. Отрицателен полюс: ексцентричност, резки прояви, хаотичност и необмисленост на социалните движения; неискреност от страна на масите, зле координирани и прекалено емоционални държавни и социални инициативи, несправедливост и незачитане на правата и свободите, провали в резултат на необмислени инициативи. Изкуствата страдат от прекалено оригиналничене, стигащо до крайност и водещо към упадък. Науките и философията защитават грешни хипотези и теории. В профсъюзите и в различните общности цари несигурност. Народите са принудени да се подчиняват на диктаторски режими, произхождащи от консервативните среди. В международните отношения господстват измамата и лицемерието. В човешкия организъм Водолеят управлява прасците.

Дванайсетиият дом е под знака на *Рибите*, чийто управител е Нептун. В него Меркурий е в заточение, Венера — в екзалтация. Природа: чувствителност, романтичен дух, висш мистицизъм, силно творческо въображение, гениалност. Тези качества могат да намерят израз в откровения и пророчески предсказания. Чувството за саможертва и висше милосърдие. Астросоциологическо значение: водите на океаните и моретата, мъглата, изпарението в атмосферата и радиационните излъчвания, затворите, болниците, благотворителните организации, публичните домове, търговия-

та с наркотици, тайните агенти, тайнствените заговори, съмнителните сделки, политическите заговори и шпонажа, тайните окултни науки и магията. Положителен полюс: гениално творческо въображение, носталгия по Великия космически принцип, романтичен дух, нежност и красота във всички области на изкуството, преклонение пред окултизма, пред метафизичните явления, алтруизъм и саможертва в името на бедните и унижените. Отрицателен полюс: опасни пороци, болести, епидемии сред народите и църковна демагогия, неразумна разточителност в социалните сфери, масови катастрофи и наводнения, корабокрушения и морски бури. В човешкото тяло знакът Риби влияе върху краката.

АСПЕКТИ

Аспектът е ъгловото разстояние между планетите и небесните светила върху еклиптиката. Тези аспекти засягат най-чувствителните точки на небесната карта: асцендента, средата на небето, десцендента и небесната бездна, делът на съдбата, лунните възли. Основните аспекти са следните:

Съвпад: когато планетите се намират в приблизително почти същия градус на Зодиака, съвпадът се счита за неутрален, тъй като независимо от психическия товар, който носят планетите, неговото въздействие е свързано с аспектите, които съвпадът търпи от другите планети.

Полусекстил — 30°.

Секстил — 60°.

Тригон — 120°.

Тези три аспекта се считат за благоприятни или хармонични. А дадените по-долу аспекти — за неблагоприятни:

Полуквадрат — 45°.

Квадрат — 90°.

Опозиция — 180°.

Сески квадрат — 135°.

Необходимо е да направим една съществена забележка за природата на аспектите. За посветените е неоснователно да се придава изключително значение

на аспектите. Затова трябва да направим едно уточнение.

Учителят ни казва така: „Много чудесни аспекти в една звездна карта създават условия за добър живот. Същевременно обаче те намаляват психическата виталност. В нашия свят, където нищо не се получава без усилие, нехармоничните аспекти са най-благоприятните и излъчват в най-голяма степен трайно благополучие.“

Можем да използваме за пример тригона между Венера и Нептун. Той носи нежност и красота, изискана психометричност. Квадратът между Венера и Нептун дава енергия, устрем и импулс, той активизира творческото въображение. Както във всяка небесна карта аспектите не са абсолютно точни; винаги съществува незначителна разлика, наречена отклонение. Отклонението представлява градусите преди или след формирането на съвършения или точния аспект, въз основа на който разстоянието между планетите може да се разглежда като аспект. По този въпрос има различни мнения. Ще отбележим, че по принцип, колкото една планета е по-мощна, толкова по-голямо е отклонението. В световната астросоциология аспектите на Луната и Слънцето имат отклонение, което е равно средно на 10° . Останалите планети имат отклонение между 6 и 2 градуса. Силата на аспектите зависи от природата на планетите.

ПЛАНЕТНИ ЦИКЛИ

Преди да се занимаем с проблема за планетните цикли, ще направим някои важни забележки по гри въпроса, които предизвикват разногласия сред астролозите.

1. Първият въпрос е какво означава терминът „благоотворна и неблагоприятна планета“. Елементарните трудове по астрология обясняват по банален начин този термин. В тях се сочи, че благоприятни са планетите Венера и Юпитер, а Слънцето и Луната са неутрални, както донякъде и Меркурий. Това е традиционното схващане в астрологията. Но откакто бяха открити планетите Уран, Нептун и Плутон, много астроло-

лози изтъкват, че тези планети имат предимно пагубно въздействие.

Още в първите страници на този труд подчертахме позицията на модерната астросоциология, която се основава на цяла серия исторически факти. От друга страна, модерната астросоциология използва методи, чийто обхват далеч надхвърля геоцентричното схващане за света и неговите явления. От астросоциологическа гледна точка, както вече споменахме, всяка планета има два полюса. Действието на положителния полюс на една планета зависи не само от зодията, в която се намира, но и от аспектите, които ѝ въздействат, както и от важните процеси, периодично протичащи в живата рационална природа. Между всички аспекти на живата природа, също както в живота на индивидите, обществата, народите, расите и на цялото Човечество, съществува много тясна връзка. Тя е триизмерна. Съществува определен ритъм, който я засилва или отслабва, определен ритъм на прилив и отлив от нея.

Приливът е процес на създаване, дело на силите на Бялото Братство. Докато той трае, се активизират положителните полюси на планетите. Това е период на устрем, на нов импулс в природата и във всички области на живота. По време на този прилив планетите проявяват най-висшите си качества, най-хармоничните си вибрации. По самата си природа тези вибрации достигат до специална кулминация, която излиза извън границите на зодията и аспекта.

По време на отлива, което значи, че формите са в упадък, те вече не могат да изразяват новите импулси на живота. Тогава те започват да се разпадат под въздействието на отрицателните полюси на планетите. В човешката история отливите предизвикват упадък. Планетните цикли са отражение на ритъма на приливите и отливите. Според астросоциологията процесът на еволюцията на живота следва правилото: колкото по-мощен е приливът, толкова повече възможности носи той. При съзидателните процеси приливите в природата настъпват постепенно, докато отливите идват рязко и неочаквано. В природата те се проявяват чрез земетресения и вулканични изригвания. Този процес много напомня смяната на театрален декор. Един де-

кор е необходим, докато се развива театралното действие, но веднага след това той трябва да бъде сменен, и то незабавно. Както вече споменахме, тази смяна става чрез земетръси и изригвания.

Историята пази спомен за такива сътресения — изчезването на Атлантида и на Лемурийския полуостров. Тези брутални промени в природата са дело на силите на Черната Ложа. Приливите и отливите настъпват по командата на Космическия център, който разработва планове за бъдещето на планетите и слънцата, които имат своето отражение и върху живота на народите и на човечеството.

Това кратко, но важно отклонение разкрива тайнствените закони, които управляват природните явления, от една страна, и събитията в живота на народите и обществата, от друга.

2. Вторият въпрос се отнася за аспектите, които са в дисонанс. От астросоциологическа гледна точка те са фази на планетния цикъл.

Планетният цикъл започва със съвпад, минава през секстил, квадрат и тръгва към тригон, за да завърши в опозиция. Това е фазата на прилива, на съзидателния процес, когато положителните полюси са активни.

След опозицията планетният цикъл отново минава през тригон, квадрат и секстил, за да достигне до нов съвпад, който служи за началото на нов цикъл. Движението на планетите след опозицията определя онази част от планетния цикъл, когато са активни отрицателните полюси на планетите.

Съвпадът според нас символизира засято в земята зрънце, което пуска коренчета в секстила. Когато квадратът се отнася за идеологическа, философска, социална или научна система, това значи, че новият кълн ще се сблъска с остарели схващания, т. е. когато растението пробие почвения слой със стъбълцето си, чак тогава системата ще има вече право на съществуване. За да бъдем по-точни, ще посочим, че в квадрата кълновете на идеите се поставят на изпитание, за да се премери вътрешната им сила, с която те трябва да преодолеят външната съпротива, за да достигнат кулминационната точка в своето развитие. Тя се проявява в тригона. След това идеята кристализира в

процеса на съпротивата, която тя оказва на опозицията; именно тогава се проявява целият потенциал или с други думи — той се изчерпва и настъпва есен, започва беритбата на плодовете.

Даваме този пример, за да обясним, че аспектите трябва да се разглеждат като фази от процеса на един планетен цикъл. След като изяснихме това, сега ще се спрем на въпроса за най-важните планетни цикли, т. е. циклите на тежките планети Плутон, Нептун, Уран, Юпитер и Сатурн. Препоръчваме на читателя да се запознае с учебника по световна астрология, където ще намери конкретна информация за всички планетни цикли. В този труд ще разгледаме само циклите на тежките планети.

Юпитер—Сатурн. Този цикъл също, както и циклите на другите тежки планети, има голямо значение за материалната и духовната култура на човечеството. Цикълът Юпитер—Сатурн продължава 20 години с отклонение от няколко месеца. Юпитер и Сатурн имат десет последователни съпада винаги в знаци с еднаква природа (например десет последователни съпада в огнените знаци, след това — във въздушните и т. н.). Така че планетният цикъл трае 200 години.

Положителен полюс: в подем са вътрешната държавна политика и международните отношения; висшата магистратура, дипломатическото тяло, културните и духовните институции — също, при това както в морален аспект, така и по отношение на компетентността. Накратко: това е период на морален и на материален подем.

Отрицателен полюс: настъпва период на икономически и политически трудности. Дипломатическите отношения са лоши, често се анулират конвенции и международни договори. Народът започва да проявява недоверие към управниците си.

Юпитер—Уран. Този цикъл продължава 13 години с отклонение от три месеца.

Положителен полюс: той дава неограничени възможности за проучване на космическото пространство с помощта на свръхмодерна техника. Този период е подходящ за изучаване на електричеството, на космическите спътници. Той е благоприятен също така и за астрономията. Юпитер дава финансовите възможности,

а Уран ги използва, прилагайки своите новаторски дарби.

Отрицателен полюс: революционна атмосфера, финансови затруднения, опасност от международни конфликти, разпави и разединение в научните среди, неочаквани опасности в международната политика и външните работи.

Юпитер—Нептун. Този цикъл трае 36 години с отклонение от една година.

Положителен полюс: това е исторически значим период особено за политиката. Мистичният плам на Нептун носи вдъхновение на политиците. Те стават инициатори на ползотворни инициативи в областта на селското стопанство и мините, политиката е умерена и принципна, основен закон за нея е търпимостта и народното благоденствие. Развиват се метапсихичните проучвания, телепатията, а също и висшите мистични прояви.

Отрицателен полюс: хаос в политиката, държавното управление е нестабилно, нравите деградира, появяват се религиозни заблуди, дилетантство в науката.

Юпитер—Плутон. Цикълът трае 13 години с отклонение от две години.

Положителен полюс: висшите законодателни органи стават много активни в международната политика, както и по отношение на вътрешнодържавната политика. Налагат се някои философски учения, които преди това са били отричани. Същевременно се стабилизират и държавните финанси.

Отрицателен полюс: период на тежко финансово положение в световен мащаб, а също и в областта на философията, нравите и съдебната власт. В социалните отношения се появяват дисонанси и прикрити машинации.

Уран—Сатурн. Цикълът трае 45 години с отклонение от 2 години.

Положителен полюс: този съвпад има колосално значение. Той създава условия, подходящи за реформи в политическата, социалната и административната област. Извършват се реформи и в селското стопанство. Развиват се свръхмодерните науки, ядрената физика, биохимията, геологията, биофизиката и всички области на социален живот. Това е период на научни открития.

на изобретения особено в областта на електричеството и на различните видове лъчи и излъчвания. Този период осигурява успех в проучването на Космоса с помощта на ракети и сонди. Бурно се развиват профсъюзното и кооперативното движение.

Отрицателен полюс: опасност от неприятни изненади, безредици и бунтове; революции срещу правителствата и държавните институции. Всичко се люлее — и финанси, и политически живот, и държавен апарат, и правителствени среди. Съществува опасност от срутвания в мините, от експлозии в държавни сгради; с една дума — това е период на несигурност.

Сатурн—Юпитер. Цикълът трае 36 години с отклонение от 1 година.

Положителен полюс: период, който има голямо значение за политиката. Мистичният огън на Нептун вдъхновява политическите мъже. Те предлагат ползотворни инициативи, които водят до напредък в минното дело и земеделието. Политиката е умерена. Характеризира се с търпение и упоритост, с дълг пред народа. Увеличават се изследванията на психичните процеси. В пълен разцвет са и метафизическите науки.

Отрицателен полюс: политиката е хаотична и нестабилна, нравите са в упадък; период на лъжи и измами особено във финансовите среди; религиозни мании и дилетантство в науката; краткотрайни научни хипотези, нестабилни политически схващания.

Сатурн—Плутон. Цикълът продължава 33 години с отклонение от 4 до 5 години.

Положителен полюс: политическо обновление, промени в политическите и социалните сфери. Тези промени се основават на многовековен опит. Развиват се геоложките, палеонтологичките и геохимическите изследвания. Създават се машини и апарати за радиопсихически изследвания. Появява се невероятен интерес към окултните науки, които придобиват първостепенно значение.

Отрицателен полюс: политически смутове, които могат да прераснат и в бунтове. Възможни са конфликти и войни. Държавното управление е в ръцете на демонични сили, които се стремят да задоволят единствено собствените си желания или стремежите на отделни групи. Народите са в политическа и морална безпътница.

Уран—Нептун. Цикълът трае 175 години с отклонение от 10 години.

Положителен полюс: рационалният и творчески дух на Уран е под въздействието на мощните мистични вибрации на Нептун. В наше време с този съвпад започва ерата на Водолея, чийто управител е Уран. Бляскав развой на космическите изследвания. Правят се опити да се влезе в контакт с други планети. Осъществяват се големи социални реформи за уеднаквяване на състоянието на страните в международен мащаб. Съществуват условия за сътрудничество, реализирано с помощта на мистичния и рационалния народен дух.

Отрицателен полюс: социални борби между двата икономически фактора — капитала и труда. Това е период на революции и международни конфликти. Рушат се старите етично-религиозни схващания.

Уран—Плутон. Цикълът продължава 120 години с отклонение от 4 до 5 години.

Положителен полюс: човечеството се връща към законите на Космическата мъдрост. Тази позиция дава огромно отражение върху всички области на живота. Ще бъдат направени изключителни открития в ядрената физика, биохимията, геологията и палеонтологията. Астросоциологията и астрокосмическият синтез ще бъдат поставени на солидни основи. С помощта на астрофизиката и космическите сонди ще бъдат открити изумителни връзки между влиянието на Космоса и явленията и събитията в живота на хората. Човекът прекрачва границите на геоцентричната концепция за света и възприема хелиоцентричната. И въз основа на нея ще изгради космическата си представа за света. Нещата се възприемат по нов начин. Науката напуска областите на метафизиката и навлиза в сферите на метапсихиката.

Отрицателен полюс: това е период, в който всичко старо, всичко, което не може да следва новия ритъм на епохата, се руши. Плутон дава енергията, а Уран — действието. Разрушителните процеси се проявяват чрез бунтове, земетресения, изригвания на вулкани и наводнения. Корабокрушенията, както и пожарите, са често явление. Откритията на ядрената физика може да имат опасни приложения.

Нептун—Плутон. Цикълът продължава 500 години с отклонение от 10 години.

Положителен полюс: създават се благоприятни условия за доверие, за укрепване на нравите, както и за по-добър интелектуален, духовен и материален живот на човечеството. Прави се равностойка на морала и на научните схващания. Напредъкът е видим. Ражда се един нов свят. Океанографските изследвания водят до изненадващи открития, разкриват се тайните на стратосферата, на окултните науки и природните закони.

Отрицателен полюс: периодът е опасен. Създават се условия за развитие на псевдонауката, за политически утопии и грешни морални схващания. Богослужението е в ръцете на самозванци. Философията влиза в противоречие с универсалната мъдрост. Това е период на мощен отлив в областта на културата и нравите.

Този цикъл е най-мощният от всички цикли в Слънчевата система. Той създава условия за дълбоки реформи във всички области на живота по време, когато се сменят епохите.

Съвпадите Уран—Плутон и Нептун—Плутон са от първостепенна важност в исторически план.

Приключвайки експозето си за планетните цикли, чийто брой е 45, надяваме се, че сме успели да дадем обща представа за циклите на тежките планети, които оказват много силно влияние върху социалната, научната и държавната сфера на живота.

НОВАТА ЛУНА В ЗОДИИТЕ И ДОМОВЕТЕ

След като разгледахме планетните цикли, сега ще се спрем на трите основни фактора, които трябва да познаваме, за да сме в състояние да интерпретираме световния хороскоп.

1. Новолунията.

2. Картите на сезоните, навлизането на Слънцето в кардиналните знаци.

3. Слънчевите и лунните затъмнения.

Още от най-дълбока древност се е считало, че нарастването на лунния сърп и намаляването на Луната са нещо много важно при тълкуването на политическите хороскопи. Новата Луна означава приток на енергия, устремена към Земята; тази позиция много

напомня приливите и отливите в планетните цикли. Има многобройни правила, според които се тълкува влиянието им и традицията е съхранила до наши дни. Тук ще се ограничим само с това да представим пред читателя завещаното от Учителя.

Според него новата Луна създава благоприятни условия за духовен и емоционален живот. И по-точно — тя стимулира осъществяването на всички планове в областта на науката, изкуствата и социалния живот. Когато Луната намалява, процесът протича в обратна посока. В древността черните магьосници именно тогава правели магиите си. Хората, обществата и народите, които искат да се освободят от нещо досадно, могат да сторят това, когато Луната намалява. Или накратко: нарастването на лунния сърп благоприятства творческите инициативи, а намаляването на Луната — освобождаването от трудности и грижи.

НОВАТА ЛУНА В ДОМОВЕТЕ

Дом 1 — благоприятства всички, произтичащи от народа инициативи.

Дом 2 — активизира финансовия сектор, успехи постига и държавното данъчно облагане.

Дом 3 — отразява се добре на печата, рекламата, журналистиката. Ако аспектите на новата Луна с тежките планети са дисонанс, то това се отразява неблагоприятно върху дипломатическите отношения на страната.

Дом 4 — в страната се активизира опозицията. Правят се политически намеци, може да има и заговори срещу правителствените среди.

Дом 5 — голяма дипломатическа активност. Реформи в областта на образованието и на подготовката на младежта.

Дом 6 — ако аспектите на луната с тежките планети са добри, тогава работниците могат да разчитат на благоденствие.

Дом 7 — увеличават се международните контакти и културният обмен, многобройни са и размените на материални блага.

Дом 8 — нараства смъртността, особено сред уп-

равляващите. Трудности от финансов характер. В световния хороскоп от 18 юли 1936 г. тази позиция бележи за началото на войната в Испания, която причини материални загуби и жертви.

Дом 9 — бурно развитие на мистичния и философския живот на нацията. Така например на 11 май 1937 г. на престола се възкачи Джордж IV и бе открито Световното изложение в Париж.

Дом 10 — укрепва престижът на държавата и на правителството, стабилизира се и международното положение на страните, ако, разбира се, аспектите са добри.

Дом 11 — активна парламентарна дейност, с помощта на големи протекции се осигурява международен престиж.

Дом 12 — разкриват се политическите заговори; държавата и режимът се възползват от това.

НОВАТА ЛУНА В ЗОДИИТЕ

Овен — в зависимост от аспектите може да се появят видни политически дейци, както и откриватели в областта на науката и обновители на културния живот. Милитаристичен дух. Ако аспектите са в дисонанс с тежките планети, може да се очакват бунтове и войни.

Телец — благоприятен период за културата и особено за музиката. Ако аспектите са добри, тогава носи спокойствие, и обратно: ако са лоши, в артистичния живот настъпва упадък и успехът го напуска.

Близнаци — добър период за журналистиката, за печата, за кратките пътувания. Ако аспектите са лоши, настъпват смутове, вестникарски разправии, несигурност в търговията.

Рак — благоденствие в семейството, добри реколти. Ако аспектите са лоши, народните маси се бунтуват, появява се шовинизъм, реколтите са слаби.

Лъв — изобилие, развитие на изкуствата и театъра. Добра дипломатическа активност. Ако аспектите са лоши — смутове в социалния живот, спекулации, дипломатически провали, суша и деспотизъм.

Дева — благоприятен период за медицината, химията и биофизиката. Ако аспектите са лоши, тогава

жизнеността отслабва, настъпва духовна некомпетентност, развихря се лишена от здрав разум критика.

Везни — подем в изкуството. Ако аспектите са лоши, тогава в него настъпва упадък.

Скорпион — силен милитаристичен дух, разточителство във военната индустрия. Ако аспектите са лоши — значителни напрежения на основата на милитаризма.

Стрелец — съвършенство на съдебните власти, развитие на философията и на окултните науки. Ако аспектите са лоши, съдилищата стават несправедливи, появява се дилетантство във философията и схоластика в религиозния живот.

Козирог — безупречна администрация, упоритост, търпеливост на народните маси. Ако аспектите са лоши, появява се негодувание срещу правителството, дипломатическите отношения се влошават, настъпват провали в областта на минното дело.

Водолей — развитие на модерните науки (на астрономията например), на общи прояви в областта на синдикалното движение. Благоприятства окултизма и особено астрологията. Ако аспектите са лоши, появява се екстремизъм, диктатура и анархия.

Риби — царува филантропството, облекчава се режимът в болниците и затворите. Медицината и окултните науки са в разцвет. Ако аспектите са лоши, настъпват изпитания, епидемии, безредици, политически заговори, упадък, на нравите.

ЛУННИТЕ И СЛЪНЧЕВИТЕ ЗАТЪМНЕНИЯ

Слънчевите и лунните затъмнения имат голямо значение в звездните карти не само на отделните индивиди, но и на обществата и народите. Тези явления още от най-дълбока древност имат свое тълкувание. Статистическите данни показват, че лунните и слънчевите затъмнения влияят не само върху онази част от света, откъдето се виждат, но и на страната, намираща се под знака на зодията, в която става затъмнението. Тези затъмнения водят до последици не само в социалния живот, те се отразяват и на реколтите и

климата на страната и особено много — на земетресенията, които могат да я разтърсят.

Ключовете, помагачи ни да разгадаем какво ще бъде въздействието на едно затъмнение, са следните.

По време на слънчевите затъмнения трябва да се вземе предвид броят на часовете, през които то продължава. Той е равен на броя на годините, през които ще се проявява въздействието от затъмнението, считано от момента, в който то настъпва.

По същия начин трябва да се постъпва и при лунното затъмнение, но броят на часовете, през които то продължава, е равен на броя на месеците, през които ще се проявява ефектът от него.

Слънчевите затъмнения влияят върху висшите политически и културни фактори в страната, а лунните засягат живота на народа, на обществата като цяло. Резултатите от затъмненията са тясно свързани с природата на знака, в който стават.

Огнените знаци се отнасят най-вече към живота на видните политически личности. Масите се бунтуват срещу силните на деня. Налице са условия, благоприятстващи пожарите, епидемиите, съществува опасност от загиване на реколтите.

Затъмненията предизвикват бури, циклони, болести и липса на хранителни продукти.

Затъмненията в огнените знаци засягат особено много средните слоеве от народа. Нараства смъртността. Загиват водните птици и рибите.

Затъмненията във въздушните знаци се отразяват на реколтите и най-вече — на житните култури. В опасност са мините. Налице са условия за земетресения и изригвания. Особено внимание трябва да се обърне на това, кое цвете съответства на знака на затъмнението. От неговата природа зависят последиците, които могат да бъдат повече или по-малко неблагоприятни.

Съществуват много предписания за тълкуване на затъмненията. Те са дошли до нас още от древността и средновековието. Така например Птолемей твърди, че ако затъмнението става на Изток, последиците от него настъпват бързо; ако е в средата на небето, те малко закъсняват; ако обаче затъмнението е на Запад, то последиците може да настъпят много късно.

ВЪЗЛИЗАНЕ НА СЛЪНЦЕТО В КАРДИНАЛНИТЕ ЗНАЦИ

И досега небесните карти на сезоните се правят въз основа на навлизането на Слънцето в кардиналните знаци (Овен, Рак, Везни, Козирог). Обикновено датата на годишния хороскоп се определя от навлизането на Слънцето в зодията Овен.

Древните считали, че за да се направи небесна карта на една страна за дадена година, трябва да се вземе под внимание възлизащият знак на асцендента, когато Слънцето се намира на 0° от Овена. Ако това е непроменлив знак (Телец, Лъв, Скорпион или Водолей), то тази карта е валидна за събитията през цялата година. Ако е променлив (Близнаци, Дева, Стрелец или Риби), картата важи само за шест месеца. Следователно, за да се направи звездна карта за шестте следващи месеца, трябва да се изчислят възлизанията на Слънцето в зодията Везни. Ако асцендентът е кардинален знак (Овен, Рак, Везни или Козирог), картата важи за три месеца. Това значи, че трябва да вземем под внимание небесните карти за лятото, есента и зимата.

Според астросоциологията годината е брънка от голямата верига на историята, която слага свой отпечатък върху отделните етапи в историята на народите. Тази брънка има свои пулсации и амплитуди. Тя е във влиянието на по-мощни астрономически фактори. Това са планетните цикли и прецесията, която намира израз в знаците на Зодиака.

Според Учителя годината има три етапа: физически, духовен и метапсихически.

Физическата година започва на 1 януари; началото на духовната година настъпва, когато Слънцето навлиза в Овена, а на метапсихическата година — на 18 август. Тази дата е много важна, защото точно тогава Бялото Братство прави своята годишна равностметка. Според Учителя трябва да се изработи звездна карта на тези три фази, които не са неизменни. Това са пространства на електромагнитните сили, в които се проектира енергиите на интелигентни същества и те се интегрират в природата. По този повод Учителят подчертава: „В природата има цялости, които проникват всичко със своята светлина. Има много видове лъчи и

тези същества се проявяват именно чрез тях. Когато гледаме небесните светили, ние влизаме в контакт с тези същества, с вечността, с един свят на хармонията и с мислите на тези висши същества, които населяват звездите.“

Приключваме това кратко експозе с тези показателни думи, защото считаме, че така ще дадем възможност на читателя по-лесно да разбере настоящия труд. Надяваме се, че ще прояви интерес към проблемите на световната астросоциология.

ТРИТЕ ЦЕНТЪРА

В изграждането на духовната и на материалната култура на нашата планета участват три центъра, три ложи, състоящи се от колективи от разумни същества. Тези три центъра имат свои институции и действат в строго определени области.

Първият — Върховният център — е Космическият и неговото седалище е в сърцето на нашата Галактика. Съвременната астрономия все още не е открила този център, назован от Учителя Алфеола, което на гръцки означава „начало на началата“ или, ако използваме езика на символите — „слънце на слънцата“. Според последните данни нашето Слънце е направило 25 кръговратни движения около него, но откриването му е проблем, с който ще трябва да се справи науката на бъдещето.

Вторият център е Центърът на дясното посвещение, наречен по стара традиция „център на Бялото Братство“. За нашата Слънчева система той е разположен на Слънцето. Този център управлява енергиите, прилага методите на доброто и поставя основите на идеите за всяка нова култура; това са идеи, дадени от Космическия център „Алфеола“. Той също има свои институции, свои учители и последователи, чрез които се проявява.

Третият център е Центърът на лявото посвещение, чието седалище се намира на планетите. Той борави с елементите. В окултната литература обикновено е известен под названието „черна ложа“ или „ложа на злото“. В Евангелието се нарича „цар на този свят“.

Той също има свои институции и последователи, чрез които осъществява замислите си.

Космическият център „Алфеола“ насочва новите духовни и културни потенциални възможности на народите, на отделните общества и на човечеството като цяло. Той управлява всичко, което става върху слънцата и планетите. Той е център на Живота за цялото и създава планове за раждането и развитието на ерите и епохите.

Другите два центъра — на дясното и на лявото посвещение — са под прякото влияние на Космическия център. Това са двата знака на противоположностите (плюсът и минусът), посредством които се осъществява еволюцията в цялата жива разумна природа.

Според окултната традиция и според Учителя Десният и Левият център действат според закони и правила, които са еднакво меродавни както за единия, така и за другия. Например и двата центъра не допускат и най-малко съмнение в прилагането на своите методи. Това е първият закон. Изисква се абсолютно доверие към ръководствата, които действат като разумни сътрудници на Космическия център.

Ако някой член на Десния център изрази някакво съмнение по отношение на методите му на действие, той автоматично се самоизключва. Ако пък член на Левия център е изключен от него, той понася и съответни санкции. С други думи, санкциите на Десния център се изразяват в доброволна самоизолация от страна на неговите членове, докато в Левия център онзи, който се е усъмнил в ефикасността на методите на Злото, се наказва много сурово, понякога дори се отнема и животът му.

Вторият закон, важащ и за двата центъра, е законът за точността, който е един от върховните закони на Космическия център. Той е абсолютно необходим за определянето на точния брой и на ритмичността, с която се осъществяват плановите в еволюцията на всемира. Точността е една от най-характерните черти на силите, действащи в живата разумна природа. Идеята за съвършената точност на Създанието е залегнала във всички закони и в новите клонове на кибернетиката, базираща се на математиката. Човешкият разум не може да си представи тази изумителна точ-

ност, която е най-убедителното доказателство за съществуването на разум в природата.

Другите качества, с които се отличават членовете на двата центъра, са търпение и упоритост.

Както ни учи Учителят, Космическият център прилага принципите на есенциалния свят, Десният център оперира със законите на живата разумна природа — субстанциалния свят, а Левият център въздейства чрез фактите, т. е. ръководи материалния свят.

Струва ни се, че е полезно да дадем няколко цитата от Учителя, които разкриват природата на двата центъра:

„Доброто и Злото са две мощни сили, които действат в света. Това са две велики състояния на човешката душа.“

„Злото е единствената възможност човек да прояви добрата си страна. Доброто служи именно за това — да се превърнат енергиите на Злото в сили, които да са подчинени на Доброто.“

„В света съществуват много школи, които само създават и рушат. Това са школите на Черното Братство. Обикновено те си служат с два метода: добрият е запазен за тях, а лошият е за всички останали. Те знаят истината за всяко нещо, но я пазят единствено за себе си. И обратното: школата на Бялото Братство прилага метода на строгостта към своите членове, а метода на добротата към ближните си.“

„Принадлежащите към Левия център мразят онези, които Бялото Братство не мрази.

Онзи, който обича първопричината, не може да мрази.

Основната разлика между двата центъра е в начина, по който се използват светлината и познанието, които са част от средствата, с които те оперират.

Всеки член на Черното Братство използва светлината само за себе си. Ако иска да разбере кой час е, той го научава само за себе; ако иска да погледне нещо, той веднага си осигурява светлината, а после бърза да я скрие. Той смята, че останалите нямат никаква нужда от нея, и изхождайки от това, въобще не се интересуват от тях.

Точно обратното става в Бялото Братство. Когато някой член на този център запали светлината, за

да чете например, той с удоволствие осветява всичко около себе си и по този начин помага на света.“

„Който крие светлината, сигурно си има свои причини за това. Условията, в които живее, са такива, че той е задължен да го прави. Той не е достатъчно еволюирал. Това ни дава основание да твърдим, че има голяма разлика в еволюцията на двата центъра, която си обясняваме така: Левият център се намира в корените, т. е. в най-плътната материя. Бялото Братство се е издигнало над тази гъста материя, което му дава възможност да използва светлината си.“

„И двата центъра работят за еволюцията на природата. Дейността им се подчинява на определени закони и когато някой член на Десния център срещне член на Левия център, те се поздравяват и се разделят като приятели.“

ВТОРА ЧАСТ

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Както вече споменахме, в първата част на този труд се разглеждат някои особено абстрактни основни понятия в астросоциологията, а това налага по-голямо задълбочаване в тази тематика, за да можем да повдигнем поне тълчето на завесата, зад която е неразгаданото. Тук използваме термина неразгаданото, защото границите на човешките познания, придобити с помощта на научните методи, на които се основава цялата ни съвременна наука, са твърде ограничени.

Втората част разглежда въпроса за „Трите вълни“: вълната на Любовта, вълната на Мъдростта и вълната на Истината. Посредством своя ритъм тези вълни дават възможност на расите и на тяхната култура да се проявят.

В третата част се анализира днешната световна криза, като се описват пътищата, по които трябва да тръгне съвременният човек, за да се измъкне от тази безизходица.

Идеите и понятията, които използваме, все още не са признати от официалната наука. Все пак ще посочим, че човешката история показва следното: някои понятия, отричани в определена епоха, по-късно се връщат отново, осветени от висшата Воля, и след време се утвърждават в съзнанието на всички като съвсем очевидна реалност, която не се нуждае от повече доказателства.

Най-напред ще се запознаем със Световния часовник, който показва епохите и определя началото им, както и на ерите, и на периодите на цялата духовна и материална култура на човечеството.

Големите културни и духовни епохи в човешката история не възникват спонтанно. Те са нещо живо и се подчиняват на същите закони, имат същия генезис и еволюционни цикли, както и живите организми.

Всяка нова епоха започва със зачатие, последвано от раждане, след това започва растежът чак докато достигне апогея си и след като постигне духовните и материалните ценности, тя умира, отстъпвайки място на следващите епохи. Всяка следваща епоха използва най-доброто от постиженията на предишната, като към него се добавят и големите съзидателни възможности, стаени дълбоко в човешката природа.

Трябва да отбележим, че при раждането на културните и духовните епохи в човешката история основните идеи винаги идват и се разпространяват от Великите Учители, Великите пратеници на Космическото братство. Тези фундаментални идеи се развиват по-бавно, но процъфтяват през вековете, докато идеите, дело на човешките синове — таланти, гениални, привърженици на хуманизма — се подчиняват на основните насоки, които се дават от Учителите, и черпейки сили от тях, набират по-бързо скорост и се налагат по-лесно в човешкото съзнание. От друга страна, осъществяването им е съпроводено с по-малко сътресение, тъй като засягат само определени сектори от духовния и културния живот на човечеството.

Като цяло основните насоки, които идват от Учителите — както творческите, така и идеологическите, засягат, както вече споменахме по-горе, целия духовен и материален живот на човечеството. Тези идеи идват, за да сложат край на остарелите форми и на противоречията на предшестващата епоха, носейки същевременно нов потенциал от духовност, който ще намери израз в изграждането на новата епоха.

Реформаторското дело на Великите Учители започва с големи сътресения в индивидуален, обществен, национален и универсален план, които продължават, докато човешкото съзнание успее да трансформира и да раздвижи инертната материя.

Идеите и голямото вдъхновение на Учителя предизвикват промени в мозъчните центрове на индивидите; в него се пробуждат нови сили, активизират се латентни, заспали центрове. На морфологични промени е подложен целият човешки организъм, за да може да се адаптира и да се превърне в добър посредник за новите идеи, проектирани в човешкото съзнание от висши сфери, които имат по-обширен обхват на действие.

Предвид на тези трансформации живата природа създава много специфични обективни условия и по-специално по време на раждането на основните раси самата планета е подложена на радикални промени. Създават се нови континенти, а старите потъват, защото буквално се разкъсват от противоречията, които съществуват между старата цивилизация и законите на Живата разумна природа. Нещо повече, за тази нова драма, която предстои да се разиграе на световната сцена, са подготвени нови декори, известни са и земните полюси. Като цяло промените, настъпващи след раждането на една нова епоха, се определят от положението на нашата Слънчева система, която при възходящото си развитие пресича нови космически пространства. Те излъчват нови сили, намиращи израз в самите схващания, които някой от Учителите ни предава.

Стрелките на Световния часовник сочат именно тези трансформации, които се извършват в човешкото съзнание, а също и в обективните условия на нашата планета.

ДВИЖЕНИЯТА НА ЗЕМЯТА В ПРОСТРАНСТВОТО

За да вникнем в структурата на Световния часовник, най-напред ще се спрем на дванайсетте движения на Земята в пространството и по-специално — на пресесията. Дванайсетте движения на Земята са дело на три фактора: екватора, комбинираното влияние на планетите върху Земята и космическото влияние — т. е. влиянието върху цялата Слънчева система като индивидуално единство и съставна част на нашия Космос, което всъщност се изразява чрез Слънцето, трансформиращо космическото влияние.

Космическото влияние е една от най-слабо проучените области, но човечеството е с лице към бъдещето си и лека-полека завесата, която прикрива това все още тайнствено влияние, ще се повдигне (изучаването на природата и действието на космическите лъчи).

В тази толкова сложна система на влияния и прояви Земята извършва различни движения в пространството, от които до наши дни са открити само дванайсет.

1. Първото движение на Земята в пространството е

въртеливото ѝ движение около самата себе си, т. е. около оста ѝ.

2. Второто движение на Земята в пространството е нейното кръговратно движение, т. е. завъртането ѝ за една година около Слънцето; то се извършва за 365 дни, 5 часа, 48 минути и 45 секунди със скорост 29 километра и 600 метра.

3. Третото движение на Земята в пространството (това, което по-специално ни интересува тук) е движението на прецесията на равноденствието. Това означава, че точката на пролетното равноденствие се измества на Запад обратно на видимото движение на Слънцето със скорост 50,2 дъгови секунди и по този начин всяка година Земята минава 20 минути по-рано през пролетната равноденствена точка. Учените са открили това два века преди раждането на Христос. Прецесията на равноденствието се дължи на изместването на повърхността на земния екватор около еклиптиката, в резултат на което пресечната точка на тези две повърхности също се измества.

По този начин земната ос, движейки се от изток към запад, описва кръг, който представлява основа на конус спрямо Земята. Тя го описва за 25 920 години — период, наречен „година на Платон“ или както казваме днес — „голямата слънчева година“. Когато тази цифра се раздели на 12, получаваме продължителността на космическия месец, което прави 2160 години.

Небесният полюс, около който се върти небесната сфера, сега се намира на звездата Алфа от съзвездието на Малката мечка на разстояние около градус и половина от нея; през 2105 г. от нашата ера тя ще съвпадне с небесния полюс — т. е. с Алфа от Малката мечка, а от тази година нататък ще започне да се отдалечава. След 12 000 години това отдалечаване ще измести небесния полюс към съзвездието Лира и по-точно — към звездата Вега от това съзвездие. От изложеното дотук следва, че на практика пролетната равноденствена точка не съвпада със знака Овен, но пресича знака Риби, за да навлезе в началото на Водолея. Това изместване на пролетната равноденствена точка се дължи, както обясняват астрономите, на привличането от страна на Слънцето на изпъкналата част на земния екватор. Такова е обяснението на официалната наука, която го

доказва с помощта на законите на небесната механика.

Планетните цикли са били известни още в древността. Така например, знае се, че древните цивилизации са се развили под влиянието на знака Телец, чийто символ е свещеният бик Апис. По-късно египетската цивилизация се развива под знака на Овена, чийто символ е богът Амон-Ра. Християнската цивилизация започва под знака на Рибите, чието изображение днес откриваме по стените на катакомбите на ранните християнски общества. Според традицията този знак е символ на мистичната саможертва.

Културата, която ще настъпи след християнската цивилизация, ще се прояви под знака на Водолей. Бихме могли да си зададем въпроса, кога ще настъпи тази нова ера. Ще си позволим да цитираме откъс от „Световната криза“ на Андре Барбо, като изложим и аргументите си, за да докажем, че ерата на Водолея е започнала през 1914 г.

На VII международен конгрес по астрология, който се състоя в Париж през 1954 г., д-р Кестранек изложи една теза, според която ние вече близо два века откак сме в ерата на Водолея; Според него откриването през 1781 г. на планетата Уран, владетелка на 11-тия знак от Зодиака, е символ на навлизането в тази ера, което има и своите конкретни прояви в цяла серия събития, предсказващи настъпването на нова ера именно през тази година: независимостта на Америка, Френската революция, откриването на дирижабъла, на парната машина и т. н. Според Дон Нерома, напротив, ние все още не сме навлезли в тази ера. Той счита, че датите за смяна на ерата настъпват, когато звездата Леспис навлиза в нов знак. „Впрочем звездата Леспис, която аз наричам Херакс, е била над полюса на света, на нула градуса от Льва над Хорус, когато Христос се е въплътил, за да открие ерата на Рибите...; тази звезда ще бъде на нула градуса от Девата през 2160 година — т. е. след двеста и осем години и едва тогава астрологически ще започне ерата на Водолея.“

Ако тези двама автори (а бихме могли да посочим и други, за да обсъдим въпроса) се различават в мненията си по отношение на датите с три века (!), то не е само защото и единият, и другият разглеждат пробле-

ма от две противоположни страни: първият подхожда като емпирик, търсещ значима промяна в духовното състояние на света, към който „прикача“ въпросното явление, след като предварително е проверил, че наистина преди 2160 години е имало белези за раждането на християнството или на неговия дух; вторият подхожда като рационалист, който се придържа към приемлив от теоретическа гледна точка признак. Единият се позовава на Земята, а другият — на Небето. На практика, ако възгледите на двамата автори нямат допирна точка, причината е най-вече в това, че не се движат по протежението на една и съща артерия, т. е. преценките им се различават по отношение на природата и духа на Водолея.

Но все пак има една точка, в която те се сближават — всеки от тях е съгласен, че природата осъществява основните мутации постепенно и дори неусетно, като използва същевременно и неочаквания скок. Така Рим, който е под знака на Овена, не умира веднага след Христовата Голгота, казва Нерома; той отбелязва още, че промените в духовния климат практически изпреварват механично приетите дати: зазорява се преди изгрев, а човек всъщност вече е във ваканция още когато стяга куфарите си, защото духом се чувства така... Той стига до следното заключение: „Денят настъпва, когато Слънцето е на $3\frac{1}{3}$ градуса над хоризонта; една ера се ражда, когато звездата Херакс стигне на разстояние $3\frac{1}{3}$ градуса от знака, към който се движи; т. е. на разстояние $\frac{1}{9}$ или 240 години преди теоретично предвидената за това дата. Теоретичната дата за настъпването на Водолея е 2160 година; тъй като една девета от 2160 е равна на 240 години, това значи, че естеството на духа на Водолея е родено през $2160 - 240 = 1920$ година с възможна разлика от няколко години, разбира се.“

Но няма значение принципът, при положение че практически вече сме в Новата ера, независимо от това дали по латентен, или ясно изразен начин. Но в този случай веднага възниква въпросът: кои са отличителните белези на тази нова ера? И точно тук ни става ясно колко разочароващи са тези различни тълкувания. Вижте например какво заявява Нерома: „Тези, които считат за начало 1914 година, са най-близо до астрологическа-

та истина; струва ми се обаче, че е по-правилно да приемем 1919 година, защото новият духовен климат на Земята се роди, след като приключи войната от 1914 година. През цялата война хората живееха „както преди“ с тази разлика, че имаше война. Така например франкът запази стойността си равна на златния франк дори и по време на примирието... 1914 година нанесе смъртоносен удар на ерата на Рибите, но агонията започна едва през 1919 година по времето на все още несигурния мир след войната...“

Човек наистина трябва да е заслепен до крайност от големи предразсъдъци, за да не види в случая чий край и чие начало слага 1914 г. и да не забележи, че Октомврийската революция е много по-съществен признак, отколкото смехотворното котиране на франка и жалките пазарлъци във Версай. Тази липса на исторически поглед пречи на тълкувателите да различат белезите на новата ера, като всеки долавя само някой откъслечен аспект, който не е непременно показателен за нея, и излага становище, което най-малкото се различава от становището на останалите. Ако д-р Кестранек, например, изтъква духа на модернизма, то Нерома пък сочи разпространението на спиритуализма (един нов „несимволизъм“), чието предназначение е да триумфира над материализма. Може би и единият, и другият имат основание, но основанието и на двамата е недостатъчно.

Ние се интересуваме по-скоро от философската и мистичната страна на прецесията, отколкото от обяснението на нейния механизъм, което астрономите дават.

Преди да разгледаме от философска и мистична гледна точка въпроса за същността на Голямата слънчева година, ще кажем няколко думи и за другите движения на Земята в пространството, които са свързани в обща биологическа функция с живота на нашата планета. Животът на Вселената несъмнено е едно цяло, за което имаме само интуитивна или мистична представа. Ние нямаме реална представа за точните очертания на това цяло, като се има предвид, че съществуването на човечеството като индивидуалност се осъществява в един ограничен сектор на Вселената. Не ни е съдено да вникнем нито чрез нашите сетива, нито дори посредством интуицията си във всемирния план на божествено-то провидение, защото цялото човечество в качеството

му на център на положителните и отрицателните енергии може би е само една минимална частица от огромния организъм на Вселената.

Учителят казва: „Ако изследваме в дълбочина научната мисъл, цялата мистична литература, ще установим, че те не са дали отговор на множество въпроси, които тревожат човешката душа и творческия дух на човека.

И днес още никой не знае откога съществува човечеството, от къде е дошло на Земята и най-вече — какво е конкретното му предназначение в живота. Великите учители са запазили мълчание по тези въпроси; те ловко са ги покрили с пъстроцветния воал на легендите и притчите или ги обясняват, използвайки езика на мистичния екстаз под прикритието на Откровението. Но това не означава, че трябва да подтискаме импулса на желанието, импулса на космическото вдъхновение да се стремим с всичките сили на нашия вътрешен живот да вникнем все по-дълбоко и по-дълбоко в легендите, притчите, думите и действията на Великите учители.“

Тук ще затворим скобата, за да продължим изследването си по-нататък.

4. След прецесията идва движението, наречено мутация, което е тясно свързано с нея и е резултат на влиянието на Луната върху екваториалната повърхност на Земята. Това лунно влияние се изразява в следното: линията, по която се измества небесният полюс, има вълнообразна форма, което означава, че основата на конуса, очертана от земната ос в резултат на прецесията, периодично се приближава и се отдалечава от тази линия.

5. Петото движение на Земята е резултат от преместването на центъра на тежестта на системата Земя — Луна спрямо позицията ѝ по отношение на Слънцето.

6. Шестото движение се дължи на преместването на наклона на еклиптиката спрямо земния екватор, което означава, че образуваният между тях ъгъл от 23 градуса и 27 минути не е постоянна величина: той периодично се изменя с около 48 ъглови секунди годишно. Това отклонение варира от 21 градуса и 59 минути до 24 градуса и 36 минути, в резултат на което полюсът се измества спираловидно.

7. Седмото движение на Земята е свързано с ексцентрицитета на земната орбита. Това движение се осъществява така, че земната орбита става почти кръг, а след това се отдалечава отново от тази форма. Цикълът има продължителност близо 110 000 години. Сега земната орбита се приближава към кръга, което не само ще се отрази благоприятно на климата на нашата планета, но ще окаже и благотворно въздействие — както духовно, така и материално — върху човешката история.

8. Осмото движение се определя от изместването на осите на земната орбита. Изместването е резултат на различните аспекти, които са се образували в течение на вековете между Земята и другите планети. Този цикъл има продължителност от 21 000 години.

9. Деветото движение се дължи на периодичните смущения (земетресения и други природни явления), които настъпват на планетите и влияят върху сложните движения на системата Земя — Луна.

10. Десетото движение представлява изместване на гравитационния център на Слънчевата система в резултат на аспектите, които се образуват между Слънцето и планетите. Така например при съвпад на много планети със Слънцето и гравитационният център на самата Слънчева система се измества значително, което се отразява на орбитата на системата Земя — Луна.

11. Единайсетото движение е резултат на това, че цялата Слънчева система се върти около Космическия център — Алфеола.

12. Дванайсетото, последно движение на Земята в пространството, което учените са установили, е резултат на хетерогенността на земната маса и се изразява в периодично изместване на полюсите. Неотдавна учените установиха, че не само континентите се движат по посока към екватора, но и че цялата земна твърд се премества по посока от Изток към Запад.

Спряхме се накратко на всичките тези движения на Земята в пространството, за да добием представа за тяхната сложност. Те са предизвикани от три фактора.

Първият фактор е самата Земя, която символизира физическия свят.

Вторият фактор е положението на отделните планети, намиращо израз в аспектите, които те образуват

една с друга в рамките на Слънчевата система, и съответства на духовния свят.

Третият фактор е движението на нашата система, разглеждана като едно Цяло, като единство от индивиди спрямо Космическия център Алфеола, около който се върти. Този трети фактор е свързан с Първопричината на Творението.

Разбира се, ние разгледахме всичките тези движения на Земята по същия начин, както ги проучва и съвременната наука в нашия триизмерен свят. Трябва обаче да отбележим, че те са само миниатюрни частици от по-висши измерения.

На практика зад тях, зад тази толкова внушителна картина се крие дълбоката мъдрост на живота на Висши същества, които са от категории, различни от нашите, приключили своята еволюция в други епохи и други светове. Индусите наричат тези висши същества „седемте сина на Адита“, а Слънцето — „Осмият син Мартанда“. В културата на зороастризма ги наричали Анаспенди. За семитите те били седемте Сефироти. Християнството им дава названието Серафими, ангели, Архангели, а окултистите — „Планетни духове“, „Небесни духове“ и т. н.

Би трябвало да се радваме, че ни предстои да проучим такава обширна област, която освен това е и толкова тясно свързана с нашето духовно развитие. Тази величава перспектива — да придобием познание за самите себе си, т. е. да открием отразения в Микрокосмоса Макрокосмос, е очертана пред нас (както в миналото, тъй и днес) от Учителите на човечеството в качеството им на космически пратеници. Още от най-дълбока древност астрологическата традиция винаги е поддържала тезата, че „човекът е вселена, микрокосмос, че човешкото тяло е сложно цяло от системи, органическо отражение на Макрокосмоса“.

Зодиакът и дванайсетте му знака намират цялостен израз в човешкото тяло, а съзвездията, които, както вече споменахме, не съвпадат със знаците на Зодиака, имат дълбока мистична връзка със силите на човешката душа. Главният център, който поддържа директна връзка със силите на Макрокосмоса, е човешкият мозък. По този повод Учителят казва: „Цялата жива природа участва в организацията на човешкия мозък, т. е.

цялата тази йерархия от високоеволюирали и мъдри същества, чиито мозъци и сърца са хармонично структурирани. Именно това са съществата, които съставят тази всемирна държава, която Христос нарича „царство небесно“, и на която земните държави винаги са били само бледо и нетрайно отражение. От тази гледна точка всички култури на миналото с техните религии, социални структури, науки и изкуства са само лаборатории, в които мъдрите обитатели на Царството небесно са работили върху структурата на мозъка и на сърцето на човека.“

ТРИТЕ ДЕКАНА НА ЗНАКА РИБИ

Според астросоциологическата теория всеки зодиакален знак се разделя на три декана, всеки по 10°. Тези декани включват възможностите не само на самия знак, но последователно включват също и влиянията на еднородната троичност (Огън, Въздух, Вода).

Така в знака Рибите първият декан се управлява от възможностите на този знак чрез посредничеството на планетата Нептун; към тях през втория декан се добиват и възможностите на Рака, а през третия декан — на Скорпиона.

Според традицията тези три декана, чиито цикли са по 720 години (това число се получава, като продължителността на космическия месец 2160 се раздели на 3), имат всеки своята специфична характеристика.

Основно качество на първия декан е мистичността; вторият декан е научен, а третият — социален. Можем да проверим това твърдение, като хвърлим поглед назад към християнството.

Първите векове от епохата на християнството, което значи периодът от първия декан на Рибите, са под знака на вярата и се къпят в мистична светлина. Това е първата фаза на религията. В лицето на своите първи следовници тя трябва да преодолее многобройни пречки, създадени нарочно от страна на езическия свят. За този период, както ни учи историята, са характерни постъпките и саможертвите на мъчениците на християнството.

Този декан е под влиянието на планетата Нептун.

Историята на средновековието се развива през втория декан на Рибите. Тогава силата на Рака, управляван от Луната, се прибавя към влиянието на Нептун и надмощие придобива личността. Тиранията на властелините и господарите достига своя апогей и точно в тази епоха се ражда западният феодализъм.

Тук се спираме само на характеристиките и на общите тенденции, без да навлизаме в подробности.

Възраждането и Реформацията се раждат като реакция срещу средновековието и се борят срещу религиозните заблуди, които са резултат на неправилното разбиране на християнската идеология. Човечеството и поспециално неговите духовни водачи, водени от дълбоко егоистични подбуди, ограничиха обхвата на личността на Христос — на историческата личност Исус, свеждайки я само до света на съзнанието, превръщайки я в критерий за обективност, въз основа на който възстановиха Инквизицията и деспотизма на религиозния фанатизъм.

Третият декан на Рибите, както посочихме по-горе, по природа е социален.

Знакът Риби е воден знак, което на окултен език означава, че той изразява закона на саможертвата; той е също така и емблема на християнството. През тази епоха човекът покорява морета и океани, откриват се нови земи и в общи линии цялата земна повърхност става достъпна за земния човек.

Под този воден знак през първите векове на християнството се развива мистичният аспект на новата религия. Пак през тази епоха стават първите религиозни събори, които изработват формата на тази религия, въвеждат в нея човешкия елемент, разпокъсват християнството и смесват неговия толкова чист духовен принцип с елементите на езическите култове. Думите на Христос, с които казва да не се кланят нито пред тази църква, нито пред онази планина, остават глас в пустиня. Вместо неговото живо Слово, леснодостъпно и преливащо от любов, последователите му се заеха да възпроизвеждат физическия му образ — отлят от бронз, в скулптури от камък или дърво, задушавайки по този начин дълбоките и живи мистични източници на християнството, пречейки им да проникнат в човешката съвест.

Правилото на Мойсеевия свят от Стария завет: „Око за око, зъб за зъб“ бе заменено от дълбоко етичният принцип, който Христос даде на човечеството: „Обичай ближния си като самия себе си“, който той разшири чак до любов към своя неприятел. Този принцип бе продиктуван от самата същност на християнския дух: от закона за саможертвата.

По време на втория декан — научния — се потвърди реалността, че Земята се върти около Слънцето, а не, както бе прието дотогава, че Земята е център, около който се върти Слънцето. Така бе осветлен мистичният смисъл на понятието, че физическото се върти около духовното.

Третият декан, който е със социален характер, създаде необходимите условия за проява на социалните движения — на социализма и различните му клонове. Както се вижда, те играят първостепенна роля в края на християнската ера.

ТРИТЕ ДЕКАНА НА ЗНАКА ВОДОЛЕЙ

Сега, когато съобразно космическия часовник нашата космическа система навлиза в сферата на знака Водолей, който (нека пак припомним това) е въздушен знак, се разкриват огромни творчески възможности пред всичко онова, което е свързано със земната атмосфера.

Според астросоциологическата традиция Водолеят се управлява от Сатурн, който се счита за първа и най-важна еманация на космическия живот. Поради това древните го наричали „начало и край“ или „Алфа и Омега“. Водолеят е символ и знак на божествения човек, който напоява Вселената със своите живи води и поддържа живота на формите. Това е същият принцип, който в индийските писания се нарича „Амрита“.

Според последните астрологически проучвания над Сатурн като управител на знака Водолей стои управлението на Уран или ако използваме мистичния език, Уран е като Баща на Сатурн. Уран е онази сила, която в края на определен цикъл освобождава живота от формите, което означава, че съзнанието се освобождава от тях, след като се е обогатило с опита, придобит по време на същия цикъл, за да премине към по-висш. Но

това са космическо-философски въпроси, които трябва да бъдат разгледани по-специално и във връзка с дванайсетте творчески Големи Иерархии, включени в зодиакалния знак.

Фактът, както посочихме това и по-горе, че под знака на Водолея започват да се проявяват огромни творчески възможности, се потвърждава и от големите открития, които напоследък бяха направени в областта на въздухоплаването, а още от началото — и в областта на изследванията на космическите лъчи, преминаваше през атмосферата.

Различните въздухоплавателни съдове, разграждането на атома, различните видове експлозии, използвани по време на войната за разрушителни цели — всичко това в близко бъдеще ще придаде на нашата цивилизация нов обхват. Както казваше Учителят още преди 60 години, приложението им ще постави началото на „бездимна цивилизация“. Именно тази „бездимна цивилизация“ ще реши по най-добър начин социалните и икономическите проблеми. Човекът вече няма да рови земните глъбини, за да намери черно злато, нефта или петрол, а ще използва енергията, която се освобождава при разпадането на атома на неорганичната материя.

Всичките тези открития, както и онези, които ще бъдат направени в бъдеще през епохата на Водолея, ще дадат отражение и върху колосалния духовен възход и материалното изграждане на новата цивилизация. Троичният характер на деканите (мистичен, научен и социален) ще намери свой израз и по време на цивилизацията на Водолея, която се развива сега.

Още през първия декан на Водолея етичната максима на християнския свят от Новия Завет ще бъде заменена от най-новия Завет, донесен от Учителя и предназначен за новата цивилизация на Водолея: „Злото или Черната Ложа ще стане слуга на Доброто“. На Злото, което царува и управлява света в продължение на милиони години, бе дадена възможност по време на християнската цивилизация, т. е. в продължение на 2000 години, да поправи грешките си чрез закона на Любавта. Но то не само не се възползва, а напротив — настрада на човечеството двете последователни, толкова трагични войни.

Решението, взето от Невидимия свят, от света на

Космическото Братство, който насочва духовната и материалната еволюция на човечеството, е Злото да стане слуга на Доброто. То трябва да изкупи грешките и греховете си, които е направило при този инволютивен процес и които се свеждат до принижаване на човешката душа до материалното.

По време на цивилизацията на Водолея ще бъдат овладени вътрешната природа на индивида и силите на Злото в него; обществата и нациите ще претърпят същото влияние. Тези предсказания са направени още на времето от св. Йоан в неговия Апокалипсис чрез символичния образ на окованата змия (легендата за Изкушителя и за Христос на планината).

Така по време на епохата на Водолея сред индивидите ще се възцари живот, белязан с мъдрост, в съответствие със законите на живата природа, който ще замени живота, основащ се на епикурейството, хедонизма, на страстите и низките нагони.

В обществата Доброто ще се възцари над Злото.

В нациите вместо насилие и принуда, породени от страха от закона, ще царува добрата воля, резултат на братска взаимопомощ и сътрудничество. В международния живот вместо войната, най-жестокият бич и най-голямото нещастие, създадено от самото човечество, вместо този архаичен начин за решаване на конфликти, ще възтържествува формулата, която Учителят завеща на новото човечество: „Вместо политическо равновесие, основано на насилие и омраза, ще победи политическото сътрудничество, почиващо на най-големия закон на мъдростта: Законът за Справедливостта.“

УЧИТЕЛЯТ И ЗНАКА НА ВОДОЛЕЯ

Ще се опитаме да очертаем в общи линии етичните концепции, характерни за епохата на Водолея, както Учителят ни ги е завещал чрез словото, живота и дейността си във физическия свят.

Учителят идва на Земята в епохата на Водолея, за да освободи индивидите, обществата, нациите и човечеството от техните идоли, фетиши, митове, които в продължение на векове оковаха чистата мисъл с фалшиви теории и хипотези, с предразсъдъци и религиозни

догми и по този начин караха човешкото сърце да съгрешава; със своето безумно противопоставяне тези отблъскващи форми парализираха творческата сила на човека.

Учителят казва: „Никога не се съмнявайте в космическото, което е във Вас. Вярвайте на сърцето си, което е негов заместник, в душата си, която също го замества, и не разчитайте на никого да ви спасява. Разчитайте единствено на себе си. Ние всички можем да живеем според закона на Голямата Любов, да възвърнем реда и да възстановим космическата хармония. За в бъдеще трябва да станем свободни и да не ограничаваме ничия свобода. Тя може да бъде ограничена, ако се намесваме и сочим на другите само външния начин, по които да се справят с трудностите; така например все едно аз да се опитам да ви поучавам, когато страдате, как да се молите — на колене или не. Вие сами знаете по кой път да търсите Словото, този път е начертан в душата ви.“

Така говори Учителят за космическата Любов. Така говори Мъдрецът, който познава богатата жътва от натрупания през вековете опит. Така говори само космичното, което съществува в живата природа, във всяко живо същество, във всяка човешка душа. Някога индийските брахмани и египетските жреци бяха абсолютно необходими като посредници между хората и Космическия принцип. Днес, когато във всяка душа се пробужда съзнанието за него, ние вече не искаме да се кланяме пред мъртви идоли и трябва да се оставим да ни води онази космическа искрица, която е в нас самите и която ще осветява пътя ни, насочвайки ни към свободно и справедливо развитие. Всичко, което като еврейската Таблица на законите и законодателните кодекси в света, се основава на забраната, трябва да бъде заменено от Любовта, Мъдростта и Истината, принципи, записани в дълбините на душата на всяко човешко същество. Човекът ще разбере, че дълбоките извори на познанието са в самия него. Той ще черпи и ще се учи направо от оригинала, от Живата природа, без да има нужда от посредници между Божествения принцип и неговата душа.

Думите на св. Йоан: „И тогава Луната ще помръкне, Слънцето ще престане да свети и звездите ще пад-

нат от небето“, ще се сбъднат. Луната символизира всички религиозни форми, които ще рухнат. Слънцето е израз на старите правителствени форми, основащи се единствено на принудата, които ще бъдат заменени с нови международни форми на основата на социалната справедливост, за която Учителят толкова пъти е говорил. Звездите представляват „човешките авторитети“, научните и социалните, както и привържениците и крепите на стария свят. Тези думи вече скоро ще станат истина. Чрез Словото си Учителят пося семената на новата епоха на Водолея. Вече цялата Земя се възпламени от неговата космическа мисъл, която ще промени нехармоничността и ще премахне съществуващата между хората омраза; справедливостта ще се възцари в социалните отношения, за да се създадат необходимите условия за свободна изява на Космическия принцип във всеки индивид. Така индивидите, обществата, нациите и цялото човечество ще разгърнат всичките си скрити сили в полза на духовното и материалното развитие, водещо към идеала за съвършенство.

Старият свят на страдания, грешки, на кървави насилия ще бъде забравен. Духовният свят ще стане достъпен за всяко човешко съзнание и чрез своята лъчиста светлина ще осветлява смисъла на човешките страдания, които бяха абсолютна необходимост по пътя на човечеството към усъвършенстване.

Духовното познание ще стане достъпно за всяка душа, без да има нужда от посредник. Защото законите на невидимия свят, както ни учи Учителят, са записани в човешкия разум, в човешкото сърце, в човешката воля. Светлината на духовния свят ще промени всички области на човешкия живот. Науката ще разкрива законите на духовното познание. Функционалната зависимост, която съществува между фактите, е плод на живата разумна природа. Религиите ще влязат в пряк контакт с дълбоките тайнствени извори на живота и вместо множеството съществуващи днес религии ще се възцари единствената религия на Космическия принцип, която е религия на разумната воля, на живото творчество.

Социалните връзки вече няма да се подчиняват на икономическата експлоатация и на безразсъдната принуда, а на благородното, социалното, дълбоко вкорене-

ното в човешката душа космическо съзнание. Тези социални връзки ще се изградят на основата на взаимопомощта и сътрудничеството между индивидите, обществата и народите и човечеството като цяло. Духовният свят ще стане видима реалност за висшите еволюирали души, които ще бъдат израз на космическото богатство, произхождащо от едно чисто сърце, светъл разум и силна воля.

Новият Ерусалим, който св. Йоан видя в остров Патмос, ще бъде изграден на земята с цялата си неотразима хубост и ще бъде наследен, както се казва в Евангелието, от смирените, благодушните, кротките и търпеливите. Цялата Вселена със своите милиарди слънца, с безбройните си планети ще се роди в душата на новия човек; цялата природа, с всичките си царства ще заговори на своя разумен език, за да разкрие пред душите скрития смисъл на тяхната вътрешна красота.

Във всички области на науката, на изкуството и социалния живот ще се развият творческите възможности в своето величествено многообразие, за да може, както подчертава Учителят, да участват в тържеството на трие закона: Любов към Вечния принцип, Любов към ближния, Любов към самия себе си. Абсолютният принцип, създател на Вселената, който в продължение на милиарди години остана скрит за човешките очи, през ерата на Водолея ще се появи като богато наследство, като висш критерий, даден на човешката душа след продължителните ѝ терзания по време на нейния земен живот.

Човешкото същество, което води непрекъснатата борба чрез изпитанията и неуморно търси или по-скоро отрича вече в продължение на милиони години Космическия принцип, ще престане най-сетне да се държи като чужденец и ще стане истински син или дъщеря на вечноживия принцип.

Новата цивилизация на Водолея носи два неопценени дара на човечеството: Слънчевата Дева на Живота и дългезарния Син на Мъдростта.

Учителят казва: „Щастливи са онези, чийто разум е мъдър, щастливи са онези, чието сърце е добро, щастливи са онези, които са търпеливи, защото точно те ще видят този свят покрит със слава, света на тяхната истинска родина, в която ще се върнат отново с богатата си жътва от опит, натрупан в царството на време-

то и пространството.“ Щастливи са и красивата човешка душа, изправена пред онова, което я очаква, защото нищо не е толкова славно, колкото човешкото познание, обич и покорно служене на неизменна истина.

През епохата на Водолея ни предстои да изпълним славна задача. За да успеем, трябва отначало да издигнем сърцето си над света на Осъзнатото, да се откажем от религиозните догми. Сърцето на човека трябва да влезе в контакт с могъщата космическа Душа, която съществува в царството на Подсъзнателното, където няма нито един външен образ и нито един предмет, а царува единствено космическата хармония.

Тези два свята — емоционалното и интелектуалното съзнание след като се пречистят, ще станат хармонични и ще влязат в контакт с човешката воля, която досега бе затворничка на насилието. Човешката воля ще бъде израз на висшата хармония между принципа на женското начало и принципа на мъжкото начало, за да може да се осъществи истинското предназначение на човека.

Именно в това са трите тайнства — Малкото, Голямото и Великото, за които ни говорят Писанията от най-дълбока древност със загадъчния език на символите и на мистицизма. Някога в тези тайнства са били посветени само неколцина избраници с аристократичен произход, синове на висши сановници от света на духовенството или от царските семейства. Днес Учителят прави тези велики истини достъпни за цялото човечество.

След огненото кръщение, на което човечеството бе подложено през последните световни войни, божественото съзнание започва да се пробужда във всеки индивид независимо към коя социална класа принадлежи, започват да доминират силите на Доброто, за да се възпри истината в живота.

Думите, които Учителят е казал на един от своите последователи три месеца преди да напусне физическия свят, ще се сбъднат. Учителят ги е изрекъл в планината посред една звездна нощ и те били разгласени едва след като той си заминал от нашия физически свят. Те разкриват смисъла на едно дело и величествената перспектива за грандиозно бъдеще, изпълнено с духовни богатства, в чието съграждане ще участваме чрез делото на Истината.

Тези думи били произнесени твърдо, с непоколебима творческа мощ, под звездите, тези неми свидетели в нощта, които загадъчно чертаят с пътя си съдбата на човечеството.

Великото същество, чиято еволюция е завършила преди милиарди години, бе пожелало в израз на своята всеобхватна любов да слезе на земята и да се въплъти в най-плътната материя, за да отвори очите на онези, които бяха забравили, че са синове на Божествения принцип.

Думите на Учителя са следните: „Аз напускам тази земя, защото изпълних мисията си. Ще оставя на нея всичките души, които могат да довършат великата задача и за да не създавам граници, ще ви оставя и ключовете на духовното познание, за да можете, веднага щом изпълните възложеното ви, сами да се освободите и да дойдете при мен — там, където ще бъда, във вашата истинска Родина, в Света на Живия Принцип, който е Любов, Мъдрост и Истина.“

ВЪЛНАТА НА ЛЮБОВТА

МИСТИЧНИЯТ ДЕКАН НА ВОДОЛЕЯ

Няма смутове там, където цари Любовта.
Учителят

ОБЩА ХАРАКТЕРИСТИКА

Още от най-дълбока древност Великите Учители на човечеството са проповядвали, че цялото небе със своите безбройни слънца и планети се изменя непрестанно; промените се извършват в рамките на епохите, ерите, периодите и планетните цикли и животът на тези звезди с различни нюанси се определя от Единственото Вечното, Непознатото, от което произтича всичко във Вселената: и животът, и светлината, и движението.

Нашата планета — така миниатюрна в безкрайното, пространство, е свързана, от една страна, със Слънцето, от което получава енергия под формата на светли-

на, топлина, електричество и т. н. и, от друга страна, се намира под влиянието на други планети при тяхното въртливо движение. Това влияние се проявява чрез природата на различните аспекти или чрез съотношението на ъглите, които те образуват по протежение на окръжността от 0° до 360°.

Третото влияние, на което е подложена нашата земя, е индиректното влияние на Слънцето чрез космическите лъчи.

През последните четиридесет години съвременните учени започнаха да проникват в областта на космическите лъчи с помощта на експерименталната и теоретичната физика. Тези лъчи ще бъдат проучени от астрофизиката и това ще ни даде възможност да вникнем в онова всемирно космическо влияние, което въздейства върху цялата природа — и одушевената, и неодушевената.

Нашата планета е потопена в цяла система от звездни течения с различно естество. Някои от тях се изучават от съвременната наука, а астрокосмическите науки имат за предмет теченията с по-висши вибрации.

Все по-категорично се установява, че целият културен, духовен, икономически и политически живот на народите, на човечеството като цяло е синтез на космическите влияния, както и на влиянията на планетните цикли в нашата Слънчева система. Планетните цикли са главните ключове за разгадаването на всички социални феномени и на всички духовни и културни прояви на човечеството в ритмите на Историята. Без тяхна помощ не може да се проникне в астросоциологията.

Ще изложим накратко схващанията на Учителя за характера на трите декана на Водолея, за които говорим в предшестващата част.

По време на мистичния декан на всяка епоха избликва висшият мистичен извор на живота, чийто принцип е Любовта. През периода на научния декан се разкрива светлината на Познанието, чието огнище е Мъдростта. И най-сетне, по време на социалния декан се очертават потенциалните възможности на Свободата, която е най-мощната изява на Истината.

Мистичният и духовният декан на Водолея, чиято продължителност е 720 години, според Учителя започва през 1914 г. и продължава до 2634 г. През този пе-

риод на нашата земя ще дойдат отново много души, идващи от сферата на Нептун, която е най-висшата октава на планетата Венера. Тези души, които ще слязат от Нептун, в миналото са били наричани Светци, но ние ще ги назоваваме с тяхното ново име, което Учителят ни съобщи: „Слънчеви Деви“. Тези души ще притежават невероятно голяма магическа сила от нежност, увенчана с ореола на мистичната девственост. Именно те ще бъдат истинските утешителки на цялото човечество.

СЛЪНЧЕВИТЕ ДЕВИ

По пътя на своята еволюция човечеството минава по стълбата на живота. Тя има четири стъпала:

- 1) смъртта — началото на материализма;
- 2) материализмът — началото на религията;
- 3) религията — началото на духовния свят;
- 4) духовният свят — началото на космическия свят.

Първото стъпало е светът на материализма, на Стария завет, светът в който царуват омразата и духът на отмъщението.

Второто стъпало е светът на религията, на Новия завет, светът, в който човекът търси начин да се справи с изкушенията на плътта.

Третото стъпало е духовният свят на справедливостта, който търси правото и справедливостта.

Четвъртото стъпало е възшествието в космическия свят.

Слънчевите Деви ще разкрият на народите богатствата на духовния свят, който е обиталище на Чистото Сърце на човека, преминал изпитанието на големите страдания към Голгота, освободен от религиозни предразсъдъци, от догми и въображаеми чудеса; чак тогава това Сърце ще си възвърне изначалната чистота.

Учителят обяснява така това състояние:

„Едно чисто като кристал сърце.“

Каква е Слънчевата Дева?

Това е Новата Жена, вдъхновена помощничка и сътрудничка при изграждането на епохата на Водолея.

Апологетите на църквата през средните векове разглеждаха девствеността като нещо, отнасящо се единствено до плътта, и по този начин измениха същност-

та на женската психика. Тогава жената бе насочена към един противоестествен път, в който тя загуби първичната си чистота, чистотата на горещото си майчино сърце, която е основният принцип за всички области, свързани с психиката на човешкото същество.

В новата епоха на Водолея ще намерим Новата Жена — Слънчевата Дева като жрица на изкуствата и науката. Жената, освободена от миналото, просветена и обновена, ще стане вдъхновителка на изграждането на новата — шестата — култура на бялата раса.

Схващано по този начин, понятието Слънчева Дева вече не изглежда неясно и абстрактно или митично, а съответства на възможностите на едно същество в разцвета на силите си, в което се съчетават всички добродетели, сред които са и чистотата, и девствеността, разглеждани във връзка с Първопричината.

Превъплътената Слънчева Дева ще бъде съвършен израз на Космическия принцип на Жената, който съдържа елементите на безсмъртието. Той се проявява като възплъщение на вечната младост, пораждаща великия творчески устрем, който създава „Пролетта на Епохите“, времето, в което се засяват семената и се зачеват велики новаторски идеи.

Слънчевата Дева, това пречистено женско сърце, ще донесе обновление на Всемирния Живот. В културата на епохата на Водолея Слънчевата Дева ще заеме своето истинско място редом с мъжа, за да работи заедно с него във всички области на духовния, културния и материалния живот.

През периода на духовния и мистичния декан на Водолея Слънчевите Деви няма да дойдат при нас, облечени с одежди на жрици, а със скромно облекло. Те ще бъдат най-семплата емблема на простота и нежност, искряща от духовност. Човешките страдания ще се разтворят в тяхната деликатна и светла аура. И в тяхно присъствие изстрадалата и измъчена от изпитанията на живота душа ще намери утеха и небесен покой. Сияйните и лъчезарни деви на нежността ще ни покажат истинския път, който води към живия Бог. Те ще бъдат най-верните слуги, чиято светлина, както казва Христос, не идва „нито от тази планина, нито от този храм, строен от камък и дърво“.

Единствено делата им ще свидетелствуват за това,

че те са белязани от онзи жив, но невидим за нашите телесни очи Бог, чиято неопишуема и омайваща хубост може да се съзерцава само с очите на Любовта.

Слънчевите Деви ще носят в душите си влиянията на Венера и Нептун. Венера ще им даде нежността, която е основният белег на сърдечната доброта. Сърдечната доброта е отворена врата към Космическия принцип.

Според френологията центърът на сърдечната доброта е разположен в горната част на главата.

Нептун ще предаде на Слънчевите Деви мистичните вибрации на космическото откровение.

Венера ще им даде Любов, Нептун — интуиция, онова душевно състояние, в което човекът се връща отново към Единството на Живота — Създанието — за да се слее с тях.

Венера дава също и сексуалния флуид, необходим за продължението на живота; това е течение, което се движи към неговата периферия. Нептун трансформира енергията на Венера в течение, което води към центъра на живота.

Старият свят на религиите се намираше под влиянието на отрицателните полюси на Венера и на Нептун. В епохата на Водолея и по-специално през мистичния декан ще се проявят положителните полюси на тези две планети.

Религиозното съзнание, хората от стария свят заплашваха човечеството с катаклизми, с разрушения, с последния съд, със страданията в ада и с гнева на боговете. Това са остарелите методи на Стария завет, основаващи се на агресивността, омразата и отмъщението.

Също така под влиянието на отрицателните полюси на Венера и на Нептун са създадени и произведенията на писателите, принадлежащи към декадентските литературни течения, които техните почитатели използват, за да събудят еротични или псевдомистични представи или пък си служат със словесни опиуми на тези писатели.

Техните литературни творби привличат вниманието с примамливото си изложение и с онази част от съдържанието си, която черпи вдъхновение от философски системи, носещи белега на неопределеност на основата на

песимизма и на скептицизма. Те отклоняват човешкото съзнание от правия път, пътя на истинския живот.

Въздействието на омаята или на омагьосването, породено от влиянието на религиозния свят, на вещиците, магьосниците и на факирите, не се различава по нищо от ефектите, предизвикани от алкохола или наркотиците или пък от масовата хипноза, които отдалечават човека от истинското му предназначение.

През мистичния декан на Водолея започват да действат положителните полюси на Венера и Нептун. Така вместо омразата, насилието и конфликтите между социалните класи ще се възцари хармонията, любовта, мирът и братството между хората и нациите.

Всички разумни хора ще се обединят, за да координират творческите си усилия във всички области на изкуството, за да възвеличат алтруистичните висши чувства и да помогнат на душите да възприемат идеалите, внушени и породени от влиянието на Слънчевите Деви. Така човекът ще може да влезе в хармония с ритъма на космическия живот.

По този повод Учителят казва: „Новата култура ще се оформи в дълбините на човешката душа, а не извън нея. С излъчващата се от цялото човечество любов ще се осъществят космическите планове, чиято цел е душевно извисяване. Само по този начин ще настъпи така желаният мир.“

През мистичния декан на Водолея астралното влияние на Венера в социалната област ще се прояви по-специално чрез усъвършенстваните форми на пластичното изкуство. Художниците ще въздигнат цветовете и ще ги обогатят с нови гами; скулпторите ще достигнат до по-съвършени форми; музиката ще се обогати с ново мелодично съдържание; изкуството на жеста и на телесното движение ще си възвърне чистата и семпла изразност и по този начин ще достигне истинската си цел.

Благодарение на въздействието и очарованието на Венера — Афродита, които древните от Олимп наричали „Богиня на красотата“, Марс ще сложи оръжие и Сатурн ще разруши омразата.

Положителните емоционални качества на Венера, които Слънчевите Деви ще предадат, ще се засилят и от възвисените от Нептун качества. У човека ще се раз-

вие интуицията, творческото вдъхновение и стремежът към Вечния принцип. Човешкото съзнание ще излезе от геоцентричния кръг, за да проникне в спиралата на космическия живот, която е безпределна и в която не съществуват нито религии, нито научни псевдохипотези, където не действат човешките закони, а царува единствено всемирната Любов.

Тази мистична вълна, донесена от Слънчевите Деви, ще породи мощен импулс към съвършенство за доброто на всички нации.

Вълната от души ще даде тласък, от който ще се възползват всички народи по земята. Индивидуалната, социалната, националната, расовата карма и накрая и кармата на цялото човечество ще се неутрализира от мощния лъч на Любовта. Тогава ще паднат всички бариери, издигнати между душите независимо от това от каква раса или националност ще бъдат те.

Учителят казва: „Любовта е над всички националности; тя е над всички религии; огънят на Любовта залива като мощна вълна света и той ще погълне всичко, което не може да издържи на висшите вибрации на тази Любов.“

По време на този духовен декан и на вълната на Любовта ще се прояви огромният мистичен потенциал на славянските народи. След всички големи изпитания, на които те са били подложени през цялата си история, най-сетне техният дълбоко мистичен дух ще се изяви в силата на братския съюз в името на живия Бог и под знака на една-единствена религия — религия на Любовта.

Идеята за братски съюз ще бъде изразена и осъществена с помощта на духовния магнит, съставен, на първо място, от солидарността на всички славянски народи, а след това — и на всички останали народи по света. Така ще се изгради солидна основа за създаването на духовното тяло на новия човек. В този нов човек ще бъдат синтезирани всички качества и добродетели на всички раси и народи по нашата земя.

Трябва да подчертаем един много съществен момент, а именно: през този период в човешкото съзнание ще се пробуди идеята за безсмъртието на човешката душа. В продължение на векове и векове наред човешкото същество се превъплъщаваше и следваше съляпо

пътя на своята духовна еволюция в ограничения кръг на петте си сетива, оковано от своята личност, от смъртното, преходното, променливото; но отсега нататък то ще върви по този път с душевно проникновение, което ще му даде възможност да разбере колко смайваща е красотата на безсмъртието на неговата душа и на Космическия Дух.

През периода на духовния и мистичния декан на Водолея, който ще трае от 1914 до 2634 г., ще се разкрие същността на духовния свят и той ще бъде разглеждан като реалност, което значи, че вече готовите души ще влязат в пряк контакт с него.

Досега се спореше по Свещените писания — легенди, притчи или митове: те ту се отричаха, ту се правеха опити да се докаже истинността на съдържанието им. През изминалите векове учените и дръзките реформатори понякога с риск за живота си полагаха научните основи на тези Писания. В наше време същите духовни явления са установени и потвърдени за всички не само от опита, но и от древните хроники за разлика от Древността², когато духовните познания са се предавали единствено на неколцина избрани духовници или брахмани посредством Ритуала на Великите Тайнства. Чрез пътя на Любовта и солидарността днес Учителят разкрива пред цялото човечество духовните истини.

ДРЕВНОСТТА И ХРИСТИЯНСТВОТО

Както вече казахме, жената ще изиграе изключително важна роля в новата епоха, след като придобие съзнанието на Слънчева Дева — извисена, с пречистено сърце, носителка на космическия лъч на безсмъртието.

В древността жената е била безлична, безправна, роб на мъжа. Едва от началото на първия период на християнската ера тя започва да се проявява в социалния живот. Христос от Назарет разтвори двери за подобна изява: израз на това е куртизанката Мария-Магдале-

² По този повод Учителят казва: „В източната философия има твърде малко истинска храна и именно затова тя я крие, не я дава никому и я пази в най-голяма тайна. Западният окултизъм също не разполага със задълбочени методи. Новото знание е изобилно и води човека до самия извор.“

на — обновена, променена от божествената светлина. Нейното покаяние е подготовка за единението със Слънчевата Дева.

В далечното минало жената нямаше право да се включва в категорията на жриците, тя беше просто декоративен елемент и инструмент за продължаване на рода.

В древността, в епохите на Посвещението, когато някой посветен дръзнал да разкрие тайните на Учението, той срещал острието на меча, задето е престъпил клетвата си. Днес, когато нравственото съзнание на народите и на човечеството започва да се пробужда, това острие е заменено от въздействието на мощната живителна струя на Любовта.

Ако направим сравнение между древността, границата с която бе определена от самия Христос чрез закона за Саможертвата, и новата епоха, ще установим следното историческо и психологическо състояние на нещата: през предшестващите епохи човечеството вървеше по пътя на инволюцията и следваше развитието си на цялостна общност. Този път бе белязан със знака на насилието, със закона за правото на по-силния и за правото на гордата и суетна личност. Бележитите хора ставаха идоли, богове, а оттук — дори и политически деспоти, властници и духовни узурпатори. Днес човечеството — особено в епохата на Водолея — прави първите си стъпки по обратния път, пътя на еволюцията на човешката душа, който се очертава в мрачните дълбини на атеизма и насилието, за да се устрими все по-нагоре — към света на светлината, на единството и братството, към сферата на Любовта.

И тук над личността, тясно свързана с временното и преходното във физическия свят, надмощие взима индивидуалността, която вместо да бъде обхваната от гордост и суета, се вдъхновява от великите качества, каквито са скромността и толерантността. Тайните на Невидимото — духовният свят — ще станат достъпни за всички души, възприемчиви към космическата Любов, които смело ще поемат по истинския път на човечеството.

За да бъде подготвено това толкова важно историческо време, необходимо беше човечеството да премине през изпитанието на огъня и на големите страдания, за

да може всички натрупани в него през инволютивната епоха недостатъци да се изчистят и отново да блесне космическата искра, която в продължение на хилядолетия бе стаена в най-дълбоките дълбини на човешкото същество. Този пречистващ пламък ще освети човешката съвест и ще ѝ даде възможност да се освободи от грешките, натрупани в резултат на предразсъдъците, на религията и на науката, която е все още неточна и се интересува единствено от явленията във физическия свят.

Абсолютно необходимо беше бялата раса да премине през тази фаза, за да може да изгради своето духовно тяло по пътя на личния си опит. Никога досега в цялата си история човечеството не е било подготвяно по подобен начин, за да влезе в пряк контакт с духовния свят, с неговите творчески сили и възможности.

ЦИКЪЛЪТ САТУРН — УРАН

Както уточнихме по-горе, с настъпването на мистичния декан на Водолея жената, която е изпълнявала незначителна и безлична роля, ще заеме полагащото ѝ се място, за да работи за изграждането на Духовния, Културния и Материалния Живот. За нея ерата на Рибите беше само преход към еманципацията и развитието ѝ.

Във връзка с историческите периоди на човечеството тук ще се спрем на циклите на бавните планети.

Преди човечеството да е в състояние да изпита благотворното влияние на мистичния декан на Водолея, то най-напред ще трябва да развърже цяла серия кармически възли, при което двамата владетели на Водолея — планетите Сатурн и Уран ще играят първостепенна роля поради факта, че са изразители на икономическите фактори в капиталистическия свят. За по-голяма яснота ще се спрем накратко на цикъла Сатурн — Уран.

Цикълът Сатурн — Уран продължава около 45 години и е с отклонение от близо 2 години. Той има много съществена роля в астросоциологията.

По природа планетата Сатурн управлява областта на труда, а Уран — големите капиталистически общности.

Цикълът, който ще разгледаме, започва през 1897 г. със съвпада на Сатурн и Уран в Скорпион и приключва през 1942 г. със съвпада им в Телец.

Именно в началото на този цикъл започва във физически свят подготвителната дейност на Учителя в България. Според световната астросоциология аспектът на съвпад бележи началото на нова вълна, която има свой собствен път на развитие. Съвпадът между Сатурн и Уран поставя началото също така и на икономическите постижения на човечеството, които достигат връхната си точка при секстила между Сатурн и Уран през 1905 г. В този секстил обаче има нещо много характерно: Сатурн се намира в знака Риби, който символизира саможертвата, лишението, пречистването. По-горе казахме, че Сатурн управлява труда, а Уран, господарят на капитала, се намира в знака на Сатурн (Козирог); това означава, че в този момент именно той ръководи тази област и също, че именно през този период трудът е подвластен на капитала. Секстилът е външен израз на началния импулс, породен от самата същност на съвпада.

Следващият аспект — квадратът през 1909 г., създава условия за стачки и произтичащите от тях неизбежни бъркотии. Всичко това става, преди да започне процесът на свръхпроизводство. Икономическата конюнктура от своя страна активизира социалистическите движения. В този период инициативата е в ръцете на капиталистите.

През 1913 г. Сатурн и Уран образуват тригон, като Сатурн се намира в Близнаци, а Уран — в собствения си знак, който е Водолея. При тази планетна конфигурация икономическата експанзия придобива своята окончателна форма. Стига се до апогей на либерализма, при който в икономическите отношения властват личната инициатива и конкуренцията.

Либералната икономическа система доведе човечеството до Първата световна война, която приключи през 1918 г. при опозиция между Сатурн и Уран, като Сатурн се намираше в знака Лъв, който не е неблагоприятен за него, а Уран — все още в собствения си знак, а именно — Водолея.

Аспектът опозиция представлява пълнолунието на даден планетен цикъл и означава край на процеса на разпад, а в случая — край на войната.

Учителят подчертава, че именно по време на тригона между Сатурн и Уран (от 1897 до 1913 г.) в нашия

физически свят са се превъплътили неговите най-революционни последователи и сътрудници. Следващият съвпад става през 1942 г. Две години по-късно Учителят напуска физическото си тяло.

Първата световна война предизвиква криза в либерализма. По време на нея на световната сцена се появява болшевизмът. И тогава главен център на икономическия либерализъм стават Съединените щати, които от длъжници на Европа се превръщат в пръв кредитор на обеднелите европейски държави. Следва период на финансова стагнация, на подозрителност и на катастрофални промени в цените на селскостопанските и промишлените стоки.

Други еволюционни фактори, присъщи на планетния цикъл Сатурн — Уран, водят до избухването на Втората световна война.

По време на новия съвпад между Сатурн и Уран, настъпил през 1942 г., в хитлеризма (който искаше да унищожи болшевизма) вече се долавят някои признаци, предвестници на катастрофата, която ще го погуби.

Този първи планетен цикъл, който разгледахме подробно, е илюстрация на борбата между две мощни сили: либерализма — тезата, и болшевизма — анти-тезата.

Началото на втората половина на XX в. като цикъл съответства на годините 1929—1930, когато се появяват първите ферменти на икономическата криза, която десет години по-късно води до избухването на Втората световна война. Към 1965 г. човечеството отново се оказва в подобна ситуация.

В този антагонизъм между капитала и труда духовните общности и по-специално новите схващания, донесени от Учителя, ще имат съществена роля за избягването на трета световна война, която би могла да унищожи цялата култура на бялата раса.

Такива са в общи линии перспективите, пред които ще бъде изправено човечеството в началото на духовната вълна на Любовта през мистичния декан на Водолея.

През 1964 г. в първия градус на епохата на Водолея ще се случи събитие, което е много важно за цялата планета: Уран ще влезе в съвпад с Плутон. По своето вътрешно естество на въздействие тези две планети носят елементите на новата атомна култура, която ще се развие с цялата си мощ по време на епохата на Водолея. Цикълът Уран — Плутон има продължителност от 120 години с отклонение от 5—6 години.

Същественото за съпада между Уран и Плутон е, че той е изключително мощен и се осъществява в земен знак — в Дева. Но още по-съществен е фактът, че този толкова мощен съвпад с огромно историческо значение е в опозиция със Сатурн, намиращ се по това време в електромагнитното поле на знака Риби, под който е родено християнството.

Трябва да се отбележи, че в тази позиция Сатурн има две важни особености. На първо място, той е господар на Водолея, символизиращ новата епоха, а същевременно — и управлението на българския народ, който в началото на новата епоха става пресечна точка на духовния и културния меридиан. На сегашния етап българският народ представлява развитието на човечеството, т. е. той е опитно поле, в което е вложен първоначалният космически импулс на епохата на Водолея. Именно от този център ще блесне искрата, която ще възпламени новата духовна ориентация на другите народи.

През периода на вълната на Любовта и на мистичния декан на Водолея, по време на разкъсването на кармическите възли Франция ще играе много съществена роля в международен план, защото се управлява от Плутон. Сега в романския клон на бялата раса и особено в културата на Западна Европа Франция заема мястото на древната елинска култура. Според Учителя много от душите, които са напуснали света на Елада, са се превъплътили във Франция.

Както сочат някои астролози и от Ориента, съвпадът между Уран и Плутон в опозиция със Сатурн ще има колосални отражения върха нашата съвременна цивилизация. Той ще бъде лостът, който ще измести стрелката върху скалата на световните конфликти, за да блик-

нат изворите на Любовта, и ще даде възможност на народите да се опознаят взаимно в духовно и културно отношение и да поемат по пътя на тясното сътрудничество — както икономическо, така и политическо.

Тук обаче възниква следният проблем: как в международен план да бъдат развързани възлите на картата, създадени през вековете от народите и расите? Дали като се тръгне по пътя на големите исторически катастрофи, които са резултат на въоръжени конфликти между нациите, или използвайки натрупания през вековете опит, заплатен на такава висока цена, народите да поемат най-сетне по пътя на мирното сътрудничество и на съгласуваността на политическите си действия.

Ако бъде избран първият път, който е под властта на привържениците на кървавото насилие, финалната развързка ще бъде катастрофална както по отношение на духовните и моралните ценности, така и по отношение на материалната култура.

Що се отнася до втория път, който се определя от Посветените, той води до духовно издигане, до интелектуален разцвет и до огромен материален напредък.

Двете космически сили — Доброто и Злото — ще влязат в единоборство. Синовете на Доброто и Светлината ще трябва да стегнат редиците си, за да не сгреша светът отново както някога в периода на третата култура на атлантската раса; направената тогава грешка е дала възможност на синовете на Насилието и Злото да вземат надмощие и да управляват човечеството чрез деспотизъм и насилничество.

В сегашната епоха, която е начало на духовната вълна на Любовта в ерата на Водолея, Бялата ложа на Доброто трябва да постигне успех. Така шестата култура на основната бяла раса ще може да създаде вътрешните и външните условия, необходими за зараждане на новата Шеста основна раса. Тя, както сочи Учителят, ще има възможност да развива културните си богатства в продължение на 365 000 години.

Няма съмнение, че става дума за трудни, абстрактни проблеми, които излизат извън границите на нашето въображение. Но всички пробудени души, които са влезли в духовен контакт с Учителя, трябва да осъзнаят този факт, за да могат да станат ценни помощни-

ци при изграждането на новата култура — културата на Божиите Синове.

Заблудите и социалните предразсъдъци на стария свят ще изчезнат под въздействието на идващите от Уран и Плутон мощни течения. Сатурн ще трябва да се откаже от властта. Франция, по-специално, която заемаше първото място в зората на миналите култури, ще се пречисти чрез дълбочината на мисълта, идваща от Уран, и мощният възбращащ дух на Плутон. Тя първа ще открие пътя на духовното, културното, икономическото и политическото сътрудничество между нациите.

Или накратко: силите на Злото ще бъдат укротени от силите на Доброто. Доброто ще ликвидира сегашния международен хаос, създавайки нови социални и икономически форми, както и лоялни политически взаимоотношения, които няма да се основават на властта на грубата сила, а на тясното сътрудничество в света на базата на взаимното доверие. Това означава, че всички ръководни фактори, всички творци в областта на културата, всички синове на човечеството, които са духовно посветени, трябва енергично да се заемат с осъществяването на една наистина творческа дейност, която ще стопи омразата и недоверието между народите, за да може Любовта и Братството да заемат своето място и да насочат общия напредък в света.

По време на своето историческо развитие и по-специално през първите векове на мистичния декан на знака Риби християнството преживя криза, която се отрази на неговата първоначална чистота.

Трите религиозни учения, които се раждат през IV в. на християнската епоха, добиват официален характер на първия Вселенски събор в Ница, свикан през 325 г. от суверена на онова време — император Константин.

Първото учение се оглавява от св. Николай, този изпълнен с решителност епископ, създател на православната църква. Второто е дело на гордия Ариа, инициатор на католицизма. На Вселенския събор в Ница двете учения се борят за върховенство. Не е тук мястото да изследваме теологическите им противоборства; просто мимоходом бихме искали да отбележим, че именно учението на Ориген, водача на третото християнско учение, по своята същност е най-близко до схващанията на Учителя.

Докато първите две учения — на Ариа и на св. Николай, са ограничени от култовете на схоластическата теология, заимствани от езическите култове в древността, то Ориген, освободен от влиянието на каквото и да е външен култ, основава своята концепция на изначалната чистота и на простотата, присъщи на християнските принципи.

В случая по отношение на епохата на Водолея ние се интересуваме по-специално от идеята за Единство, която Словото на Учителя разкри пред нас.

Трите християнски учения имаха различни пътища на развитие. Ариа пое по пътя на интелигентността и разума; Николай — по пътя на сърцето, а Ориген избра най-добрия път — волята да се прилагат християнските схващания и принципи.

През епохата на Водолея тези три учения ще намерят обща допирна точка в схващането за Космическото Единство. Както сочи Учителят, в своята еволюция човечеството ще се приобщи към Цялото, към Космическото Единство. То ще съществува в хармония със законите на живата природа, с Първопричината, която е създавала всичко и която живее в слънцата, в планетите, в минералите, в растенията, в животните и в хората. Човечеството ще узнае, че в целия свят има един-единствен Учител, който е мощна еманация на Първопричината и обитава дълбините на човешкото съзнание, насочвайки го по пътя на Любовта, Мъдростта и Истината, които определят границите на една-единствена реалност — на Вечното, Непознатото, Неизменното. За голямата идея на Космическото Единство няма никакво значение как ще бъде наречен Той.

В сегашната епоха на Водолея всеки, който би се опитал да отклони човешките души, народите или човечеството като цяло от свещения път на Космическото Единство, ще изпита силата на всемогъщата справедливост, силата на законите на живата Природа. Той ще разбере, че в света има един Вечен и Единствен Принцип, който поражда Любовта, Мъдростта и Истината.

Вече не съществуват условия за създаването на идоли и на божества; няма повече нужда от посредници между Вечния и Единствен Принцип и човека. Той ще успее да влезе в пряк контакт със законите на живата

Природа, ще развие духовното си тяло, а по този начин — и скритите в него сили, които го свързват с космическия ритъм на звездния свят, който в своето вечно движение създава формите на живота и световите с помощта на живата геометрия и на космическата математика.

Епохата на Водолея за разлика от миналите инволютивни епохи носи на човечеството посветеност. Чрез неизразимата с думи величествена красота на безсмъртието тя ще даде на човешкия дух, така дългоочакваното освобождение. В новата култура на Водолея човекът ще мисли, ще чувства и ще действа в хармония с Незнайния Принцип, който създава световите и ни говори направо с езика на звездите, сияйно блестящи в безкрайната небесна сфера.

Епохата на Водолея е, от една страна, епоха на изчерпване на кармата на човечеството, а, от друга — на подготовката за създаването на Шестата основна раса.

През този период силите на Злото ще служат за осъществяването на великото дело на Универсалното братство, т. е. Любовта ще бъде основен ръководен принцип в живота на индивидите, на народите и на нациите и в техните взаимоотношения.

*
* *

През периода на Вълната на Любовта Великият Мъдрец, когото ние наричаме още Режисьор, Сценарист, вложи нов смисъл в понятието „мистично“. Според него то е непрекъснатият стремеж на човешката душа да достигне първичната чистота.

С това ново схващане за душевната чистота се разрушават грешните теологични дефиниции и се ликвидират безкрайните религиозни спорове, заради които по време на Инквизицията човечеството плати с кръвопролития, мъченици и милиони жертви.

Мистичният декан на Водолея изгражда храма на първичната чистота, за да го предостави в служба на Космическия принцип, който се проявява в своята множественост едновременно и като Принцип на Съзиданието, и като Абсолютно Единство по същността си.

Новите мистични вълни, които намират израз в словото на Учителя, сега проникват в аурата на Земята, за да я пречистят и да я подготвят за постепенно настъпващото възшествие подобно на идваща пролет, когато цялата природа започва да се пробужда. Мощната мистична вълна ще завърти колелото на историята към пътя на съвършенството във всички области на живота. Нациите и човечеството ще разберат, че космическата Любов е магическата сила на Вселената.

В периода на своя генезис — вълната на Любовта — човекът ще стане ясновидец. Чрез звездния ритъм той ще долавя предстоящите събития и ще ги тълкува.

В своето непрестанно движение, следвайки слънчевата спираля; която се вие около Звездата на Звездите — Алфеола, земята непрекъснато минава около космическите пристанища, на които слизат или от които се качват човешките души. Човекът ще разбере, че тези милиарди очи с различен цвят определят в зависимост от цикличните си срещи историята на човечеството чрез количеството, цветовете и космическия ритъм. Небето „отново ще проговори на човешките души“ на своя мистичен език. Милиарди слънца имат свои радиопредаватели и радиоприемници в глъбините на космическите центрове, които са свързани с висшите центрове на човешките същества (космическата същност на човека).

През мистичния декан човекът ще вникне в смисъла на произнесените от Учителя думи: „Цялата Вселена е един жив организъм. Цялото, частици от което сме и ние, не е механична сглобка, а Разумно Цяло. Светът трябва да се изучава като жив организъм. Зад всяко явление, зад всяка енергия стои разумна сила. Природата се управлява от разумни същества. Светлината, която получаваме от Слънцето, също се излъчва от тях и те ни предават своята Мисъл във вид на Светлина.“

Когато говорим за невидимия свят, ние разбираме всички разумни същества, чието развитие е завършило преди милиони години и които сега управляват Космоса. Местонахожденията им не са свързани с дадена личност, с някое общество или нация. По този

въпрос Учителят прави следното уточнение: „Някои твърдят, че Космическото Братство се намира в България. Това би било голяма чест за тази страна, ако мислите, че то се намира в нея. Космическото Братство не може да избере един малък народ като нашия, за да създаде там своето средище. То не се намира също така нито в Англия, нито във Франция, нито в Германия, нито в Русия; то е другаде. Единственото нещо, което сега съществува в света, е свещеното Космическо Братство. Всички останали човешки същества независимо от това дали са писатели, духовници или предсказатели, философи — всички те служат на Космическото Братство и световната култура се стимулира единствено от неговата Сила и Дух.

И когато от Изток дойдоха Тримата Мъдреци да се поклонят пред Христос, и те също бяха негови слуги.

Българите трябва да знаят, че свободата им е дадена от Космическото Братство и ако те се отклонят от правия път, то ще се погрижи за тях. Няма нация, на която то да не може да помогне. Космическото Братство не е видима конкретност, то не е нито секта, нито църква. То е нещо живо извън пораждащите грях условия, в които живеят хората.“

По този директен начин Учителят разрушава всички заблуди, догми и религиозни предразсъдъци. В бъдеще космическите сили вече няма да се изявяват в остарели и непригодни форми, а ще бъдат схващани като сили, въплътени в огромните слънчеви системи на нашия Космос. Същевременно те ще намерят израз и в човешкото същество, където ще се проявят във вид на емоционални качества, на интелектуални възможности и волева мощ. Различните *сили* — както вътрешни, така и външни, ще се подчиняват на законите на Разумната природа в Субстанциалния свят, а самите *закони* ще се направляват от Принципите на Генезиса — от Есенциалния свят.

Тези философски проблеми ще станат предмет на нови астрокосмически науки с по-понятен език, който по нищо няма да прилича на вековните религиозни лъжи; тези науки ще се изразяват по-ясно, тъй като ще имат определена планетна, слънчева и космическа функция по отношение на природните и социалните явления на нашата малка планета.

Учителят казва още: „Когато говоря за Любовта, аз разбирам онази сила, която единствена е в състояние да въздигне отново унижените, оскърбените, победените и грешните души, които се намират на дъното на ада. Тя е силата на неизмеримата Космическа Реалност. Когато започнете да възприемате по този нов начин космическата неизмеримост, старият ред на нещата ще изчезне. И тогава новата Вярa ще свърже човечеството с Цялото. Аз наричам хората на новата култура „братя на човечеството“ или „синове на Любовта“. Когато Любовта дойде на земята, на нея ще се развие могъща култура, ще придобием дълбоки познания за природата и най-съвършени методи на обучение. Тези, които вървят по пътя на Любовта, чертаят своето бъдеще. Пред всички народи се разкриват светли бъднини. Човечеството ще бъде спасено именно така — чрез Любовта, която ще се появи. Тогава всички нации ще си подадат ръка като братя.“

И същевременно Учителят предупреждава: „Космическият Принцип сега се насочва към европейските нации: ако прилагате учението на Любовта, може да се надявате, че ще ви бъдат дадени големи познания и велик благослов, но ако се отклоните от Любовта, ще преживеете големи изпитания. Под земята зреят страшни събития. Ако хората не приемат Космическия принцип, в природата ще настъпи революция. Тази, която се извършва сега, е нищо в сравнение с онази, която природата подготвя. Ще настъпят такива сътресения, каквито светът никога не е преживявал, нито е виждал! На земята ще се развие друга култура. Само разумните връзки с Любовта могат да ни спасят от бъдещата катастрофа. Когато Космическият принцип, т. е. Любовта дойде на земята, тя ще предизвика толкова ужасни страдания, че онези, които разпознават Любовта, ще се приютят под дървото на живота и там ще намерят решение на великия проблем. Космическият принцип идва, за да пречисти земята, за да освободи хората от старите им дрипи и да им даде нови правила за живот; той идва, за да въведе Любовта в сърцата им, да извиси духа им и да изтрие всякаква омраза и всякакво отмъщение.“

Разумната Природа обича еднакво всички хора, тя се грижи еднакво за всеки човек и се стреми да спа-

си всички. Тя е решила да изтръгне всички същества от ада, за да ги направи щастливи и да живеят в безсмъртието на възвишения живот и на Любовта.

В света ще се създаде едно общо братство: богати и бедни, учени и непросветени ще си подадат ръка, всички ще бъдат равни пред Принципите на Мъдростта и на Любовта. Това ще бъде новата Култура.“

ВЪЛНАТА НА МЪДРОСТТА

НАУЧНИЯТ ДЕКАН НА ВОДОЛЕЯ

Когато управлява мъдростта, редът не се нарушава.

Учителят

КАРМАТА НА БЯЛАТА РАСА

В първата част подчертахме, че епохата на Водолея започва през 1914 г., т. е. началото на периода на Водолея съвпада с едно важно историческо събитие — Първата световна война. В резултат на своите империалистически стремежи нациите бяха натрупали кармически дългове, които Първата световна война трябваше да ликвидира.

Втората световна война, която преживяхме и чийто последици все още тегнат над нас, затвори още една страница — страницата на социалната карма, т. е. намери решение на противоречията между двата икономически фактора — труда и капитала. Тази война достигна кулминационната си точка през 1942 г. — в края на цикъла Сатурн—Уран, който започва през 1897 г.

Бялата раса все още плаща своите дългове във вид на карма. Сега те се уреждат с помощта на международната политика. Третото действие на драмата ще се разиграе през новата епоха на Водолея, когато остарелите форми, завещани ни от минали цивилизации, ще трябва да бъдат сменени с нови. Това трето действие на съвременната международна драма, което

ще бъде изпълнено в първия градус на Водолея (там е мястото на нашата епоха) и под въздействието на съвпада между Уран и Плутон в опозиция със Сатурн, бе анализирано в предшестващата част.

Именно по силата на закона за свободното волеизявление човечеството е изправено пред решаването на този толкова тежък проблем: кармата на расите, третото действие на драмата. Как ще се справи то с него? Чрез война? Или по закона на Доброто, т. е. съревновавайки се в икономическата област и чрез духовно и културно сближаване между народите?

През този критичен за света период ще се прояви величието на Първопричината, на Космическия принцип. Космическият принцип предоставя на човечеството само да избере как да се справи с проблема, от който има два възможни изхода.

Нека си послужим с езика на символите: на него от гледна точка на духовното и мистичното Водата е символ на живота. Космическото Братство, което напраща развитието на човечеството, е решило, че Водата трябва да бъде пречистена. Това означава, че животът на индивидите, на народите и нациите трябва да се пречисти от всички религиозни заблуди, от всички грешни философски концепции, от всякакво насилие и всевъзможни социални предрасъдъци.

Според Учителя първият пречистващ метод е следният: Водата трябва да проникне дълбоко в недрата на царството на мрака, да се просмуче между скалите и пясъците и след дълго лъкатушене през тях, при което ще се избави от всички нечистотии, да изблисне над земята като свеж кристален извор. Това е методът на войната или с други думи — на най-жестокия бич, изобретен от човечеството, който народите използват от векове.

Вторият метод е следният: Водата трябва да се изпари по силата на закона за топлината, за да се издигне в царството на светлината и след това да се изсипе като изобилен дъжд, който да напои зажаднялата земя на всички поля и градини. Това е методът на Доброто, на духовното единение на всички човешки същества, законът на икономическото сътрудничество и на политическото разбирателство между народите.

Бялата ложа на Посветените и ложата на Черни-

те Братя — всяка поотделно — безшумно и тайно изработват свой план за действие и техните генерални щабове развиват трескава дейност. При тези условия, докато не се трансформира кармата на човечеството като цяло и по-специално кармата на бялата раса, човешката роля ще бъде скована и ще зависи от силите, които се определят от външни условия.

Учителят ни учи така: „Законът, с който са свързани всички хора, е ужасен. Докато сте подчинени на този закон, вие не ще можете да се откажете да платите дълговете си. Подобен закон съществува и в съвременните държави. Когато някой присвои средства и не може да заплати сумата, която е взел, пращат го в затвора, където той остава толкова години, колкото е необходимо, за да отлежи дълга си. Кое е за предпочитане: да плати дълговете си или да отиде в затвора? Ето дилемата, пред която е изправено човечеството.“

Трябва да знаем, че за пръв път в човешката история през мистичния декан на Водолея силите на Злото ще бъдат обуздани. Преди милиони години по време на Толтеките — през третата култура на атлантската раса — Черните Братя удържаха победа над Синовете на закона на Доброто. Сега, за да изкупят вината си, те ще станат слуги на Доброто. Земята ще напусне тринайсетата сфера на космическия свят, за да проникне в новия свят, където законът на Доброто ще управлява хората и нациите.

По време на втория декан на Водолея, който ще продължи 720 години, т. е. от 2634 до 3354 г., ще нахлуе втората космическа вълна — вълната на Мъдростта, чиято светлина ще освети човешкия разум, за да може той да възприеме истинското познание за законите на живата Природа.

СИНОВЕТЕ НА МЪДРОСТТА

По време на втория декан на Водолея на земята ще се превъплътят много души, които ще дойдат от сферата на Уран — най-висшата октава на планетата Меркурий в нашата Слънчева система. Тези души, които досега бяха наричани гении на човечеството, ще

бъдат назовани с името, което ни е завещал Учителят, а именно — „Синове на Мъдростта“. По своята физическа и психическа структура те ще се различават от хората, които считаме за гении. Ръководно начало в делото на сияйните Синове на Мъдростта ще бъде нежната светлина на скромността за разлика от множество гении на човечеството, които се смятаха за свръхчовеци и се ръководеха единствено от своята гордост и суета.

Трябва да подчертаем факта, че силите на Живата Разумна Природа действат тогава, когато човекът осъзнае, че те съществуват, когато ги изучава и започне да ги използва. Такъв е случаят, например, с електричеството, което винаги е съществувало в природата, но човекът е започнал да го използва едва от момента, когато е влязъл в пряк контакт с феномена, който то представлява. Същото се отнася и за околоземните магнитни сили. За да може някои съзидателни енергии да въздействат на човешката психика, те трябва да бъдат осъзнати и проучени.

Новите психически сили, които сега се пробуждат в човека под въздействието на различните лъчения, идващи от планетата Уран, ще се отразят на емоционалната, интелектуалната и волевата дейност на геоцентричното съзнание на човека, което в развитието си е стигнало до сферата на Сатурн; отсега нататък обаче човекът ще бъде озарен от висшите вибрации на откритите неотдавна планети, за да осъществи разумна връзка с космическото свръхсъзнание.

Както виждаме, от два века насам — от откриването на Уран и Нептун — народите започнаха да проявяват стремеж да се освободят от всички стари социални и религиозни структури, които парализират съзидателния устрем на мисълта и на делото. Никак не е случайно, че Американската и Френската революция избухват точно по времето, когато е открит Уран: това е тяхното историческо време.

Уран има два полюса на активност: единият — висшият полюс — е свързан със силите на свръхсъзнанието, което носи освобождение на човешкия дух в съответствие с изискванията на новото време. Другият полюс е областта на самосъзнанието; той е и носител, и изразител на психическите комплекси (как-

то на индивидуалните, така и на социалните и расовите), на наследствените егоистични или шовинистични наклонности. Свръхсъзнанието разкрива двери към живота за Цялото, докато самосъзнанието разглежда живота и действа от гледна точка на личното, националното, изхождайки от социалните класи, от интересите и стремежите на расата. Всъщност това е животът на различните партии.

Душите, които по време на научния декан на Водолея ще се превъплътят на Земята, ще дойдат от планетата Уран. Учителят ги нарича „Синове на Мъдростта.“ Мислите и действията им ще бъдат внушени от свръхсъзнанието. Синовете на Мъдростта ще бъдат истински слуги на познанието и на светлината. Те ще са вещи познавачи на звездните пътища, които чертаят съдбата на хората, на нациите и на расите.

Гордостта, която беше стимул за развитието на културите от миналото, ще бъде заменена от смиреността, което Висшият Принцип счита за най-голяма добродетел, той, който създава планетите, слънцата, галактиките във Вселената. Синовете на Мъдростта ще се смирят пред Непостижимото, Безкрайното.

Те ще изтълкуват по нов начин притчите и легендите, завещани ни от великите посветени; ще разкрият загадките от голямата книга на Живата Природа, сътворена от еволюирали същества. Тяхната мощна, повлияна от Уран мисъл, ще разпръсне облаците и мрачните мъгли на съмнението, на песимизма и скептицизма.

Пред науката ще се очертаят немислими досега перспективи за творчество, които ще бъдат достъпни за всички народи и които днес дори най-богатото въображение не би могло да си представи.

Културите на бялата раса и особено културата на Западна Европа са се развили главно под въздействието на Юпитер и на Меркурий. Влиянието на Юпитер, подсилено от Меркурий, който дава сръчност и критичен дух, създадоха през миналия век капиталистическата система. Тя използва енергията на меркурианския дух: транспортните средства, рекламата, печата и т. н. — всичко онова, което на практика промишлеността и търговията си поставят като цел — (особено

печата). Печатът, който е осмата голяма сила в света, се използваше за егоистични цели и в духа на империалистическите домогвания на големите нации.

Този свят на парите и на нечистите интереси постепенно залязва под въздействието на мощните вълни на планетата Уран. Тя влияе не само на науката, но и на изкуствата. Изкуството все още е в състояние на хаос и ексцентричност, но то бавно ще кристализира в нови, по-развити форми по отношение на цветовете, ритмите и поетико-лиричния изказ.

В наше време всички големи открития, свързани с ядрената физика, с астрофизиката, с кибернетиката, са резултат от влиянието на Уран, който активизира творческия гений на човечеството. Същото се отнася и за откритието на радиовълните, които обикалят около нашата планета, разнасяйки чудните звуци на музиката, на човешката реч и предаваните с помощта на светлинния поток форми, съкращавайки времето и пространството. Магията и алхимията от древността, които бяха считани за утопия, се превърнаха в несъмнена реалност.

Психическият заряд, който Уран даде на науката, техниката и изкуството, както и на обществения живот, бе използван досега от Центъра на левите сили за милитаристични и разрушителни цели.

Универсалното братство — Космическият център — което насочва еволюцията на народите и човечеството, подготвя своите последователи, които са Синовете на Мъдростта, използвайки Десния център или Бялото Братство. Свръхсъзнанието на хората ще бъде проникнато от мощните излъчвания на Уран, за да се възцарят между тях хуманизмът и алтруизмът в служба на Единството на Космическия Живот.

Могъщата вълна на Висшия интелект, която ще се появи в света (по-специално посредством англосаксонските клонове на бялата раса), ще доведе до координираност между всички научни дисциплини в името на напредъка на всички народи. Истинската, безопасна култура на рационалното използване на атомната енергия ще постави основите на духовния и материалния разцвет на човечеството.

В чест на Синовете на Мъдростта няма да бъдат издигани статуи и паметници, както се правеше в па-

мет на гениалните хора от отминалите епохи. Но за сметка на това пък Синовете на Мъдростта ще бъдат онези истински посредници на върховното познание, идващо от всички области на Живата Разумна Природа. В своя творчески устрем те ще се ръководят от един безкористен идеал: да помогнат на човечеството. И именно те ще му се притекат на помощ, за да излезе то от мрачните лабиринти на остарелите научни схващания.

През първия декан на Водолея човечеството можеше да установи пряк контакт с духовния свят, следвайки пътя на Любова. През втория декан то ще може да постигне същия резултат, ако обаче върви по пътя на Мъдростта.

Учителят казва така: „Гениалният човек, Синът на Мъдростта, изразява единствено онова, което е създадала и развила Живата Разумна Природа. Той е огледало, което отразява тази природа.“

Това означава, че след като е утолил жаждата си от кристалните мистични извори на живота, които ще избликнат през мистичния декан на Водолея, човекът ще се обнови и ще се възвърне неговата изначална космическа чистота. Така Живата Природа ще види, че разумът му е готов за новото познание. И тогава съвременната цивилизация ще бъде заменена с новата култура, в която всичко е ясно и която има безгранични духовни и материални възможности.

В епохата на тази нова култура ще бъде валидна една от висшите максими, които Учителят ни завеща: „В живота нищо не трябва да се разрушава, а само да се трансформира.“

През научния декан на Водолея човекът ще познае истината, че „няма друго същество, което да е по-интелигентно, нито по-мъдро от Природата и че никой не може да бъде неин господар“. Ако човек е в хармония с Живата Разумна Природа, тя ще го възнагради за това с непознати до днес познания; духовността ще навлезе във всички области на научната мисъл.

Науката ще се развива в космическа хармония с Астрокосмическото Единство, в което всяка част на Творението е нещо живо и има свое специфично космическо предопределение.

Или както Учителят казва: „Щом в човешката ду-

ша заблести Мъдростта, всяко нещо заема определеното му място в човешкото съзнание. Всички идеи стават ясни, определени; те са в пълна хармония една с друга и в безупречен ред.“

„Човешкият разум се разкрепостява и човекът вижда, че този космически свят е неземно красив, че в него царстват ред и хармония, че когато управлява Мъдростта, редът не се нарушава. И тогава пред неговите духовни очи се разкрива огромно поле за дейност.“

Тогава той започва да гради.“

Сияйните Синове на Мъдростта ще разкрият невяротни творчески перспективи пред науката и ще дадат на народите немислими до днес открития. Всичко това ще се осъществи чрез приток на интелектуална енергия, който ще се прояви в света най-вече чрез изявите на англосаксонците. Те ще синтезират всички човешки познания в съответствие с изискванията на Живата Разумна Природа. Ще се разкрие дълбоката функционална зависимост между различните научни дисциплини, а аналитичните науки ще добият изцяло хуманен характер.

Гигантските научни открития, които чрез посредничеството на Синовете на Мъдростта ще станат достъпни за всички народи, ще съкратят разстоянията във времето и пространството. Ще се появи истинското, здравословно познание за рационално използване на атомната енергия в името на просперитета и на възможно най-голямото благоденствие на човечеството. Ще се създаде мост между духовния и физическият свят и именно тогава започнатото ще стане колективно дело.

ОСВЕТЕНАТА ОТ МЪДРОСТТА НАУКА

През втория декан на Водолея астрокосмическият синтез като наука и изкуство ще достигне своя апогей и ще открие висшите закони на нашата Слънчева система; той ще ни даде възможност да разберем всички социални явления и ще научи да ги управляваме, но не чрез завистта и индивидуалния егоизъм, а посредством светлите струни на алтруизма, които

тайнствено се зараждат в човечеството в качеството му на едно-единствено Цяло.

През този период човекът ще развие своето шесто чувство — интуицията — която ще го дари с безпогрешен усет за нещата. През този декан хората от шестата култура, която ще настъпи, ще разберат, че нашата Земя е живо същество, едно психическо и физическо единство. И това Единство е жив организъм със свои органи, системи и свое собствено съществуване. Нашето индивидуално физическо съзнание, което е толкова ограничено и функционира средно около 70 години, не е в състояние да проумее фундаменталния смисъл на своята същност. Това обаче може да направи космическото ни съзнание, и то при условие, че сме изпитали върховния прелестен трепет на безсмъртието; това означава, че при различните си превъплъщения душата ни вече няма да има тъмни зони, в които се прекъсва връзката между нейните последователни приемници, каквито са човешките съзнания.

Земята, също като човешките същества, има физическо тяло, съществуващо в четирите агрегатни състояния на материята. От друга страна, тя има и етерно тяло, състоящо се от онази особена материя, в която плуват планетите. Именно тя е посредник между физическото тяло и неговия духовен двойник, който е свързан с цялата космическа вселена. От своя страна менталният свят пък е свързан с нашата Галактика, а физическото тяло — с веществения свят.

Ние много трудно бихме могли да доловим ритъма и пулсациите на земния живот с нашите пет сетива, които са толкова ограничени, както и поради факта, че човешкият живот е краткотраен. Бавните ритмични движения на Земята в резултат на виталните ѝ функции ни изправят пред едно цяло, което е трудноразбираемо за нашето ограничено индивидуално съзнание. Внезапните и неочаквани движения обаче — земетръсите, вулканичните изригвания, приливите и отливите, които са резултат от въздействието на Слънцето и на другите планети, са много по-лесно доловими за нашето съзнание. Науката с присъщите ѝ изследователски методи ги обяснява по чисто материалистичен начин. Но за мистика, за мъдреца тези бавни и бързи промени на земята са само сегментни от проекцията на различните духовни и психически състояния.

През научния декан (или вълната на Мъдростта) светлината на Познанието ще освети човешкото съзнание и ще му разкрие смисъла и на бавните, и на бързите ритмични движения на Земята. Бързите ѝ движения са външен израз на протичащите в нея биологически и физически процеси, направлявани от законите на Живата Природа. Човекът ще влезе в пряка връзка със същността на духовния свят; той ще го посвети в символното движение на звездите, които определят както апогея на културите, така и залеза на цивилизациите в човешката история.

Учителят казва така: „Знанието идва Свише и ще бъде дадено на хората според тяхното съзнание и тяхната духовност. Земята е като неразтворена книга, която крие неизчерпаеми богатства.“

Единственият източник на познание е Живата Разумна Природа. Също както майката постъпва с детето си, така и тя разкрива постепенно своите тайни. Познанието е колективен акт на народите, живели в различни ери, епохи и култури. То е духовно богатство, което принадлежи на всички. Съществува дълбок паралел между духовната извисеност на даден човек (неговото вътрешно развитие) и външната култура, разглеждана в най-широкия смисъл на думата.

Усъвършенстването на социалните форми, различните положителни промени и придобивки във всички материални области са израз на вътрешната култура на човека. Успоредно със субективното ежедневие в духовната и културната история на човечеството се развиват и творчески процеси. Човешкият дух има такива потенциални духовни възможности, в които са заложени онези идеи, които представляват главния механизъм на творческия устрем в духовния и материалния живот на човешката култура.

АСТРОКОСМИЧЕСКА ГЕОГРАФИЯ

Като научна дисциплина досега географията бе чисто описателна, документална наука, която разказва за видимата околна среда, без да се задълбочава нито в земната структура, нито в духовната култура. Големите познания, до които се стига при паралелно-

то им разглеждане, ще бъдат разкрити от астрокосмическата география. В настоящата глава ще се спрем съвсем бегло на тази толкова интересна наука, която ще се роди през научния декан на Водолея.

Сега нашето съзнание няма представа нито за „не-разкъсваемите нишки“, свързващи Земята с планетите, нито за астралните вълни, които периодически я обливат, нито дори за връзката, която съществува между нея и нашия организъм. Човешкият организъм е отражение на нашия космос. В нас се съдържа целият оригинален, съществувал преди нас, космически свят. Той намира израз в нашите органи и биологически системи, които са резултат на минали епохи, ери, периоди и култури.

По същия начин и нашето настояще е плод на условията, създадени от Великите Невидими Същества, които все още се трудят над нас и чието излъчване долавяме чрез светлината и електромагнитните вълни, идващи от тях. И цялата Земя също се намира под космическите въздействия, идващи от Слънцето и планетите, и също се променя с оглед на бъдещето.

Учителят ни учи така: „Планинските върхове получават космически енергии, които идват направо от планетните центрове, трансформират ги и ги разпръскват върху цялата планета.“ Той дава за пример Египет, където, за да разцъфти новата култура, трябвало да бъдат издигнати пирамидите — едно от седемте чудеса на света, които са послужили като трансформатори на космическите енергии, изливащи се непрестанно от космическото пространство към нашата Земя.

На Земята съществуват особени места, до които идват специфични енергии. Всяка част на планината е свързана с някоя разумна сила на Природата. Когато се изкачваме на висок планински връх, ние се свързваме с нейните разумни сили. Така че трябва да мислим за функциите и предназначението на планините“.

Учителят казва още: „Когато гледам тези скали, аз виждам как са живели хората в отдавна отминалите епохи. Какви ли странни съдби, колко религиозни събития има тук, колко ли адепти са минали по тези места?“

„Олимп — седалището на боговете — е представлявал огромен планински масив, висок около 10 000 ме-

тра; масивът на Рила тогава е достигнал височина 7000—8000 метра и по него не са открити никакви морски вкаменелости, а това значи, че той никога не е бил под морските води.“

„Рило-Родопският масив е бил огнище на силите на мъдростта, каквато е Ложата на универсалното Бяло Братство, например.“

От духовна и мистична гледна точка планините съответстват в човешкия организъм на прешлените на гръбначния стълб, който е преносител на електромагнитните вълни, излъчвани от нашата Слънчева система. През периодите както на духовния и мистичния, така и на научния декан на Водолея астрокосмическата география подробно ще проучи тези изключително важни проблеми.

Нашата планета представлява силово поле, върху което въздействат енергиите на планетите. За да илюстрираме това твърдение, ще споменем мимоходом за европейския континент.

Според някои автори Европа е разделена на три зони: северна или интелектуална зона, средна — емоционална, и южна — материална зона.

И наистина северната част на Европа има по-скоро ментален характер. В нея влизат следните столици: Лондон, Берлин, Варшава и Москва.

В средната зона се намират Париж, Виена и Будапеща и там доминират емоциите. Именно затова и музикалната култура е най-развита.

Южната зона, която включва Мадрид, Калабрия, Македония, Гърция и по-специално Тракия, е най-изостаналата в много отношения. От астрокосмическа географска точка тези разграничения не са никакви философски спекулации, а се основават на исторически реалности.

Според древната традиция (а това бе доказано и по научен път) от гледище на морфологията и от етническа гледна точка древните траки, също като някогашните елини, са смесица от монголоидна раса (седмата култура на основната раса на Атлантите, към която принадлежат и японците) и на втората култура на петата основна арийска раса. Така че съвсем не е случаен фактът, че в дипломатическата история политическият възел на Балканите се нарича „барутен погреб“.

От друга страна, нека разгледаме основните характерни черти на всеки континент и от гледна точка на астрокосмическия синтез: Азия, например, се намира под влиянието на Слънцето, Африка е под влиянието на Луната, двете части на Америка — под влиянието на Меркурий, а Европа е под комбинираното тройно влияние на Слънцето, Луната и Меркурий. И така: Европа е център на координираното влияние на всички континенти, а това означава, че до момента именно тя е главата на човечеството.

ТРИТЕ МЕТОДА

Всички най-важни точки на Земята са центрове на планетните въздействия. Това важи и за народите. През различните периоди на своето развитие те периодично попадат под влиянието на различните знаци на Зодиака, а следователно — и под прякото влияние на съответните управители на планетите. Каква е природата на тази толкова тясна връзка, която съществува между звездните явления и земните събития? За да вникне в нея, човекът трябва да е надарен с вдъхновението на мистика, разгадал звездните символи, с божествената интуиция на поета, който обожаваша Природата, и с просветлението на учения, непрестанно търсещ връзката между „макро“ и „микро“ в живата природа. За илюстрация ще посочим няколко примера от различни области в живота на нашата планета, изследвани от някои западни учени, които са свързани с явленията в Слънчевата система. В най-общи линии тези явления имат следното астрокосмическо значение:

— слънчевите затъмнения в много случаи предизвикват войни и революции;

— лунните затъмнения създават условия за контра-революции или за национални бедствия и засягат най-вече здравето на жените.

Пълните съвпади между планетите и светилата, които се наричат окултации, предизвикват всевъзможни обществени прояви в зависимост от спецификата на природата на участващата в тях планета. Така например, когато Марс е в окултация със Слънцето, войн-

ственият дух е обуздан. Последната окултация на Марс стана през ноември 1944 г. и това бе предизвестие за края на Втората световна война.

Между другото, съвпадите между различните планети предизвикват големи финансови или социални сътресения. Така например съвпадът между Сатурн и Юпитер обикновено води до бъркотии в областта на финансите, а между Сатурн и Марс предизвиква войни.

Разбира се, казаното по-горе не трябва да се използва като „рецепта“, която може да се прилага във всички случаи. Не бива да се пренебрегват и множеството други влияния, породени от многообразието на разглежданите фактори.

Учителят ни завеща една благородна максима: „Само сияйният път на Мъдростта води към Истината.“ И действително Мъдростта като една от най-могъщите сили в света на Принципите съчетава в себе си трите метода, които са абсолютно необходими при астрокосмическия синтез: научния, духовния и космическия метод.

С помощта на статистиката научният метод проучва, от една страна, връзката между събитията в личния, обществен, националния и международния живот на нашата Земя и, от друга страна, геоцентричното положение на планетите в нашата система, както и техните цикли. Този статистически метод изисква сериозна аргументация и изобилен исторически материал. Това е пътят на индуктивното познание.

И обратното: духовният или психометричният метод оперира с интуицията, която има връзка с корелациите и с лъченията, произтичащи от всяко нещо. Чрез този метод човешкото съзнание влиза в контакт с висшите Същества, които насочват еволюцията на индивидите и народите. Именно те внушават предсказанията било посредством астрални образи, или пък говорейки на човешкото съзнание. Но всеки, който е в състояние да използва този метод, може да го прилага ползотворно само ако обладава голяма вътрешна чистота, за да може да долавя със съзнанието си съвсем точно явленията, които му се предсказват — така, както езерната вода може да отразява образите само когато е спокойна и бистра. Ако човек не обла-

дава такава чистота, съществува риск образите да се деформират и да се стигне до много тежки грешки. Третият метод — космическият — включва в себе си другите два: първият, който е обективен, и вторият, който е субективен. При този трети метод човешкото съзнание е в хармонична връзка със звездния ритъм на нашата Слънчева система. Но това може да бъде постигнато, когато в човешкия организъм се пробудят космическите центрове, посредством които той може да влезе в контакт с Живата Природа, т. е. когато външната природа и вътрешният мистичен и духовен свят имат хармонични вибрации.

АСТРОКОСМИЧЕСКИ АНАЛОГИИ

Ще посочим някои примери, взети от съвременни трудове, които показват, че съществува връзка между космическите явления и по-специално между феномените в нашата Слънчева система и събитията, които стават на Земята. През 1903 г. имаше слънчево затъмнение, а скоро след това — и съвпад между Марс и Сатурн в знака Водолей, който управляваше Руската империя. В резултат на тези две съчетани небесни явления избухна Руско-японската война.

През август 1882 г. в Сирия имаше голямо земетресение като последица от лунно затъмнение, при което Луната се намираще на 10° и $2'$ от Водолея в квадрат със Сатурн.

На 27 юли 1884 г. съвпадът между Марс и Юпитер в знака Дева предизвика земетресение в Чарлстън (САЩ).

Съвпадът между Марс и Сатурн на 29 декември 1909 г. в знака Овен, който управлява Англия, доведе до сериозни обществени безредици, които продължиха чак до 1911 г. През този период почина крал Едуард VII и след смъртта му в Парламента и в Камарата на лордовете настъпиха големи трудности.

Съвпадите между тежките планети и по-специално между Нептун, Уран и Плутон оказват много съществено влияние върху света. Те предизвикват рухването на цели империи, системи и политически блокове. Така например социализмът като учение е роден по

време на съвпада между Уран и Нептун. Между другото, тези две планети са доминантни в хороскопа на основателите на социализма.

Могат да бъдат посочени хиляди примери за влиянието на всички небесни явления по-специално върху нашата Слънчева система било в областта на метеорологията или пък в духовната или политическата история на човечеството. С една дума, тези влияния се отразяват на всички сектори от живота на нашата планета.

Трябва да отбележим, че през периода на научния декан на Водолея човешкото съзнание, от една страна, ще вникне във връзката, която съществува между влиянията на планетите и вътрешните усещания на индивидите, и от друга страна, в съществуващата връзка между тези планетни въздействия и обществения, националните и международните събития.

По този повод Учителят казва: „Човешката душа е велика. Тя носи в себе си кълновете на своето собствено развитие и постиженията на цялото човечество.“ Преведено на астросоциологически език, това означава, че в нея се съдържат всички потенциални възможности, записани в звездната карта. За да посочим до каква степен ще еволюира човешкото съзнание и с каква мощ ще се пробудят неговите вътрешни центрове в епохата на Водолея, ще цитираме още няколко пасажа от словата на Учителя:

„Човешките пръсти са свързани с планетите и по промените, които могат да се наблюдават при оформянето на пръстите, можем да разберем какви промени са настъпили в планетите и какво е положението им на небето.“

„Има вълни, които се излъчват от планетите към Слънцето, и обратно — от Слънцето към планетите. И двата вида вълни минават през човека. Когато говорим за земните, ние разбираме онези вълни, които идват от планетите към Слънцето, а другите, които Слънцето излъчва, трябва да приемем и да използваме в нашия живот. След това трябва да вникнем в същността на другите вълни, идващи от планетите, които преминават през земята, устремявайки се към Слънцето. Те идват в точно определени дни, когато Природата очаква техния прилив.“

„От друга страна, човешките мисли до известна степен влияят върху времето. Има мисли, които, излъчени от множество хора едновременно, могат да предизвикат съответни атмосферни промени. Така например, ако десет милиона души мислят по един и същи начин, то мисълта им действа като мощно „динамо“.

В заключение от тази част на нашето експозе ще направим някои допълнителни уточнения за духовния образ на Синовете на Мъдростта.

Както обяснихме по-горе, Синовете на Мъдростта са усъвършенстваният образ на надарения човек, който притежава всички дарби и който се е слял с Мъжкия Космически принцип. (Само Мъжкия Космически принцип носи светлината на безсмъртието.)

Новото съзнание е свързано с планетата Уран като висша октава на Меркурий, чиито електромагнитни излъчвания пък са свързани с абстрактното мислене на човека.

Тази стимулирана от Уран мисъл ще промени общественият живот чрез зараждането на ново съзнание, което ще освободи човека от остарелите му схващания.

Учителят обяснява този феномен по следния образен начин:

„Светът се нуждае от нови схващания; старите бяха правилни, но за времето си. Те ще послужат за нещо като природонаучен музей, който ще даде възможност да се изучава епохата, в която са се родили.

За новите поколения тези схващания са нещо неуместно. Душите, които ще се родят в тези поколения, ще бъдат много еволюирали. Те ползват опита от миналото и им е известно всичко, което човекът преживява в настоящето. Ето защо тези души искат да въведат нови понятия, тъй като миналото вече се е изчерпало.“

„Какво е характерно за миналото в съзнанието на човека? Фактът, че преди всичко той е обичал самия себе си. За новия човек, който сега ще се появи, е характерно, че той вече иска да обича не само себе си, но и останалите хора. Той излиза от своето его и насочва любовта си към ближния си, когото има желание да обича повече и от самия себе си. Това е основното схващане, присъщо на новия човек, което ще

обедини хората, ще ги приобщи един към друг и ще ги организира върху нови изходни бази. Хората са изпробвали множество възможни пътища. Те имат право на експериментират, но опитът им ги учи, че само Любовта носи истинско освобождение. У хората още отсега трябва да се роди непреодолимото желание да използват Любовта такава, каквато тя е днес.“

Именно това е крайгълният камък, който ни дава възможност да разберем каква е психиката на Синовете на Мъдростта. Хармоничните вибрации на техния интелект ще бъдат предизвикани от космическата Любов. А това означава, че Познание без Любов е не само неприложимо, но и опасно, защото съдържа в себе си разрушителни елементи. Тази разрушителна сила на познанието сега намира израз в страха от атомна война. Съвременните интелектуални сили са насочени към негативни дейности, които не само не допринасят за реалния напредък, а, напротив, издигат прегради пред неговия устрем. Когато действа отрицателният полюс на идващата от Уран енергия, то той се проявява чрез тиранично или деспотично надмощие. Именно тогава диктаторите извършват своите преврати, основавайки се на посредствени мотиви. Отделният индивид се държи ексцентрично, капризно, неразумно.

Енергията на Уран има два полюса: единият е съзидателен, а другият — разрушителен. Според астросоциологията електромагнитното поле на знака Близнаци има съзидателна енергия, а разрушителната енергия се пази от Стрелеца.

Съзидателната енергия се излъчва от вибрациите на космическата Любов. Когато съществува подобна комбинация, повлияната от Уран мисъл носи нов интелектуален заряд и идеологическо упорство. Свърхсъзнанието действа чрез Уран и ни помага да вникнем в универсалния живот.

Синовете на Мъдростта ще дарят човечеството с мощна освобождаваща мисъл и ще тласнат напред развитието на изкуствата на обществените прояви и особено на парапсихологията и на всички метапсихични дисциплини.

В момента сме обладани от един доминиращ стремеж за преоценка на всички концепции — както религиозни, така и научни или философски. Сегашният общ социален разцвет е като огнено изригване, като бунт

на младите мислещи и действащи поколения, които се борят с насилието във всичките му аспекти. В тази форма на отхвърляне на старото, която същевременно представява търсене на нови пътища, двата полюса на Уран — положителният и отрицателният — оказват своето въздействие. Отрицателният полюс прави човека ексцентричен, капризен, безотговорен.

В крайна сметка този хаос ще се трансформира в свят, различен от съществуващия днес, основаващ се на по-красива и по-възвишена човешка етика, на която е присъщ нов творчески устрем. Новите философски и социални понятия, създадени на много широка основа, ще бъдат универсални и постоянно обновяващи се.

През 1918 г. Учителят обяви на човечеството следното: „Сега се изпълнява първото действие на една драма в четири акта. Първият от тях е европейската война. Вторият акт е Втората световна война. Сега в дълбока тайна се подготвят декорите за третото действие. Що се отнася до четвъртото, до развързката, то малцина от нас ще я видят, защото тя ще настъпи в края на XX век. Развързката на тази драма ще бъде много мощна. Това ще е края на периода на Кали Юг, периодът на върховната развързка на всички кармически възли: лични, семейни, обществени, национални, расови и на цялото човечество. Онзи, който притежава ясновидството на мистика, проникателността на учения и проникновението на реформата, ще прозре в действията на тази световна драма дълбоките процеси, които се извършват при смяна на епохага. В действителност XX век е богат със събития с изключително значение, каквито човечеството не е преживяло досега, и героите на тези събития са под влиянието на отрицателните полюси на планетата Уран.

След този период на ликвидиране на стария свят обаче ще започне да действа положителният полюс на Уран и Синовете на Мъдростта ще създадат новата епоха.“

Дръзкият устрем на първооткривателите в научната област, които се стремят да проникнат в тайната на космическите дълбини, е признак, че научната мисъл е предвестник на новата епоха. Това е един подготвителен етап, в който човекът се разделя със схващания-

та на своето самосъзнание, за да се насочи към схващанията на свръхсъзнанието.

Човечеството ще разбере една от идеите на новото време, която Учителят изрече преди много десетилетия: „Тук — на земята, и горе — на небето, и на всички слънчеви системи има живот и съществата, които ги обитават, изпращат своите ментални енергии и към нас.“

В новата култура на Водолея цялото човечество ще придобие по-съвършен поглед за нещата и той ще се развие у всеки отделен индивид. Човекът ще разбере с душата си, че в света съществува само едно начало — „вечно и единствено и всички останали са негови синове, изразители на висшата му Любов, Истина и Мъдрост, които обливат всичко — и слънчевите системи, и нашата бедна малка земя — със своите мощни енергии. Синовете на Мъдростта притежават свой вътрешен поглед; те владеят ключовете към истинското космическо познание.“

ВЪЛНАТА НА ИСТИНАТА

СОЦИАЛНИЯТ ДЕКАН НА ВОДОЛЕЯ

Когато сияе истината, тогава зреят плодовете.
Учителят

ОСНОВНИ ПОНЯТИЯ

Както подчертахме по-горе, вълната на Мъдростта или вълната на Истината, като я нарича Учителят, приключва съзидателното си дело през 3354 г., която бележи началото на социалния декан. Като прибавим към тази цифра и продължителността на един декан, т. е. 720 години, получаваме 4074 г., когато в общи линии завършва третият декан от епохата на Водолея.

През третия декан на Водолея голям брой души, които ще дойдат от планетата Плутон, ще се превъплътят на Земята. Плутон бе открита при изследване на смущенията, които планетата причинява в движението на Нептун и които бяха констатирани още преди Първата световна война. Тази звезда от петнайсата величина обаче бе забелязана на една снимка едва

през 1930 г. За разлика от другите планети, които имат свои разделени една от друга орбити, орбитата на Плутон пресича тази на Нептун — явление, което е от огромен интерес за астрономията.

Засега разполагаме с твърде малко данни за природата на Плутон: знае се, че планетата не е по-голяма от Меркурий, предполага се, че температурата ѝ е много ниска, а според изчисленията масата ѝ вероятно е същата като на Земята с плътност, равна на 5. Тя обикаля около Слънцето за 250 години. Ексцентricитетът на орбитата ѝ е 0,25 с наклон 17 градуса и 7 минути. Астрономията все още не разполага с данни за атмосферата ѝ.

Плутон ще достигне своя перихелий към 1986 г. Близостта ѝ до Слънцето ще активизира влиянието ѝ и то ще се отрази на нашата планета по много специфичен начин.

От астросоциологическа гледна точка въпреки малките си размери Плутон обладава огромна динамична сила. Тя е като колосален резервоар на психическа енергия от електромагнитни сили, които притежават мощна възстановителна и обновителна енергия, очертаваща перспективите за едно ново, неизвестно досега еволюционно явление по-специално в социалната област.

В световната астросоциология Плутон е символ на държавните мъже, на Властта в нейното начало, кристално чисто състояние. По своята същност Плутон представлява синтез на фините вибрации на всички други планети в нашата Слънчева система.

В нея Душите на Силата, Търпението и Самоконтрола постигат своята пълна космическа изява. Сърцето им прелива от мистичната топлина на Любовта и от кристалната чистота на Слънчевите Деви; тези души обладават и светлината на Знанието, която се излъчва от духа на Синовете на Мъдростта. Тези две космически сили с толкова висши вибрации ги даряват с хармоничност и с качества, които са им необходими, за да изведат до успешен край своето благородно дело в социалната област.

Тези души ще достигнат пълния си блясък по времето на социалния декан на Водолея. Техните духовни възможности, които ще стигнат максимална степ

пен на развитие, ще се изявят в абсолютната свобода на тялото, на разума и на душата.

Държа да подчертая, че някои автори на астросоциологически трудове считат планетите Уран, Нептун и Плутон за носители на гибелно влияние, което се проявява във вид на различни аномалии, на ексцентричност, експлозивна сила и неукротим динамизъм.

Това погрешно схващане за въздействието им се обяснява с факта, че излизаме извън сферата на влиянието на Сатурн, до чиито граници се простираше традиционната астросоциология. Наистина подобно схващане е присъщо на стария начин на съществуване, който не излиза извън границите на Сатурн, когато индивидуализмът и егоизмът бяха водещо начало в човешките постъпки. Именно тогава процъфтяват всички религиозни забрани, всички грешки, дължащи се на конкретното аналитично мислене, както и всички форми на социалните обичаи и предразсъдъци. Точно те се намират под влиянието и въздействието на революционния динамизъм на тези три планети.

Като илюстрация на казаното ще посочим няколко пасажа от труда на един съвременен автор (Л. Ласон „Световната астрология и нейните рационални основи“):

„Живеем в период, който е повече или по-малко хаотичен, в който народите търсят най-задоволителните форми на управление; може би именно астрологът би могъл да посочи под коя от известните нему звезди се проявяват възможно най-желаните принципи за управлението на света сега. Нека се спрем на всяка от тях:

Слънцето (Царят) в момента, изглежда, е неподходящо поради надменното си превъзходство и прекалено бляскавото си достойнство, които значително го отдалечават от онази сложна дейност, необходима, за да бъдат решени съвременните проблеми;

Луната (Народът) е твърде непостоянна, твърде емоционална и много пасивна, за да може да управлява;

Меркурий е ту твърде опиянен от своята интелектуалност, ту твърде зает с „дребните си дела“, за да може да държи здраво юздите на властта;

Венера, която е създадена, за да се подчинява и

да се наслаждава на живота, няма нито едно от качествата, необходими за ръководен пост;

Марс е твърде войнствен, твърде опасен със своя практически динамизъм, който крие огромни разрушителни рискове;

Юпитер несъмнено има голям афинитет към властта, но той е склонен към прилагането на патриархален режим, който би бил твърде „добър“ за нашата епоха;

Сатурн е силно привързан към консерватизма и ограничената бюрократичност и може да предложи само своята изсушаваща силите старост — едно жалко средство, което никак не урежда нещата;

Уран (фашизмът) е революционер и новатор и наистина владее принципа за налагане на авторитета, необходим при управлението, но е твърде разрушителен, нестабилен, много брутален, за да може да въведе наистина трайно управление;

Нептун (марксизмът) е твърде хаотичен и мъглав и не може да донесе нищо друго освен разочароващи, обречени на неуспех есперименти;

Плутон, напротив, изглежда, притежава твърде дозиран комплекс от необходими качества за управлението на сегашните народи; той носи в себе си целия Живот, онези Динамизъм, необходим за ползотворни съзидателни дела. Съхранявайки силата и авторитета, нужни при всяко управление, които, изглежда, са присъщи най-вече на принципа на заплахата, изразяван от *Марс* и *Нептун*, той ги използва за по-подходящи цели: за Живота, както прави това *Слънцето*, и за Доброто, както *Юпитер*.“

Ласон очертава много ясно всички недостатъци на тези планети. В световната астросоциология те символизират управленските класи, които векове наред са следвали една след друга, за да управляват народите и нациите.

Ще посочим накратко какво символизира всяка поотделно в световната астросоциология. Това ни дава богат материал за размисъл, който разкрива пред нас един свят, минал през многобройни етапи, през които е минало и всяко човешко същество при своите последователни превъплъщения.

Ето какво символизира всяка планета в световната астросоциология:

Слънцето е символ на върховния авторитет в страната, на министър-председателя, на обществения елит, на виталните сили в държавата;

Луната — символ на народа, на тълпата, на масите, на плодородието, на жените, на народните движения, на обществените места, на климатичните промени;

Меркурий символизира интелектуалния свят, академичните, университетите, училищата, административните съвети, търговията, частните финансови сектори, комуникационните средства, борсата, пазарите. Той в известен смисъл играе ролята на „генерален секретар“ на буржоазната класа;

Венера е символ на младите жени, на артистичния и музикалния свят, на промишлеността и на различните прояви, свързани с лукса и модата; на нравите, мира, сватбите, светския живот, народните страсти, националните влечения, легендите. Тя управлява подмолното течение на демагогията в политическия живот;

Марс е символ на йерархията в сухопътните и морските войски, на полицията, въоръженията, войните, на всички видове конфликти, на силата като цяло, на висшата изпълнителна власт, а, от друга страна, той представлява хирургията в медицината и младежта от мъжки пол;

Юпитер управлява магистратурата, църквата, религията, религиозните церемонии и култове, всички институции, които имат за задача да прилагат закона, буржоазията, търговията на едро, висшите финансови сфери, благоденствието, света на учените. Основната му функция е държавната изпълнителна власт и в този смисъл той представлява министерствата, префектите, административните власти и други ръководители като цяло;

Сатурн символизира нравствеността, старите хора, класата на поземлените собственици, мините и кариерите, политиката, консервативните партии, администрацията. Той управлява всички институции на работническата класа; символ е на икономията и на всевъзможните трудности;

Уран управлява не особено известните науки, висшия интелект, революционния напредък, резките про-

мени, жестоките смутове, революционните движения, откритията, изобретенията, изненадите във всички области, гражданските сдружения, синдикатите и кооперативите, големите индустриални сдружения, железниците, авиацията, газоснабдяването, електроснабдяването. Символизира също така и всички интелектуални утопии, влияние на анархизма и на нихилизма като политически доктрини;

Нептун символизира висшата религиозност и мистицизма, социализма, благотворителните сдружения, корабоплаването, компаниите за пречистване на водите. От друга страна, под неговото влияние са и събитията, които са от изключителна важност, както и хаосът, усложненията, дезорганизацията, предателството, заговорите, шпионажът, порокът, незаконните прояви;

Плутон активизира, динамизира, обновява, трансформира и подмладява. Символизира юздите на властта, висшата разлика между Доброто и Злото, тайнството на раждането и смъртта, всички химически процеси и мутациите.

Посочвайки някои от характерните особености на символичното значение, което планетите имат в световната астросоциология, ние имаме предвид само онези области от живота на обществото, нацията и Вселената, които се управляват съответно от всяка от тях.

УЧИТЕЛЯТ И ВЕЛИКИТЕ ДУШИ НА ВОЛЯТА

Великите души на Волята, които ще се спуснат от Плутон, ще притежават всички необходими качества, за да направляват обществения живот, защото, както ни учи Учителят, тяхното дело ще бъде подпомогнато и от трите свята: от Божествения свят или Идеите, от Духовния свят и от Материалния свят.

Според Учителя „Божественият свят (или Идеите) е създаден от Космическия принцип; Духовният свят — от Природата, която в качеството си на Цяло е материален израз на великите разумни Същества, направлявани от света на Идеите; творческата сила на човешките същества намира реализация в материалния свят“.

„Човекът най-напред трябва да изучи Материалния свят и неговите органи — мозъка му, белите дробове, сърцето, стомаха, както и начина, по който те функционират, ако иска да има ясна представа за него и да владее силите и законите на природата.“

„Много често хората се стремят да станат царе или държавни мъже, или някакви ръководители, за да определят съдбата на другите, т. е. да „управляват света“. Но човекът най-напред трябва да се научи да „управлява“ своето собствено тяло, своята собствена „държава“; той трябва да умее да ръководи разумно многобройните си „поданици“ — клетките на своя мозък, на белите си дробове, на стомаха си. Чак тогава ще разбере каква връзка съществува между тези три вида ред в света, защото по отношение на материята мозъкът е свързан със Света на Идеите; белите дробове — с Духовния свят, а стомахът — с Материалния свят.

Така че смущенията и болестите, които засягат тези органи — съответно нервната и храносмилателната система — показват с кой от тези три свята човекът е в дисхармония, която поражда конфликта.“

Всички клетки в човешкия организъм са в контакт с човешки души. Органите на човешкото тяло са свързани с цели вериги от човешки души, които формират народите, а системите в нашия организъм пък са свързани с електромагнитните излъчвания на планетите. Центровете на човешкия мозък, където са концентрирани различни качества, способности и сили, са приемателни станции за вълните, идващи от многобройните слънчеви системи в нашия Космос.

По време на социалния декан на Водолея това висше познание ще стане достояние на съществата от шестата култура и ще се усъвършенства до такава степен, че ще се превърне в интегрална част от техния организъм — в органично знание.

ЧОВЕЧЕСТВОТО КАТО ЦЯЛО

В своята еволюция цялото човечество следва един път на възходящо развитие. Народите са разсадници, в които се отглеждат различните качества на ду-

щата, различните способности на нашия разум и силите на волята.

В Живата Природа съществуват движения, които ни се струват ретроградни, но това е само привидно, само една илюзия като толкова други илюзии, съществуващи в света на формите, който е свят на относителността.

Трябва да отбележим, че човечеството като Цяло, като една индивидуалност е подложено на големи циклични промени, които непрекъснато го модифицират, предизвиквайки дълбоки физически и духовни сътресения в резултат на новите видове психически изяви.

Всяка проява на Природата има свой хороскоп, своя звездна карта. И нашата малка планета също си има свой хороскоп.

По този повод Учителят казва следното: „Земята е създадена от същества, които вече са приключили своята еволюция. Последната задача, която им е била възложена, е била да създадат Земята, имайки под ръка всички необходими за това материали. Земята все още не приключила еволюцията си и тези свършени същества продължават и сега да работят над нея.“

Именно тези висши същества, тези вериги от еволюирали души предизвикват промените в царството на природата и по-специално — в човешката история. Световната астросоциология изработва хороскопите на тези трансформации, звездните карти на явленията и събитията, които стават на нашата Земя.

Досега човечеството е минало през пет основни раси и Учителят е дошъл на земята, за да изгради духовните и идеологическите основи и да създаде необходимите условия за изграждането на шестата култура на основната бяла раса, която по силата на космическите закони ще стане база за шестата основна раса. Именно основните раси са създали човешкия организъм по време на отдавна отминалите велики ери и епохи.

Първата основна раса е развила едно от основните сетива на човека — *слуха*. Още от най-дълбока древност тя е била наричана „раса на боговете“, защото според окултната традиция е била двуполова.

Третата основна раса — Лемурийската — е създа-

ла *зрението*. При тази раса се осъществява и разделението на половете. Или както разказва една древна легенда, „Марс се разбунтувал срещу красивата Венера“.

Четвъртата основна раса — атлантската, създава сетивото на *вкуса*. С нея приключва инволютивното развитие на човешката раса. Петата основна раса — бялата, която поставя началото на човешката еволюция, развива *обонянето*. Шестата основна раса, която ще дойде на земята, расата на Носителите на Светлината, както я нарича Учителят, ще развие шестото чувство — *ясновидството*.

Спряхме се само с няколко думи на тези толкова важни въпроси, за да можем да ги свържем с френологията и с хиромантията.

Първата основна раса идва от Причинния Свят или от Свръхсъзнанието и развива центровете, които се намират в горната част на черепа, където е центърът на Любовта към Космическия принцип, центърът на Милосърдието и на Твърдостта.

Втората основна раса произхожда от света на Подсъзнателното и развива центровете на Интуицията, както и другите духовни центрове, които са разположени около цитираните по-горе. Според окултните науки тези две раси не са имали физическо тяло.

Третата основна раса, която вече се въплътява във физическите тела от двата пола, идва от Света на Съзнанието и развива центровете на семейните и социалните инстинкти, които са малко по-назад в черепната кухина.

Четвъртата основна раса — на Атлантите — развива индивидуализма и по-специално — конкретното мислене, както и възприемчивостта; тези центрове общо взето се намират в долната част на челото.

Петата основна раса развива центровете на разсъдъчните способности, които се намират в горната част на черепа.

Шестата основна раса ще бъде пълновластен господар на своето физическо тяло и ще развие осъзнатото ясновидство и интуицията. Тази раса ще поеме по пътя на адепта.

Със седмата основна раса човечеството ще приключи своята еволюция на Земята, за да я продължи в

други сфери. Именно тогава то ще тръгне по пътя на Учителите и отново ще се превърне в „раса на боговете“.

Както се вижда, от целия човешки организъм именно в главата се отразява цялото човечество. Тя е като книга, в която човешката душа е записвала живота си в продължение на вече отминали години.

Същото се отнася и за човешката ръка, в която личат пътищата, по които е минало човечеството. Линиите на човешката длан са един вид антени на човешките раси. Така например линията на живота съответства на първата раса; линията на интуицията — на втората раса; линията на сърцето — на третата, Лемурийската раса; линията на главата — на четвъртата основна раса, Атлантската; линията на съдбата — на петата основна раса, Бялата. Именно затова Учителят ни учи, че линията на съдбата, която е линия на Сатурн, се е очертала окончателно върху човешката длан в момента на Христовото разпятие.

Линията на шестата основна раса започва от палеца, който е израз на космическия свят, и се насочва към хълма на Меркурий, пресичайки всички основни линии на дланта. Човечеството от шестата основна раса ще трябва да развие тази линия, която досега се е появила единствено върху дланта на Учителя.

СВЕТЪТ НА ВЕЛИКИТЕ ДУШИ

Да се опитаме сега да вникнем, доколкото ни е възможно, в света на Великите Души, които ще се спуснат при нас от сферата на Плутон. За тези велики души на Волята всяко живо същество е конкретна изва на една идея. Всяко човешко същество чрез своето съзнание е прозорец, отворен към духовния свят и представлява клетка, в която е вложено определено качество или способност. За да сме в състояние да вникнем в тази толкова висша материя, най-напред трябва да осъществим връзка с принципа на Божествената Любов и чрез него — да се научим да обичаме, на първо място, хората, защото те са проекции на неговите качества, способности и сили, скрити дълбоко в дълбините на човешката душа. Когато някой е в

конфликт с друг човек, той излива отрова в своя собствен организъм и уврежда съответни качества, способности и сили.

На второ място, трябва да обичаме животните, които са мощни акумулатори на енергия, абсолютно необходими за нашето развитие, защото са видоизменена форма на нашите желания и страсти. Колкото по-разумен живот водят хората, изпълнен с идеали, толкова по-бързо и животните ще изгубят лошите си инстинкти.

На трето място, трябва да обичаме растителния свят, който пък има връзка с гръдния ни кош; между него и нашата дихателна система съществува функционална връзка. Ако растенията не преработваха въглеродния двуокис, ние щяхме да отровим цялата атмосфера с онова, което издишваме и изхвърляме през кожата си.

На четвърто място, и светът на минералите също е свързан по органичен начин със структурата на човешкото тяло чрез скелета, мускулите, кръвта и останалите системи в нашия организъм.

Изобщо Земята като Цяло, като едно магнитно поле на космическите сили се отразява вътре в нас. В човека също има планини, долини, гори, поля, океани — и т. н. — релеф, всяка точка от който има съответно отражение в нашето триизмерно съзнание.

Така например потоците и реките представляват вените и артериите на земята, които носят всички отпадъци към моретата и океаните. Те пък съответстват на човешкото сърце. А водните пари в атмосферата, които се получават от изпарението на потоците, реките и големите водни площи от рода на моретата и океаните, които след това се връщат, за да напоят земята, съответстват на кръвоносната система.

В бъдеще следващите раси ще проучат подробно тези връзки.

Езикът на символите е свещен. Някога той се е предавал от ухо на ухо в светилищата на Посветените. Но днес учителят го съобщава на всички вече готови души, които могат да стигнат до тези познания, следвайки единствено пътя на любовта. За да можем напълно съзнателно да влезем в хармония с ритъма на Живата Природа, която е израз на нашия вътре-

шен живот, трябва да излезем отвъд тесните граници на личностното си съзнание, което съществува в сянката на живота, във всичко временно и преходно и което е само едно от многобройните условия за нашето духовно развитие. Ако излезем извън рамките на нашето личностно, егоцентрично съзнание, ще проникнем в огромна вселена, където с помощта на мистичното си зрение ще стигнем до Единността на Цялото, докато с помощта на Космическото начало ще стигнем до познанието за космическия свят, което ще донесе мир и радост на душата ни.

И тогава звездите ще ни проговорят. Вечер, когато отправим поглед към огромния небесен свод, тези многоцветни светещи точки, които са азбуката на величествената божествена книга, ще ни поверят своите тайни. Тези звезди, чиито лъчи пресичат пространството за хиляди светлинни години, за да стигнат до нас, са стъпала, сфери, по които нашата душа в бъдеще ще се въздигне. Небето е онзи път, който душата ни следва. Слънцата са клетките на нашия духовен организъм.

Божественото в човека е величествено, защото то съчетава всичко онова, с което ни е дарило Вечното, Непознатото. Ако бихме могли поне за миг да предусетим какви духовни богатства ни очакват, нямаше да останем дори и една секунда в мрачната бездна на личния си живот, състоящ се от безкрайни страсти и конфликти.

Всички учители, които са се спуснали на Земята, са Пратеници на Великия Космически Учител. Те идват, за да ни пробудят в това царство на миражите, да ни напомнят коя е нашата вечна родина, която сме напуснали преди милиарди години. Ще са ни необходими още много милиарди години, за да се върнем отново в нея. Това завръщане може да стане единствено по онези пътища, които ни сочи Великият Пратеник на небето, а това са пътищата на Любовта, на Мъдростта и Истината. Тези висши принципи на Живота са жребий на Великите Души, които са свързани с вътрешната природа на човека чрез своя съвършен организъм, който Христос нарича „Божий Храм“, а не с плътта си и са убежище на чистата Слънчева Дева и на Сина на Мъдростта.

Благодарение единствено на тези три антени или три вида съзнание ние можем да стигнем до великата реалност на Живота. Можем да се наричаме православни, католици, протестанти, теософи или окултисти, но всичките тези названия са само една примамка, само илюзия, ако сме лишени от помощта на трите антени на Космическия Свят.

Тази троичност съществува и в човешкото същество: тя намира израз и в неговите три вида съзнание — на интелигентността, на емоцията и на волята. В семейния живот тя съществува под формата на бащата, на майката и на детето. В обществения живот действа посредством религията, науката и обществените отношения. Нейн израз в Държавата е законодателната, изпълнителната и съдебната власт. В международната общност троичността се проявява чрез славянския клон на бялата раса (майката), чрез западноевропейските народи (бащата) и чрез американската култура (символ на детето).

Тук се спираме само на народите, които са единствената реалност, а не на политическите системи, които са преходен, нетраен елемент. Те са само костюми, които с течение на историята се сменят в зависимост от изискванията на политическия, икономическия и социалния живот на народите.

В Живата Природа нищо не е в застои, всичко е движи — както слънцата, така и нашата Земя. Атомите са онези полета, в които се проявява привличането на електромагнитните центрове. Човешките общества се развиват, нациите еволюират в рамките на Зодиака; зодиакалните знаци са енергетични сфери, части от Великия Космически човек, който древните наричали Адам Кадмон.

В първата част от този труд говорихме за следните дванайсет движения на Земята:

- 1) въртеливо движение на Земята около нейната ос;
- 2) въртеливо движение около Слънцето;
- 3) прецесия на равноденствените точки;
- 4) земна мутация;
- 5) изместване на центъра на гравитация на системата Земя—Луна спрямо Слънцето;
- 6) промяна в наклона на еклиптиката спрямо земния екватор;

7) ексцентрицитет на земната орбита;
8) изместване на абсидите или осите на земната орбита;

9) периодични смущения, настъпващи на другите планети;

10) изместване на гравитационния център на Слънчевата система;

11) движение на Земята по спирала, а не по затворена елипса в резултат на въртеливото движение на Слънцето около световната ос;

12) периодично изместване на земните полюси.

Тези движения са дълбоко, функционално и циклично свързани не само с живота на нашата планета и със Слънчевата ни система, но също и с целия Космос. Така при въртеливото движение на Земята около нейната ос, което тя извършва за двайсет и четири часа, всички географски точки на нашата планета последователно влизат в контакт със звездните излъчвания, които идват от дванайсетте звездни йерархии, наречени зодиакални знаци. Това движение е свързано с физическия живот на Земята. Прецесията на равноденствените точки има връзка с менталното ѝ тяло. Изобщо Земята при своите движения се среща с всички същности на небето и аспектите, които тя образува с планетите, ѝ предават тяхното духовно въздействие.

Вече споменахме, че при сегашния цикъл на земната еволюция никак не е случаен фактът, че земната орбита се променя, следвайки едно кръгообразно движение. То е във връзка с нейното причинно поле.

Тук се спираме съвсем накратко върху тези космически факти, свързани с нашата планета, защото космическото познание помръква, когато някое друго съзнание, а не нашето, ни го разкрива. Всяка душа трябва да се докосне до него сама, без посредник, за да може то да се пречупи през призмата на нейното собствено съзнание. Ако искаме да се изразим образно, бихме могли да кажем, че човек не трябва да се задоволява само с това да се възхищава от красотата на планинския извор, а трябва и да вкуси от неговата вода, за да утоли жаждата си. Човек трябва твърдо да стои на краката си; той трябва да притежава ненакърнима вътрешна мярка и силно чувство за самоконтрол, които ще му дадат възможност да вникне в безкрай-

ността на духовните богатства. За тази цел не е необходим никакъв посредник. Човешкото същество е една жива душа, то е син или дъщеря на Живия Бог, на Вечното, на Великото Неизвестно. Именно това е изначалната връзка, всички останали са вторични. Реална е единствено пряката връзка с Великото Непознато и всички останали произтичат от нея. За човека Космическият принцип трябва да бъде единственият духовник, проповядващ в неговото вътрешно светилище.

Когато човешкото същество успее да се извиси над своето индивидуално, национално или интернационално и обществено съзнание, което означава, че е видоизменило кармата си във всички области, едва тогава то влиза в пряк контакт със звездния ритъм. Пулсът му започва да тупти в хармония с пулса на Космоса. Тогава може да се каже, че човекът се е освободил, осъзнавайки изцяло нещата, от влиянието, което упражняват културите от времето на Стария и Новия завет и от сферата на Праведниците; с целия си разум той е поел по пътя на адепта, както подчертава Учителят³. За да се превърне човешкото същество в адепт, то трябва да гледа на Доброто по същия начин както на Злото⁴. Те трябва да станат приятели, като едното стои от дясната ни страна, а другото — от лявата. Гледайки Доброто, трябва да казваме: „Това е Доброто“. Гледайки Злото, също трябва да казваме, че това е Доброто. „Ако бърчиш вежди при вида на Злото, то ти не си никакъв адепт.“ Тази мисъл на Учителя изразява последното посвещение на ученика в тайнството, когато той бива въведен в света на Великите Тайнства, първото условие за което е да се откаже окончателно от своето личното съзнание. Учителят изложи съвсем лаконично тази мисъл: „Ако влезеш в училището, абсолютно необходимо е да се самоконтролираш.“ Този самоконтрол, за който говори Учителят, се постига с цената на огромни вътрешни конфликти и при максимално трудни външни условия. Но пак той ни учи, че

³ Според Учителя досега са се развили четири категории съзнание: съзнанието на Стария завет, на Новия завет, на Праведниците и на Адепта.

⁴ Под понятието „Зло“ се разбира онази космическа сила, която управлява закона за кармата. В окултните науки тя се нарича „абстрактно зло“.

най-големите страдания водят и до най-големи проникновения.

„Христос също стигна до своето най-голямо проникновение, когато беше на кръста“ — казва Учителят. „Но имаше нещо, което и Той самият не знаеше. Когато се оказва в безизходно положение и вече не можеше да разчита на самия Себе си, Христос каза: „Боже, предавам Душата си в твоите ръце“, което което означава, че „когато човек изживява най-големите страдания и устоява на тях, абсолютно сигурно е, че ще възкръсне.“

ДВЕТЕ КОСМИЧЕСКИ СИЛИ

Великите души на Волята благодарение на своя самоконтрол съхраняват магическото равновесие между двете космически сили: Доброто и Злото. Техните сфери на влияние са описани от Учителя така: „В света има две царства: царството на Злото и царството на Доброто. В царството на Злото слабият трябва да служи на силния. Това е закон, който никой не може да пренебрегва. В царството на Доброто силният трябва да служи на слабия. Това също е закон, който никой не може да отмени.“

„Доброто и Злото са две сили, които се обичат, те живеят като братя, защото носят в себе си диаметрално противоположни заряди, които взаимно се уравновесяват.“

„Злото носи в себе си такава омраза, че изпитва желание да смаже и да унищожи всичко, което среща по пътя си. Злото иска да среща само слаби хора. Ако види някой силен човек, то прави всичко възможно, за да отнеме силата му.“

Ако разтворим политическата история на народите, ще открием в нея всичките подвизи на Злото, драмите и трагедиите в човешката цивилизация. Ще видим множество герои, които първоначално са били посрещани пред триумфални арки и с лаврови венци, а са завършвали живота си на бесилото или под ножа на гилотината.

И Учителят продължава по-нататък: „Злото не обича да среща хора, които твърдо стоят на краката си.

Щом види подобен човек, то се стреми веднага да го повали на земята. То обича само онези хора, които пълзят на четири крака.“

„В царството на Злото няма хора с високо вдигнати глави. В това царство само най-силните ходят изправени и с вдигнато чело. Слабите хора пълзят с наведена надолу глава.“

„Всеки човек е разделен вътрешно на две части и половината от материята на неговото тяло принадлежи на Злото. И именно тук — в реорганизацията на Злото — ще се прояви огромната интелигентност на Синовете на Мъдростта. Другата половина на човека принадлежи на Доброто или с други думи — на царството на Слънчевата Дева.“

Ще продължим да цитираме Учителя и по-нататък, защото неговото слово е велико и само то може да обясни какъв ще е изходът от тази непрекъсната борба, съществуваща вътре в самия човек, в обществото, в народите и в човечеството като цяло. Цитатите, които ще дадем, осветляват въпросите, по които в продължение на векове са спорили теолози, философи и други учени, изписали цели томове, без обаче да успеят да намерят решение на въпроса.

Учителят, който говори с езика на Истината, казва: „Хората от нашата епоха смятат, че могат да командват света. Но този свят преди всичко е създаден от Космическия принцип, а не от тях. Те нямат право да командват в чуждо царство. Те трябва да се подчинят на онова, което е създал Космическият принцип. Злото ще ги научи да се подчиняват, както се полага. Всеки, който е дошъл на Земята, трябва да умее да слугува. Никой не може да бъде господар, преди да е бил слуга. В бъдеще, когато се възцари царството на Доброто, онези, които са били слуги, ще станат господари. Следователно всички, които са били Господари в царството на Злото, ще станат слуги в царството на Доброто. Ако можеш да управляваш мислите си, чувствата си, действията си, ти можеш да станеш господар. Ако не можеш да контролираш нито мислите си, нито чувствата си, нито пък действията си, ти можеш да бъдеш единствено слуга. А щом станеш слуга, ще те командват други.“

Тези думи на Учителя ни разкриват два свята —

света на Доброто и света на Злото, който представлява инволютивния период на четирите основни раси. В тази епоха нашата планета се управляваше от Злото и затова по време на съществуването на петата основна раса Пилат Понтийски — онзи, който държеше в ръцете си земната власт, рече на спусналия се на земята Небесен Пратеник Христос: „Знаеш ли, че е в моя власт да те разпъна на кръста?“ А Христос му отвърна: „Ти не би могъл да имаш никаква власт над мен, ако тя не ти е дадена Отгоре.“ Така говори истинският Небесен Пратеник, който идва от царството на Универсалното Братство, което разработва планове за човешката история.

Още преди две хиляди години Христос знаеше, че все още не е дошло времето, когато Злото ще бъде укротено, и именно затова той даде на епохата на Рибите следната максима за нравствеността: „Не въставай срещу Злото.“ Христос проповядваше принципа на доброта и такава беше културата, която се разви под знака Риб и или, казано на мистичен език, това беше сферата на космическата саможертва. Но днес, в новата епоха на Водолея, когато ще се прояви третият божествен облик — облика на Светия Дух или Духа на Истината — и от сферата на Плутон на Земята ще се спуснат Великите Души на Волята. Учителят на Вселената, който е прекрачил и последното стъпало на върховния конфликт в света, чийто символ е Кръстът, казва така: „Сега, ако искате да се борите със Злото, аз мога да Ви покажа по кой път да вървите, за да го победите. Пътят, който трябва да следвате, за да надвиете Злото или да се борите срещу него, е Любовта. Онзи, който иска да се противопостави на Злото, трябва да притежава най-мощното оръжие: Любовта. Пред Любовта Злото веднага отстъпва.“

„Единствената сила, пред която се прекланят и Доброто, и Злото, е Любовта. Тъй като вече е тръгнала към нашия свят, тя става Господар както на Злото, така и на Доброто. Владетелят на Злото и владетелят на Доброто ще положат короните си в краката на Любовта и ще кажат: „Управлявай както пожелаеш!“

Такъв е основният критерий, основната концепция на епохата на Водолея и по-специално — на социалния

му декан. Именно тази концепция ще предшества раждането на шестата основна раса, при която Злото ще стане слуга на Доброто.

Много лесно е всичко това да се изложи писмено, като теория. На практика обаче Невидимият Свят трябва да положи колосални усилия, за да съумее в течение на дългите исторически периоди, изпълнени с конфликти, да промени тази така плътна материя, в която са потопени душите.

И ние сме част от тези души. Ние ще продължим и занапред да слизаме надолу и да се изкачваме нагоре съобразно възложените ни задачи, които трябва да изпълним на нашата планета чак до момента, когато човечеството в качеството му на индивидуално единство ще завърши еволюцията си и ще прекрачи поредното стъпало от космическата стълба на еволюцията.

В нашата Слънчева система Земята представлява лека лодка, която пренася душите през космическото пространство. Някои от тях слизат по пътя на някои спирки, други пък се качват. Ние наричаме слизанията и качванията „раждане“ и „смърт“.

На нашата планета раждането и смъртта се осъществяват по време на различните планетни цикли. Те са с различна продължителност и определят епохите, периодите и културите, които достигат разцвет в човешката история, за да изчезнат след това също като декор от един исторически спектакъл. Всъщност за онзи, който е в състояние да види със своите душевни очи тази грандиозна звездна сцена, за него тя е висша поезия, в която са вплетени неизразим мистицизъм и фундаментални концепции.

Преди да приключим тази част от нашето експозе, ще изложим още някои мисли за душите на Истината.

Душите на Истината, чийто символ е равностраничният триъгълник, са постигнали висше равновесие между емоционалното, интелектуалното и волевото съзнание в областта на човешката психика. Те са изразители на благородството, на търпението и на упоритостта, които са в хармония с Принципа на Истината. Тази съвкупност представлява едно хармонично Цяло, което включва нежността, красотата и сърцето на Слънчевата Дева; просветеният интелект на Синовите на Мъдростта, който владее умението да вниква в мисълта и в света

на формите; най-сетне — непреклонната воля, онази несломима воля на душите на Истината, чието високоразвито обществено чувство е съчетание от справедливост и жертвоготовност. Тези души представляват диагонален между духовното и интелектуалното съзнание на човека. Висшата хармония на двете съвести — на мъжкия и на женския принцип, тази висша хармония на двете съзнания, които изразяват Принципа на мъжкото начало и Принципа на женското начало, са назовани от Древната традиция, както и от Учителя тайнствена връзка или двойка, или тайнствен брак, който се сключва в дълбините на човешката душа.

Душите на истината излъчват не само Любов, съчувствие и доброжелателност към страдащите, но и абсолютна справедливост (като функция на заобикалящата среда), която Учителят обяснява по следния начин: „Ние не бихме могли да се научим да мислим, да чувстваме и да действаме безпристрастно, ако не сме справедливи. Абсолютната справедливост трябва да се превърне в идеал за всички, за да могат всички добродетели да се развият максимално. Справедливостта дава възможност на човешките дарби и способности да се разгърнат, тя носи мир и вътрешен покой. Когато действа справедливостта, няма място за престъпления; справедливостта поддържа живота.“

Душите на Истината — смели и дръзки, са готови на всички изпитания за каузата на своя идеал. Те са честни, интелигентни и благородни, те са завършеният образ на съвършения реформатор. Те владеят и прилагат най-ефикасните методи за социална реорганизация и за подобряване на отношенията между индивидите, обществата и народите, в които в бъдеще вече не ще има насилие и тирания.

Тези души са предвестници на освобождението на човека. Да си свободен, това означава да дадеш възможност на Божественото да заеме своето място вътре в теб, това означава хармония с Истината, т. е. да мислиш, чувстваш и действаш в съответствие с Живота за Цялото. Ако човек се движи успоредно с Живота за Цялото, то вътре в него ще се възцари истинската свобода.

За абсолютната хармония и за свободата Учителят казва следното: „Свободен е онзи човек, който носи

светлината, познанието, мъдростта. Всеки човек има правото да постъпва по един или друг начин, след това обаче ще дойде съдбата или, казано с други думи, той ще трябва да понесе последиците от законите на Природата. Те ще го коригират, ако той не се е съобразил с тях.“

Душите на Истината са предаватели на Космическия ритъм. Всичките им мозъчни центрове са хармонично развити и еднакво активни; те са като антени, свързани с всички системи в нашата Галактика, и имат една-единствена цел: Живот за Цялото.

Учителят добавя: „Тези души са солта на земята; чрез тях ще бъде открит дълбокият смисъл на генезиса. За тях са характерни съвършенството и обширните им познания. Те носят в себе си очарованието на Любовта, магията на задълбоченото знание, идващо от Мъдростта, и неизразимата хубост на Истината.“

„В погледа им се чете искреност, чистота и невинност, той отразява интелигентност, справедливост и благородство. Единственият идеал на тези велики души е свободата на всички същества. Според тяхното схващане именно еволюцията е закон, който ще освободи човешкия дух. Свободата е право на всеки човек. Те знаят, че без нея не може да съществува истинската култура. Свободата е абсолютно необходима за разцвета на културния потенциал и за духа на епохата на Водолея, който ще се прояви в изкуството, науката и философията посредством гениите, талантливите, а също и обикновените земни хора.“

ТРЕТА ЧАСТ

ПОЛЯРИЗАЦИЯ НА БИТИЕТО — МЪЖЪТ И ЖЕНАТА ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

„Когато говоря за мъжа и жената, аз разбирам какво всъщност представлявам: в природата съществува само един мъж и само една жена. Ние виждаме много мъже и жени, но те са само форми, в които се проявяват един-

ственият мъж и единствената жена. Този закон за единството съществува в целия Космос; има само един мъж и само една жена и всичко, което съществува в света, е едно-единствено, само отраженията му са многобройни. Само в светлината на това схващане могат да бъдат преустановени борбите, които мъжете и жените водят помежду си. Мъжът, който смята, че може да властва над жената, се мами. Жената, която смята, че може да властва над мъжа, също се лъже. Мъжът трябва да цени у жената топлината, която тя му дава. А жената трябва да цени мъжа като проводник на светлината, идваща от единствения мъж.“

От векове човешката мисъл се блъска над проблема за мъжа и жената. Той е предмет на множество научни, теологически и философски трудове, с него се занимава и художествената литература. Анатомията, физиологията и биологията също са посветили твърде много време на мъжа и жената, изучавайки ги от морфологична гледна точка.

В настоящото експозе ще анализираме въпроса главно от гледна точка на парапсихологията, и то предимно в неговата философско-мистична същност, без, разбира се, да пренебрегваме резултатите от значимите научни изследвания, направени както в миналото, така и от съвременната наука. Проблемът за мъжа и жената е не само социален, той е и хуманитарен, етичен и най-вече — космически. Социалният му аспект и по-специално въпросът за т. нар. „еманципация“ на жената до голяма степен вече е решен на почти всички континенти.

Що се отнася до социологическите фази, през които е минало човечеството — патриархата и матриархата — съществуват достатъчно научни документи, които са абсолютно необходими, за да си съставим ясна представа за проблема. В областта на художествената литература са създадени множество драми, комедии и трагедии, в които главна героиня е жената. Тези произведения търсят пътища за решаване на главните конфликти. В далечните времена жената е била безименна робиня или весталка на семейното огнище, или пък затворничка в харемите.

Изобщо демологичният или по-точно казано половият въпрос е тясно свързан със съдбата на народите и човечеството.

Според Учителя жената е лъч, отразен от великия мистичен център на Слънчевата Дева, която по своята същност носи вибрациите на космическата любов. Мъжът от своя страна е изява на Сина на Слънцето, на Сина на Мъдростта.

Жената и мъжът са инволюционни форми в света на множествеността и когато завършат развитието си, те се връщат отново към своите първоизточници, чиито корени са в космическото единство.

Учителят характеризира така тези висши процеси, които протичат между мъжкото и женското начало: „Съвременните хора трябва да изучат двата аспекта на Любовта: любовта на мъжа — външната, която е свързана със светлината, и тази на жената — вътрешната, свързана с топлината. Така те ще разберат смисъла на съществуващите противоречия в живота. Който иска да постигне мъдрост, светлина и знание, трябва да търси за това благоприятни външни условия. Който иска да изучи любовта, да придобие топлина и нежност, трябва да се изложи на неблагоприятни външни условия, на бури и страдания. Онзи, който търси любовта, трябва да устои. Мъжът е силен външно, жената — вътрешно. И именно поради тази причина те се търсят взаимно. Любовта носи топлина, а мъдростта — светлина. Онзи, който притежава светлина, търси този, който притежава топлина, и обратното. Това е абсолютно необходимо, защото светлината не може без топлината също както топлината не може без светлината.“

Това велико познание ще хвърли светлина най-вече върху отношенията между мъжа и жената и ще се развие по времето на шестата култура на бялата раса. Тя ще посее семената там, където ще бъде зачената шестата раса.

По този начин мъжкото начало, което насочваше развитието на индивидите чак до времето на Христос, за пръв път ще стане слуга на доброто в името на изкупуването на огромните грехове в личния, семейния, обществения, националния и международния живот, за да поеме човечеството по пътя на еволюцията.

Човечеството като единство носи в своето колективно подсъзнание комплексите на кармата, които се проя-

вяват чрез законите на наследствеността в най-малките категории: раса, народ, общество, клан, семейство, индивид. При превъплъщението душите преминават през тези социологически форми, за да се усъвършенстват. В програмираната по законите на наследствеността биофизическа форма душите слизат от по-висшите измерения. Същност физическото тяло се дава от майката, а бащата дава етеричното тяло, което предпазва биологическата материя от разрушителните сили на разлагането.

Последните постижения в областта на генетиката откриха в мъжките и в женските хромозоми елементи, наречени гени, от които зависи предаването на определени белези. В тях се съдържат проявите на наследствеността; те са миниатюрен модел на социалните категории клан, общество, раса, народ, човечество. Според последните проучвания в мъжките и женските хромозоми има над 50 000 гени. От милионите различни комбинации между тях се раждат различни видове индивиди.

Науката е на път да разкрие грандиозните възможности на човешката еволюция. Благодарение на висшите познания човешкият гений ще вникне в дълбоките връзки, които съществуват между душите и върховния закон на разумната природа.

Що се отнася до наследствеността, съществуват множество теории, които биха могли да бъдат сведени до две основни. Първата изхожда от схващането за „преформацията“, а втората — от „епигенезиса“. Първата е догматична, строго детерминистична и отрича влиянието на „околната среда“. Тя се придържа към схващането, че всичко е предопределено още в зародиш. Втората теория твърди, че нищо не е дадено предварително изцяло и всичко зависи от влиянието на „околната среда“.

Заключенията на тези две концепции се включват в тесните граници на геоцентричното научно познание, което не е в състояние да обясни редица фактори в закона за наследствеността. Най-напред понятието „околна среда“ не трябва да се разглежда биологически и социологически в ограничения свят на нашата планета. Земята сама по себе си не е нещо изолирано, а движейки се по слънчевата спирала, тя е изложена на сложни електромагнитни въздействия, идващи от звездното космическо пространство. Именно тези звездни влияния са факторите, които съставляват „околната среда“. Ако

разглеждаме въпроса за наследствеността по този начин, то може да се допусне, че окръжаващата среда активизира наследствения потенциал в съответните граници на „гените“. Без да навлизаме в подробности, ще подчертаем само, че при еволюцията околната среда е само едно от невидимите условия на биопсихическия потенциал на човешката душа.

От гледна точка на тези нови познания социалните отношения и по-специално отношенията в семейството ще навлязат в нова, по-висша фаза, където по думите на Учителя: „В светлината на това ново разбиране ще изчезнат всички съперничества и всички недоразумения и преди всичко съперничеството между мъжете и жените, стремежът им за надмощие едни над други. Понякога мъжът воюва срещу жената, за да я подчини. Но нима може Северното полукълбо да властва над Южното. Може ли Южното да завладее Северното? И в единия, и в другия случай това е абсолютно невъзможно. Този стремеж към победа трябва да изчезне както при мъжа, така и при жената. Доброто идва от космическия свят, а не от мъжа и от жената. Всеки трябва да стои на предопределеното му място и да очаква предназначенията за него добро“.

Човечеството е пред прага на нова епоха, чийто мироглед ще промени икономическия и социалния облик на народите и на човечеството. Тази промяна ще предизвика дълбоки сътресения в отношенията между мъжа и жената. Новите отношения ще залегнат в основата на новия свят.

Съвременната наука разполага с огромен фактически материал в областта на анатомията, биофизиката, а в известна степен — и за психофизическата същност на човека. Но философското обяснение на научните изследвания до голяма степен се базира на схващането за геоцентричната причинност.

За да не излезем извън темата на нашето изложение, ще споменем само, че съществува тесен паралелизъм между метапсихическите възможности на човешката душа и условията, създадени от звездите, които представляват онази абсолютно необходима околна среда за развитието на тези психически способности.

Само в светлината на всеобхватното астрокосмическо схващане за живота като единство и като един-

но цяло бихме могли да намерим диагонала между цитираните по-горе концепции за „преформацията“ и за „епигенезиса“ на наследствеността.

Проникването на човешката научна мисъл в света на безкрайно малките частици на атомното ядро с помощта на електронните микроскопи, както и в необхватните звездни пространства с помощта на радиотелескопа и спътниковите сонди трябва непременно да се извършва в унисон с метапсихическите проучвания на базата на парапсихологическия анализ. Точно този вид проучване дава възможност да схванем мистико-философския смисъл на астрокосмическия синтез. И само с негова помощ антропологията би могла да вникне в генезиса на човешкия мозък, който се е развивал в продължение на векове, ери и епохи при съществуването на различните човешки раси. Но нека оставим на антрополозите грижата да усъвършенстват теориите си за „ортогенезиса“⁵, за наследствените мутации и за премутациите (предшестващите мутации, създаващи условия за наследствени мутации).

Човешката еволюция, осъществена в света на органическите форми, е резултат на двата принципа — на мъжкия и женския. Тези противоположности се коренят в растителното и животинското царство, стигайки чак до развитието на човека. То е безгранично поради скритите възможности на неизбродимите пътища.

Трябва да подчертаем, че понятието „пол“ е твърде широко. Това е светът на противоположностите, чиито прояви са универсални. Ако не съществуваха противоположности, не би имало и съзидание; не биха могли да съществуват и двете форми на живота — органичната и неорганичната или казано с други думи — раждането и смъртта.

Ако разгледаме думата „пол“ от етимологична гледна точка, ще видим, че тя произлиза от латинския термин „pender“, раждане, но в тесния смисъл на думата; в света на хората тя има свой специфичен смисъл.

Ние разглеждаме понятието „пол“ в неговия космически смисъл. Там, където има съзидание, винаги съществува поляризация: положителен и отрицателен по-

⁵ Ортогенезисът е схващане, според което човешкият мозък се развива моногенетично от клона на определени видове маймуни.

люс. Така и безкрайно малкото, свръхкосмическото — частиците на атома — също носят положителен и отрицателен заряд. Самата видима материя е свързана със съответната ѝ минусова стойност — „антиматерията“. Това важи и за макрокосмоса, в който също има поляризация. Това са все същите противоположности, които движат слънчевите системи по техните безкрайни пътища; това са двата полюса на електрическата енергия, мъжкият — анода, женският — катода. Всички процеси в живата разумна природа протичат под знака на тези изначални противоположности.

Без противоположния заряд на електроните не би имало движение, нито съзидание в химическите процеси или пък в сложните физически процеси.

Съвременната научна мисъл е стъпила на солидна основа. И това е само началото, което ще ни даде възможност постепенно да открием великите тайни на безконечното: на миниатюрното — микрокосмоса, и на безкрайно голямото — макрокосмоса.

ФАЗИТЕ, ПРЕЗ КОИТО МИНАВАТ МЪЖЪТ И ЖЕНАТА

Според традицията и според астросоциологията мъжът, също както и жената, в своето биологическо развитие преминава през различните сфери на планетите.

Луната, по-специално, която управлява функционалните процеси в организма, оказва доминиращо влияние от раждането на детето до 7-годишната му възраст. Меркурий влияе на пубертета на юношата и девойката, т. е. от 7 до 14-годишната им възраст. Венера насочва младостта им — от 14 до 21 години. А Слънцето управлява възмъжаването, което е свързано и с обществото — от 21 до 30 години. Марс има отношение към мъжествеността — от 30 до 45 години. Юпитер — към зрялата възраст — от 45 до 65 години. И най-сетне, Сатурн има отношение към старостта, т. е. — от 65 години нататък.

Тези фази се отнасят по-скоро за старата епоха, в която доминира геоцентричната концепция. В нашата съвременност електромагнитните влияния на Уран, Нептун и Плутон имат нов колорит и човешката психика, изцяло обхваната от тях, вниква в подсъзнателното,

там, където е хранилището на универсалната памет. То съдържа информация от общочовешки, расов, народен, социален, семеен или родов характер. В способността си да се превъплъщава личността използва само част от това световно богатство.

Детето, както вече казахме, при различните електромагнитни сфери физиологически и психологически е подложено на влиянието на други звезди и планети. Епохите и техните културни периоди също са подложени на влиянието на тези фази и процеси.

Понастоящем петата — западната — култура на бялата раса вече достигна стадия на своята старост. Тази култура е навлязла в сферата на Сатурн или, както твърди древната индуска традиция, тя е към края на периода Кали-Юга, който е започнал през 3102 г. пр. н. е. Сега нейното състояние напомня зимата в природата, когато под въздействието на студа остарелите форми са обхванати от разрушителни процеси; така чрез разрушаване на старото се натоява почвата и се създават благоприятни условия в обществените сектори, за да бъдат посети семената на новите изисквания, наложени от епохата на Водолея, в която вече сме навлезли.

Съвременният упадък във всички сфери на цивилизацията е ярък белег за наличието на тези неизбежни процеси, които бележат залеза на културите. Възходящите криви, които културите следват в своята еволюция, са творчески и могъщи и за разлика от инволюционните процеси при тях отливът или периодът на упадък е по-кратък.

Нашата цивилизация днес се намира точно в период на идеологически отлив и старото загива под напора на новото.

Този идеологически отлив има много силно отражение особено върху отношенията между мъжа и жената. Като социологическа и правна институция по отношение на формата и съдържанието си бракът отговаря в много малка степен на новите идеологически изисквания. Това личи особено много от мощната вълна за еманципация на жената. В миналото жената оставаше извън социалната активност. Днес, особено след смяната на социалния строй и на икономическата система в някои страни, бракът бе поставен на нови ос-

нови. Премахнат е неговият религиозен облик и той се осъществява в зависимост от съответните разпоредби на Властта и на Държавата. Несъмнено тази проява в някои отношения е чисто формална, но жената става активен елемент в обществения живот. Материалните съображения, които в миналото са били основният елемент в брака, днес са изгубили значението си. Това състояние на нещата напомня Държава, която е изразходвала своите златни резерви, служещи за опора на нейната икономическа структура, или на положението на кораб, в който товарът е разпределен неправилно и това се отразява на неговото равновесие. Някога се считаше, че за стабилен брак са необходими три условия: материална основа, психически афинитет на партньорите от двата пола и на последно място — искрена вяност. Статистическите данни показват, че тези условия са крайно недостатъчни и вече нямат стимулираща роля.

Днес жената вече има граждански права. Тя има своя стойност и значение не само в икономическия живот, но и в секторите на духовната култура и на науката, на изкуството, както и в областта на другите социални прояви. Следователно някогашното първо условие за щастлив брак изгуби своето значение и съпругеската връзка съответно отслабна. Второто условие — физиологическото привличане, има своите граници и критичната точка на безразличието бързо настъпва, също както става, когато човек отвори широко вратите между две стаи, едната от които е топла, а другата — студена. Скоро след това температурата става еднаква, което в случая означава безразличие. Що се отнася до третото условие — искрената вяност — тя също е нещо нетрайно. Няма такъв мъж, който би могъл да служи за образец на интелигентност и мъжественост, както няма жена, която може да претендира, че притежава съвършена хубост и женственост. При тези условия фазата на безразличието, която е следствие на сексуалното равновесие, навлиза в забранените и опасни зони на драматичните, а понякога и трагичните изненади, последствие от ревността. Известно е, че изневяратата и ревността са основни теми на много литературни творби.

Сигурно обаче е едно: от всичките тези конфликти и разногласия в крайна сметка страдат децата, които,

възпитавани при подобни условия, стават жертва на отрицателните последици от тази дисхармония и безредие. Социалният и родителският авторитет губят своята роля. Не е необходимо да се спираме по-подробно на тези въпроси, които са предмет на толкова беседи и проповеди от църковните амвони и от научните катедри, както и на множество философски и социологически анализи.

Като се имат предвид разклатените основи на брачната институция, възниква следният въпрос: как да се стимулира бракът, как да му се помогне, за да се поддържа на подobaваща етична висота и да отговаря на изискванията на една истинска обществена култура? За тази цел е необходимо да се търси нов стимул, онзи зараждащ се мироглед в новата идеологическа, философска и духовна основа на брака. Новата концепция за брака трябва да държи сметка за новите изисквания на епохата, в която навлизат народите. Нещо повече, тя трябва да се основава на солидни научни основи. Човекът се разделя със своето геоцентрично съзнание и придобива хелиоцентрично съзнание; изхождайки от него, той стига до космическата концепция за явленията в света.

Този нов мироглед идва с епохата на Водолея и се проявява най-вече в отношенията между мъжа и жената. Жената, за която няма друг път, трябва да насочи цялото си внимание към духовния образ на Слънчевата Дева, а мъжът трябва да ориентира творческия си устрем към високите идеали на Сина на Мъдростта. Жената трябва да обича всички жени в качеството им на частици от великата космическа жена, от Слънчевата Дева, носеща елементите на висшето целомъдрие не само като форма, но и като потенциална възможност за доближаване до първопричината на космическия принцип на Любовта. Мъжът също трябва да бъде в хармония с всички мъже, които са части от великия космически разум, от Сина на Мъдростта. Той трябва да признава основното качество великодушие и да се откаже от шлема и копие то на Марс, с които си е служил хилядолетия наред. Само по този начин мъжът и жената ще се освободят от веригите на ревността, която съсипваше душата им. Така, променени идеологически, двата принципа — на мъжа и на жена-

та — ще могат да влязат в духовен контакт със света на великите души на Истината, на които е присъщо благородството, водещо към космическия свят.

Бъдещето ще покаже през какви форми ще премине бракът като социална и правна институция. Това ще стане едва след като се наложи новият абсолютен мироглед, а именно: че животът и свободата са два синонима. Никой няма право да прегражда пътя на мощните струи на живота; в противен случай хората, обществата, народите и човечеството ще бъдат в разрез със силата на свободата. Историята красноречиво показва, че всяко насилие срещу свободата поражда нови насилия. Според великата максима на новия космически мироглед никой не може да властва над никого. Нито мъжът над жената, нито пък жената над мъжа. Същото важи и за обществата и народите. Никой няма право да владее друг народ. Насилието независимо от неговата форма трябва окончателно да изчезне.

Душите идват от Космическия център и единствено той може да се разпорежда с тях, защото само той е абсолютният израз на свободата.

Всъщност различията по този основен въпрос за отношението между мъжа и жената от морална и хуманитарна гледна точка са само едно начало, въз основа на което ще трябва да бъдат изградени солидните идеологически основи.

Учителят характеризира идеологическия стимул по следния начин: „Зора на човешката душа.“ Това означава, че жената трябва да установи правилна, разумна връзка с духовния свят на Слънчевата Дева, а мъжът — с високите идеали на Сина на Мъдростта.

При това ново състояние на нещата международната обстановка ще претърпи радикална промяна. Душите няма да останат заключени в тесните рамки на националното. Границите ще бъдат премахнати, народите ще се опознаят взаимно, разделяйки по братски материалните и духовните си богатства. И тогава душите ще се срещнат.

Според Учителя душите слизат колективно, на групи в земното училище, разпределяйки се в различните народи съобразно кармичните връзки.

В нашата съвременност времето е максимално съг-

стено от техническия прогрес. И съвсем не е необходимо душите да бъдат ограничавани в тесните рамки на дадена нация. В своето земно превъплъщение те трябва да срещнат душите и на другите нации. Звездното разстояние не би могло вече да бъде пречка нито за нашата планета, нито пък за другите планети от Слънчевата система. Сега човешкото въображение е бедно и не може да си представи перспективите и възможностите, които ще се разкрият, когато започнат да действат великите максими на свободата.

Трябва да отбележим, че в международните отношения днес съществува тенденция за зараждането на определени движения у почти всички народи и особено сред младежта; студентските среди, които са най-чувствителните антени, долавят вълните на новите веения, породени от идеологическите изисквания на нашето време. Младежта изпитва остра нужда да бъде стимулирана и насочвана към нов космически мироглед, който ще внесе топлина в сърцата и светлина в душите. Студентската младеж търси своите нови идеали. Те са съчетани с великата духовна идея за Слънчевата Дева и за Сина на Мъдростта.

Ето как говори Мъдрецът за отношенията между мъжа и жената: „Любовта може да съществува само между две разумни души. Никаква любов не би могла да съществува между умен и глупав човек. Между тях могат да се породят само отношения както между господар и слуга. Любовта между разумните души е обширна, тя е космическа и обхваща цялата Вселена. При космическата Любов Космическият принцип ни остава свободни да действаме, както ние искаме.“

И наистина пред младежта, която търси истина в живота, ще се разкрият необразими перспективи. Тя вече е извън границите на старата епоха и търси нови творчески устреми.

Учителят рисува безграничните перспективи по следния начин: „Любовта се проявява на земята в 25 милиона форми. Те се различават една от друга и когато преминете и през последната форма, ще навлезете в света на духовното. И в него Любовта се изразява в 25 милиона форми. Когато стигнете в света на разума, и в него Любовта също се изразява в 25 милиона форми. И най-сетне — и в причинния свят тя се проявява

също в 25 милиона форми. Това прави общо 100 милиона форми на Любовта. Когато спирате в друга слънчева система, там също ще намерите 100 милиона форми на Любовта. И трябва да прекосите един милион слънчеви системи и чак когато ги изучите, ще придобиете малка представа за Любовта. Едва тогава ще разберете колко малко знаете за великата Любов, която се проявява във великия Космос.“

А какви са необятните възможности на звездния свят? С помощта на радиотелескопа и на астрофизиката съвременната астрология е открила около 200 милиарда слънца само в нашата Галактика.

Когато ни говори за Любовта на Слънчевата Дева, Мъдрецът я разглежда като излязла от фазата на любовта, като стремеж в животинското царство и като чувство и сила в човешкия свят. Той ни говори за Любовта като за принцип на битието:

„Любовта носи пламък, но самата тя не гори. В нея се съдържат великите условия, необходими за живота, тя ражда живота. В нея са скрити онези елементи, които могат да му дадат тласък. Когато разглеждаме Любовта от окултна гледна точка, ние я схващаме като основа, върху която се развива животът и откъдето той черпи сили. Животът е необходим, защото в него са корените на нашето разумно битие. Духът не би могъл да се развива, ако и самият живот не се развива нормално. В случай че животът не се развива правилно, тогава се развихрят страстите и те осакатяват човека. Когато Любовта е вътре в нас, тя ни носи радост, вътрешен покой и ние разбираме, че във всички хора е заложен един и същи принцип и че те ще открият в себе си онази мощна сила, която ще ги обедини. Щом във вас проникне тази идея за първопричината, вие вече няма да се наричате българи, англичани, французи или американци. Ако искате да проумеете вътрешните сили на живота, то на всяка цена трябва да стигнете до тази велика идея, а именно — Любовта към космическия принцип; именно в това се изразява вътрешното единение, първопричината. От онези хора, в които обитава космическата Любов, се излъчва топлина, една особена широта на духа. Където и да влязат, те носят със себе си мир за всички окръжаващи ги. Всички същества — от най-големите до най-малките — чув-

стват тази любов. Ако спазвате закона за любовта и ако сте в състояние да се концентрирате, тогава всички същества ще усетят тази любов. Ако искате да станете господари на съдбата си, то абсолютно необходимо е да ползвате огъня на любовта. Щом почувствате в себе си топлината, вие ще изпитате необходимост от силен тласък, който ще дойде от свръхсъзнанието. Подготвяйки се за този момент, трябва да придобиете Знание. Но ще го придобиете само с помощта на светлината.“ От този цитат ясно се вижда, че жената трябва да положи усилия, за да влезе в контакт със Слънчевата Дева. И по-нататък Учителят казва: „Тя трябва да обича не само своите близки, не само самата себе си, но и всички същества и съзнанието ѝ трябва да е будно за тях. Само при това условие тя ще изпита вътрешна радост. Съзнанието на всички същества ще образува едно цяло което ще ѝ проговори. Тогава ще ѝ проговори и космическото съзнание.“

Същото се отнася и за мъжа по отношение на Сина на Мъдростта. Когато мъжкият принцип установи по разумен начин тази връзка, тогава ще настъпи невероятен подем в научната мисъл. Ще бъдат постигнати дълбоки научни познания в областта на астрокосмическия синтез, който включва всички научни дисциплини. Астрологията, френологията, физиогонията, както и сродните им дисциплини, отхвърляни досега от конкретната човешка мисъл, достигат разцвета си, осветени от метафизичното познание.

Проблемът за отношенията между мъжа и жената днес стои на дневен ред пред народите, обществата и пред цялото човечество. И той трябва да намери своето решение.

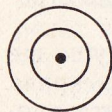
Ще се опитаме да представим неговите фази по един по-скоро геометричен и схематичен начин.

Както вече веднъж подчертахме, по време на земните си превъплъщения човешката индивидуалност придобива формата на мъж или на жена. Женската форма при мъжа има за цел да усъвършенства неговото емоционално съзнание, свързано с качества на сърцето. Емоционалните качества се развиват под натиска на страданията. По същия начин при високо налягане в природата се създават скъпоценните камъни, които хората използват за украшения. Именно това налягане ражда топлината в човешкото сърце.

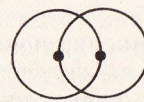
Втората изява на човешката индивидуалност се проявява чрез мъжката форма. Тя има за цел да усъвършенства втората насока на човешката природа, а именно — интелектуалното съзнание. Способностите на разума — всички до една — трябва да се развиват хармонично. И тази хармония се проявява посредством светлината, която е абсолютно необходим фактор за познанието.

При наличието на тези условия живата разумна природа е избрала като метод за усъвършенстване на формата на брака съчетанието на двата принципа на битието. Тук разглеждаме брака като понятие в най-широкия смисъл на думата. Децата са израз на положителния (+) и отрицателния заряд (—) в духовната и психическата същност на мъжа и жената. Възпитавайки децата си, те възпитават и самите себе си. Отглеждането на децата в брака представлява възпитателна и образователна институция за мъжа и жената.

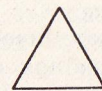
Бихме могли да изразим този вид карма с помощта на геометрията като две окръжности с общ център (фиг. 1). Има моменти, когато положението на мъжа съответства на външния кръг, но има и случаи, когато там се намира жената. При подобни ситуации единият винаги се налага над другия. Това е добре познатият ни свят на драмите, трагедиите и комедиите, за които говорихме по-горе.

фиг. 1

фиг. 2

фиг. 3

Според Учителя този свят на насилие между мъжа и жената трябва да бъде заменен с нова фаза в отношенията им, при която двете окръжности да бъдат разположени така, че центърът на всяка от тях да се намира върху периферията на другата (фиг. 2). Това е светът на сродните души; подобно решение на проблема ще бъде намерено по време на развитието на шестата култура на бялата раса (арийската). Тази маги-

ческа геометрична формула отразява хармонията между Слънчевата Дева и Сина на Мъдростта.

Третата позиция на човешката индивидуалност би могла да се изрази във вид на равностранен триъгълник (фиг. 3). Това е идеалът на човешката душа. Еднаквите му страни са символичен израз на Любавта, която е светът на Слънчевата Дева; на Мъдростта — светът на Сина на Мъдростта и на третия свят — на Истината или светът на Великите души.

В това съчетание между духа, сърцето и волята се изразява най-пълно висшата хармония на Първопричината, на идеята Живот за Цялото.

На философско-метапсихичен език това е символ на великия акт на духовния брак, акта на космическото единство. Но това съвсем не означава, че животът спира дотук.

Като органическа даденост той има милиони прояви не само на нашата планета и на нашата Слънчева система, но и в елементите на всички галактики.

Учителят казва, че и за най-великите учители животът е тайнство. Светът на безкрайното, на непознатото се разкрива постепенно пред непобедимия устрем на човешкия гений.

При космическото единение човешката душа ще усети безсмъртния пулс на Битието и ще достигне до безкрайната спирала на Съвършенството чрез още по-стремителен устрем.

Само при космическото единение човешката душа ще започне да разбира смисъла на гносеологичната крива на теорията, която Учителят формулира в новата епоха на Водолея; душата ще започне да вниква в смисъла на есенциалния свят, който дава идеите. Субстанциалният свят е светът на енергиите, а материалният — светът, в който се осъществяват явленията, светът на фактите и на реалността.

СВЕТОВНАТА ФЕДЕРАЦИЯ

Днес, когато всички народи, всички държави и всички религии ще престанат да смятат, че могат да въведат свой ред в света, ще се появи Синът човешки, носител на Знанието.

Учителят

Човечеството и народите навлизат в новата епоха на Водолея. Както изтъква Учителят, всяка новозараждаща се епоха започва „с нов ритъм“ или ако си послужи с езика на философията — оформя се нов философско-духовен мироглед.

Съществуващата тенденция и в двете идеологически и философски системи — идеализма и материализма, — която предвижда създаването на нов вид икономическа, политическа и културна организация независимо от това какво име ще носи тя, е продиктувана най-вече от висшите интереси на човечеството.

Новата идея за създаването на Международната федерация вече има своето място и в двете идеологически системи като един от най-актуалните проблеми на нашето време.

Старият свят — светът на капитализма — с присъщите му идеологически схващания счита, че причините за войните и икономическите и социалните кризи се коренят в ограниченото схващане на държавния суверенитет. Това е остаряла теза. Според социалистическите концепции суверенитетът е като броня за малките държави, която също както черупката на костенурката ги предпазва от алчния апетит на световните сили. И обратното: за великите сили суверенитетът е само метафизическа фикция, която няма приоритет пред правото на по-силния.

Антитезата на социалистическите държави, предвиждаща радикална промяна на икономическия и социалния живот на народите, съдържа нови съзидателни елементи. В резултат на борбата между тези две противостоящи една на друга социално-икономически идеологии неизбежно ще се стигне до диагонала, до онази равнодействаща линия, по която се движи историята. Тя не е компромис, тя е творчески биометапсихичен синтез.

Предлаганият нов вид международна организация независимо от това какво име ще носи тя и независимо от теоретическите обосновки за съществуването ѝ е немислима и неосъществима, ако липсва нов космически мироглед. Именно той ще бъде спойката, невидимата опорна точка, на която ще се крепи и която ще поддържа висшата хармония, която трябва да настъпи в икономическите, политическите и културните отношения между държавите като част от международната общност.

Когато се създава подобна федерация, включваща всички континенти, трябва да са налице определени предпоставки, които да държат сметка за трудностите, коренящи се не само в икономическите отношения и интереси, но и в комплексите на расите, народите, обществата, както и в биометапсихическите комплекси. Тази велика идея за обединението на човечеството не е и не би могла да бъде разглеждана като монопол на нито една социална формация; това е идея на цялото човечество.

На практика опитите на западноевропейските държави да създадат големи икономически и политически общности, както и опитите на социалистическите страни в същата насока са факти, за които трябва да държим сметка. Това са симптомите на онзи дълбок, макар засега все още подсъзнателен стремеж на човешкия гений да търси и да намира изход от фаталния световен водовъртеж.

Още Платон говори за подобна световна формация, както и много други теоретици след него, но тази идея се заражда така спонтанно със своите практически аспекти за пръв път в човешката история именно сега в резултат, естествено, на големите страдания, които народите понесоха по време на двете световни войни.

Социално-икономическите предпоставки на световната федерация се коренят в множеството съюзи и обединения, които съществуват между отделните държави. Съюзите ще се основават на специфичните връзки между отделните страни. От само себе си се разбира, че тяхното конкретно детайлно изграждане ще се оформи на практика в резултат на творческите усилия на самите народи. И именно това ще бъдат признаците за наличието на възходящ обединителен процес. Подобни

стъпки вече са предприемани чрез създаването на икономически съюзи в Централна Европа, както и в скандинавските страни (Швеция, Норвегия, Дания, Холандия, Исландия) с тенденцията да се оформи икономически съюз на северните държави. Трябва все пак да отбележим, че в някои случаи, когато множество английски и американски специалисти по международно право са поставяли въпроса за създаването на световна федерация, тези идеи са възниквали, без да се държи сметка за необходимостта от радикални промени в икономическата и социалната структура на страните, които ще влязат във федерацията. За да се реши този труден проблем, са необходими общите усилия на всички страни и по-специално — на великите сили, в чиято власт са стопанските блага и материалната сила в света. Ето защо не е достатъчно само да се подпише обикновен правен договор, а ще бъде необходима и компетентна, спонтанна и ефективна политика, пропита от нови космически идеи и схващания и по-специално от тези, които изложихме подробно в предшестващата част на настоящия труд.

Досега международното право се основаваше на геоцентричното философско схващане за международните икономически и политически схващания. Сега човешката мисъл прониква в новите хелиоцентрични и космически схващания за живота. Старата теза за капиталистическата система, подкрепяна от клерикализма и милитаризма, трябва да бъде подложена на преосмисляне чрез основна реорганизация на нейните институции, за да бъде в тон с новите изисквания на живота. Тези промени трябва да се осъществяват в светлината на новия космически мироглед, основаващ се на най-рационалния и най-разумния критерий при решаването на големите световни проблеми. Този критерий е свързан с практическия живот, който може да даде нова насока на международното право.

Новата световна федерация или с други думи Обществото на новото човечество ще отхвърли идеята за юридическата санкция и принуда, която е свързана с националната юрисдикция или с големите формации, включващи множество държави, които ще станат ядрото на тази федерация. Тя ще се основава на принципа Живот за Цялото и ще бъде извън обсега на на-

ционално-шовинистичните влияния на класите и олигархиите. В нея ще царува хармонията и юридическите норми ще бъдат заменени от космическата солидарност, която изключва всякакво насилие. Това не са утопични твърдения, това ще стане реалност.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

ТРИТЕ МИРОГЛЕДА

В древното общество на робството, както и през първите векове на нашата ера действаше Мойсеевият закон: „Око за око, зъб за зъб“. Тази максима се прилагаше от държавите в областта на правото чак до наши дни. Тя представлява метод, присъщ на лявото посвещение.

Втората максима: „Обичай врага си“, която ни завеща Исус от Назарет, не само че не намери реално приложение, но и остана неразбрана. Конкретната човешка мисъл, оперираща в тясното пространство на емпиричния свят на сетивата и представите, не може да вникне в тайната на тази магическа формула. Любовта като сила, която има много по-висока честота на вибрациите, може да неутрализира вътрешните и по-пълни вибрации на омразата. Такъв беше светът по времето на Новия завет, а това е методът на действие, присъщ на Бялата ложа, на дясното посвещение.

Както вече изтъкнахме по-горе, тези две ложы са свързани с големите реципрочни процеси в живота. Лявото посвещение, центърът на тъмните сили (Князът на този свят) е свързан с протичащите разрушителни процеси в живота; тези сили участват в унищожаването на остарелите обществени форми, които вече не съответстват на новите изисквания на живота. Дясното посвещение, центърът на светлите творчески сили, е свързан със съзидателните процеси в живота. По своята природа тези две сили са антагонистични, непримирими една с друга, защото представляват плуса и минуса на великата космическа реалност, която не само създава, но и която държи в ръцете си плановите за движението на планетите, слънцата, галактиките.

И ето че стигаме до третия завет, който произтича от космическия принцип: заветът за справедливостта. Той гласи: „Злото ще стане слуга на Доброто.“

Ако анализираме този израз, ще разберем, че той означава, че трябва да бъде овладяна и укротена низшата егоистична природа на инстинктите на индивида, на обществата, народите и расите, както се прави с водите на водопадите, с океанските приливи и отливи, с топлите подземни гейзери и т. н., за да служи и тя на висшето благо на човечеството.

В една своя публична беседа, състояла се на 9 февруари 1919 г., Учителят отправи следния апел към народите и човечеството: „Който обича неприятелите си, той обича човека на бъдещата култура. И ако онези, които сега разискват на конференцията в Париж, обичат неприятелите си, ще настъпи мир между народите. Ако не ги обичат, дори и да има мир, той ще бъде краткотраен. Истинският мир носи бъдещата култура на труда, на живота и на Любовта. Ако мирът, към който сега се стремят народите, се основава на Мойсеевия завет „Око за око, зъб за зъб“, то времето ще покаже какъв ще бъде този мир и каква култура ще ни донесе той.“

Всички знаем какви бяха последиците от неспазването на това пророческо предупреждение. Човечеството преживя ужасите на Втората световна война и днес тръпне пред страха от трета, атомна война.

Сега човечеството присъства на третото действие на международната драма. Бялата раса е изправена пред същия проблем, ако не и пред много по-тежък и трябва да реши много по-трудно уравнение, в което има и много повече неизвестни величини. Нейните три клона — романският, англо-саксонският и славянският — трябва да се разделят с традиционните си схващания за стария свят. Необходимо е да се изградят основите на новото общество на народите, на „новата култура в ерата на Водолея“. Вече имаме възможност да посочим в нашия труд, как да се гарантират съставлящите величини на „Обществото на новото човечество“.

Накратко казано, шестата култура на бялата раса ще има за задача през първата декада на Водолея да развърже всички възли на кармата, които са дълбоко вкоренени в общочовешкото, расовото, националното, социалното и индивидуалното съзнание на човека, чието сърце ще се изпълни с нежността на Слънчевата Дева, със светлия разум на Сина на Мъдростта и во-

лята на великите души на Истината; всичките тези въпроси ние анализирахме в предшестващата част на нашия труд.

Преди да направим изводи от нея, се налага да изложим отново следните разсъждения.

В продължение на векове омразата между народите е била насловявана от заинтересувани от това и ограничени в мисленето си среди, спекулиращи с националните идеали, основаващи се на грубата си материална сила и на собствения си интерес. В дълбините на своето съзнание народите изпитват искрена обич един към друг. По своята нравствена и хуманитарна същност те отдавна са надраснали своите водачи в духовната, културната и политическата област. Те постепенно ще вземат съдбата си в свои ръце и ще се противопоставят упорито на стария свят, разкъсвайки веригите на клерикализма, на псевдонационализма и на милитаризма. За тях границите вече са твърде тесни; народите от всички континенти вече са достатъчно зрели; за да си протегнат ръка в името на новия космически мироглед, основаващ се на най-хуманните и най-висши максими, които неминуемо ще им донесат истинско освобождение.

В обществото на новото човечество материалните блага и средствата за производство ще бъдат общи. Материалните и духовните блага, които са плод на усилията на милиони човешки същества, не са лично, социално, расово или национално достояние; те принадлежат на цялото човечество. Това са световни блага, създадени в течение на човешката история, и от тях трябва да се възползват всички хора, всички народи и всички раси.

Това са основните повели на новия космически мироглед, който е универсален и безусловен. Той изключва и отхвърля индивидуалните, социалните, класовите, както и егоистичните расови стремежи. Всяка расова, класова, национална или социална сила, която се опита да се противопостави на това мощно идеологическо течение, ще бъде окончателно заличена. Така звездите чертаят пътя на народите и на човешката култура.

Великите държави — СССР, САЩ, Англия и Франция, първи трябва да дадат пример за новия космически мироглед, който носи свобода, външ хуманизъм и защита на малките народи.

Учителят казва така: „Съществува една световна държава. Именно по нейния модел сега се изгражда човешкото общество. Всичко, което е в разрез с този световен ред, е остаряло и отминаващо; вечен е единството той. В космическия свят и в безупречния ред на живата природа са предвидени нуждите на всички същества — от най-малкото до най-голямото. Какво трябва да правят хората отсега нататък? Да изучат и да приложат реда на живата разумна природа и да спазват неговите закони.“

Старата формула на висшата световна политика „равновесие на силите“ и днешната формула „страх от атомна война“ трябва да бъдат заменени с висшата хармония между народите в икономическата, политическата, духовната и културната сфера. С оглед на този нов мироглед народите ще спрат да изпращат синове си, за да бъдат убивани по бойните полета. В XX век убийството ще бъде заклеймено и осъдено като ужасен порок и най-тежко престъпление.

Войната, това организирано човешко изстребление, трябва окончателно да бъде отхвърлено от обществото на новото човечество. Този архаичен метод за решаване на международните конфликти причини на народите и човечеството единствено материална разруха и тежки духовни кризи.

Войната, както в миналото, тъй и днес, като организирано зло, погазващо висшето право на човешкото същество да живее и да се развива свободно, трябва да бъде забранена от човека от новата ера. Впрочем трябва да бъде отнета всякаква възможност това кърваво насилие да продължи да се проявява по какъвто и да било начин.

Ето защо Учителят категорично утвърждава: „Когато всички народи, всички държави и всички религии ще престанат да считат, че могат да въведат свой ред в света, ще се появи синът човешки, носител на Знаеието.“

Кой е той? Това е човекът, носещ новото познание, чието съзнание е чуждо на каквито и да било религиозни заблуди, на отживелите времето си традиции и предразсъдъци и на международното насилие.

Това е човекът, чието сърце е нежно като сърцето на Слънчевата Дева, който притежава разума на Сина

на Слънцето и Волята на великите души на Истината.

Последните международни събития, които стават на почти всички континенти, както и политическата буркотия в Европа, по своя характер са и предупреждение, и същевременно подчертават, че ако новият космически мироглед, който единствен може да осигури така желаните мир и свобода между народите, не залегне в основата на реорганизацията, тогава спасителният лозунг ще си остане просто празни думи, лишени от реално съдържание.

Крайно време е будното извисено обществено мнение да изрази волята си за мир и съзидание; крайно време е държавите и особено великите сили, които носят най-голямата отговорност за сегашното трагично безредие в света, да се заемат сериозно с проблемите на деня, повечето от които са последица от едно минало, лишено от организация. Проблемът за ново Общество на народите трябва да бъде повдигнат най-напред от големите нации, защото „величието задължава“. Той не трябва да слиза от дневния ред на световните конференции, на съвещанията и конгресите. И щом бъде решен по подходящ начин, когато му дойде времето, той ще открие нови, достъпни за големите науки перспективи, насочвайки към тях народите и човечеството.

Земята представлява училище, което човечеството трябва да посещава известно време, преди да завърши земния си курс на обучение.

Ние, хората, сме потопени в звездните електромагнитни излъчвания. Следвайки пътя на космическата спирали, Слънчевата система влиза в постоянен контакт с новите слънчеви системи, които ѝ влияят със своите специфични енергии и пораждат такива импулси и мутации в природата, които водят до смяна на политическите, икономическите и социалните системи на нашата планета. Тези процеси са безкрайни. Задачата, която човечеството, народите, обществата и индивидите трябва да изпълняват, се състои в това хората да следват космическия ритъм, който е отражение на трите принципа на Битието: на Любовта, раждаща живота, на Мъдростта — източник на светлината, и на Истината, която носи свободата и красотата на всяко живо човешко същество.

СЪДЪРЖАНИЕ

КЪМ ИСТОРИЯТА НА НАСТОЯЩОТО ИЗДАНИЕ И ВЪДНА КРАТКА ПОДСКАЗАНА БИОГРАФИЯ — ВИДКА НИКОЛОВА	5
ПРЕДГОВОР — П. В. МАРШОСО	11
ВСТЪПЛЕНИЕ	15
Първа част	
Въведение	21
Обща част	26
Значение на планетите в астросоциологията	27
Домовете и зодиакалните им знаци	31
Аспекти	37
Планетни цикли	38
Новата луна в зодията и домовете	45
Новата луна в домовете	46
Новата луна в зодията	47
Лунните и слънчевите затъмнения	48
Възлизане на Слънцето в кардиналните знаци	50
Трите центъра	51
Втора част	
Общи положения	55
Движенията на Земята в пространството	57
Трите декана на знака Риби	65
Трите декана на знака Водолей	67
Учителят и знака на Водолей	69
Вълната на Любовта	
Мистичният декан на Водолей	74
Обща характеристика	74
Слънчевите Деви	76
Древността и християнството	81
Цикълът Сатурн—Уран	83
Цикълът Уран—Плутон	86
Вълната на Мъдростта	
Научният декан на Водолей	94
Кармата на Бялата раса	94

Синовете на Мъдростта	96
Осветената от Мъдростта наука	101
Астрокосмическа география	103
Трите метода	106
Астрокосмически аналогии	108

Вълната на истината Социалният декан на Водолей

Основни понятия	113
Учителят и Великите души на Волята	118
Човечеството като цяло	119
Светът на Великите души	122
Двете космически сили	128

Трета част

Поляризация на битието — мъжът и жената. Общи положения	133
Шестата култура — мъжът и жената	135
Фазите, през които минават мъжът и жената	139
Световната федерация	149

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Трите мирогледа	153
---------------------------	-----

Д-Р МЕТОДИ КОНСТАНТИНОВ

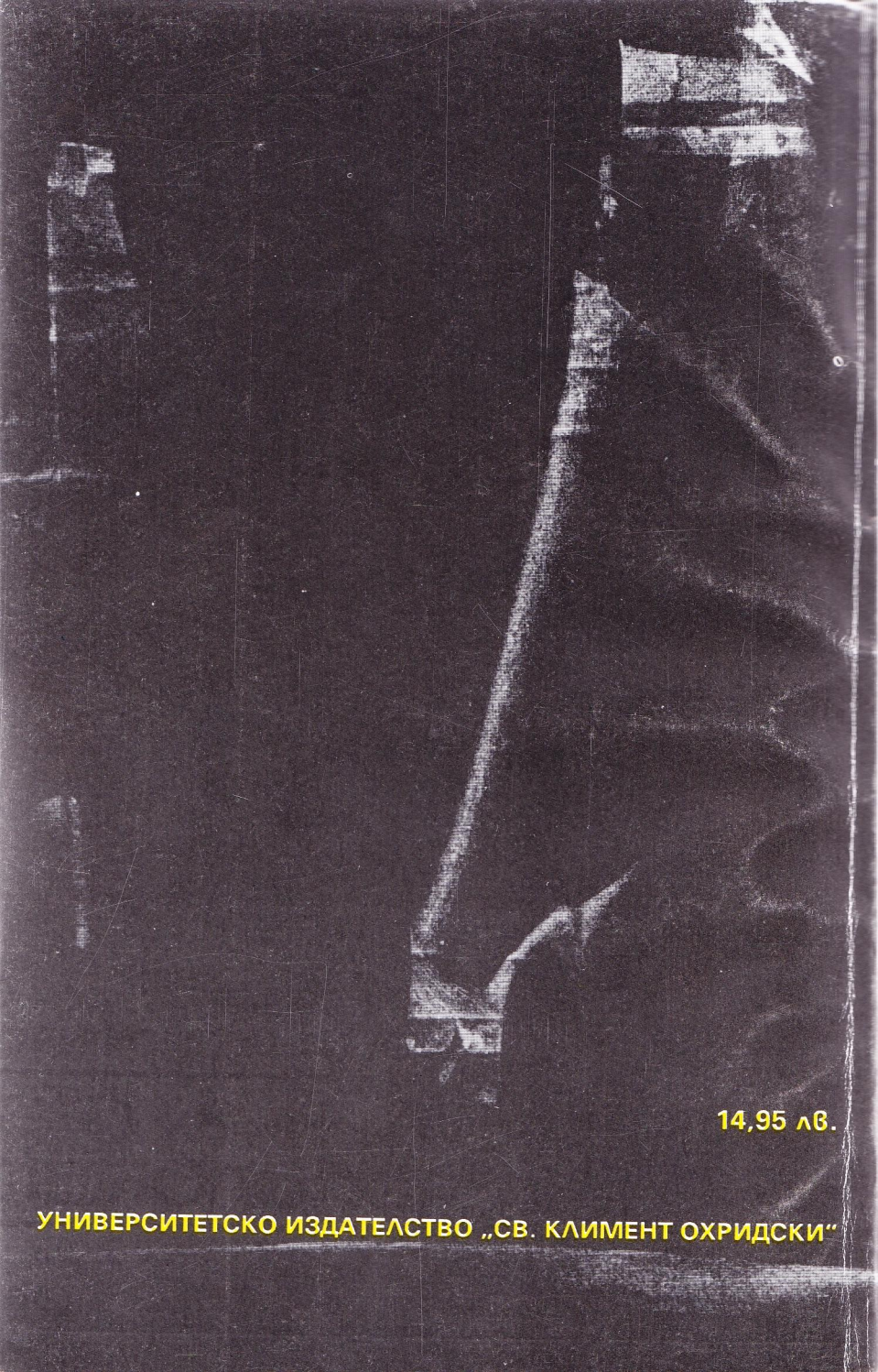
СВЕТОВНА АСТРОСОЦИОЛОГИЯ

Френска
Първо

Преводач *Радка Митова*
Изд. редактор *Милета Милчева*
Художник на корицата *Стефан Божков*
Худ. редактор *Борис Драголов*
Техн. редактор *Ламби Мирчев*
Коректор *Пепа Събева*
Калиграф *Нели Иванова*

Изд. индекс 997
Формат 84X108/32. Тираж 10 000. ЛГ II—2. БИ 301.
Печ. коли 10. Изд. коли 8,40.

Университетско издателство „Св. Климент Охридски“ — София
ДФ „Абагар“ — печатница В. Търново

14,95 лв.

УНИВЕРСИТЕТСКО ИЗДАТЕЛСТВО „СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“